

Giới thiệu Ice Girl, Saranghae

Ice Girl, Saranghae thuộc thể loại truyện teen nói về Nguyễn Hoàng Thiên Băng (Clary Williams)(Ice-nó): con lai Hàn - Anh-Pháp – Mĩ - Nhật – Nga - Việt, một cô gái lạnh lùng, quý phái, tao nhã, xinh đẹp, body chuẩn đến từng milimet, cao 1m75.

14 tuổi tốt đại học Oxford, Cambridge, Harvard với 3 tấm bằng xuất sắc, là cựu sinh viên xuất sắc của học viện Công nghệ Massachusetts - Mỹ, IQ:700/700.

15 tuổi vượt qua khóa huấn luyện điệp viên chuyên nghiệp, đứng trong Top 5 những điệp viên xuất sắc nhất của CIA và FBI. Đai đen Karate, Judo,Aikido, nhu thuật,... Bang chủ bang Demons - bang đứng đầu thế giới ngầm, được mệnh danh là Queen of Darkness(nữ hoàng bóng đêm), trong TGN, nó có tên là Hades.

Triệu Hoàng Thiên Anh (Alice Martin Park) (Zan- cô): con lai Hàn – Pháp - Việt, tính cách giống nó, cao 1m72, bạn thân chí cốt của nó từ lúc mới sinh ra, cùng tốt nghiệp 3 trường đại học giống nó, bằng xuất sắc, IQ: 700/700. Khác vs nó, cô vượt qua khóa huấn luyện điệp viên chuyên nghiệp ở FBI, nằm trong top 5 điệp viên xuất sắc nhất, đai đen karate, aikido, judo,...chị hai của bang Demons, có tên là Hell.

Gia thế: con gái của tổng thống Pháp Jane Martin và Nghị sĩ bộ giáo dục Park Daewon. Chị gái của Jackson Martin Park chủ tịch tập đoàn JMP - tập đoàn đứng thứ 2 thế giới về đá quý.

Riêng về các bạn nam cũng hùng hậu không kém, đọc truyện sẽ rõ nhé các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Năm 2004...

“Anh hai, anh ba, ra đây chơi với em đi”- tiếng của một đứa trẻ vang lên, đôi mắt cún con hướng vào hai cậu bé rất dễ thương, đẹp trai, giống nhau như hai giọt nước, tay bận bịu nướng miếng thịt đang chín vàng trên cái vỉ.

“Băng Nhi, ngoan nào, anh đang giúp mama, ko đi chơi với Băng Nhi được, lát nữa anh hai với anh ba mua kẹo cho Băng Nhi ăn nha”- cậu bé lớn hơn dỗ ngọt cô bé, tay vẫn đang cầm cái kẹp thịt

“ừ chịu đâu, hai đi chơi với em đi”- cô bé chu môi, chân dậm bịch bịch xuống nền đất

“em ra chơi một mình đi, lát hai ra chơi với em nha”- cậu bé quay lại, hai tay áp lên đôi má hồng hào, nhìn như em bé của cô bé, tươi cười dỗ ngọt rồi quay lại làm công việc ban đầu của mình.

“giận hai lun” cô bé dẫm vào chân anh hai mình rồi bỏ chạy ra cánh đồng bỏ công anh gần đó. Cô nhóc đó ko ai khác chính là Thiên Băng hồn nhiên, dễ thương của nhà ta lúc 6 tuổi, hai cậu bé song sinh là Thiên Bảo và Thiên Kỳ nhà mình.

“sao anh hai lại ko chơi với mình chứ, miếng thịt bỏ quan trọng hơn mình hay sao(tg: với mk thì quan trọng hơn nhóc đó), hừ, giận hai lun” nó vừa nói chân vừa dậm xuống đất, tay ngắt mắt cọng cỏ ko thương tiếc. (híc híc, em có tội tình gì đâu).

Bỗng...

“HỦ”. ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA. Một tiếng hét loang trời lở đất, cây cối rụng dừa như có bão, chim chóc bay ko theo trật tự gì hết, người đang ăn thì bị sặc, người đang ngủ thì tỉnh giấc, thú trong rừng chạy điên loạn. Nhưng chỗ của nguồn gốc phát ra tiếng động ấy...

“Á, m.ma.Tha cho Băng Nhi đi mà, ma đừng bắt Băng Nhi đi, Băng nhi sẽ ngoan, sẽ ko đòi anh hai đi chơi với Băng Nhi nữa, ma đừng bắt Băng Nhi đi nha..huhu”. Nó tái mặt, mặt ko còn chút máu, nước mắt nước mũi tèm lem.

“Hahaha...ôi buồn cười quá..hahaha...ko người bạn sợ đến mức đó đấy...hahaha”_ Người dc nó gọi là “ma” cười lăn cười lóc, cười ko có điểm dừng lun. Đó chỉ là một cậu nhóc khoảng chừng tuổi nó, dễ thương, khôi ngô, sáng sủa ko thua gì hai người anh của nó cả.

“h.ho, bạn là ai, sao bạn lại làm như thế chứ, bạn có biết là mình sợ lắm ko hả”_nó la quấy lên, vất chân lên cỏ mà đuổi theo cậu nhóc, miệng ko ngừng chửi rủa. “Thôi thôi, cho mình xin lỗi, mình mệt lắm rồi, đừng đuổi nữa”_cậu bé dựa vào gốc cây gần đó, người ước dầm mồ hôi.

“hừ, xem như bạn...may..mắn...mấy”_ nó vừa thở vừa nói một cách khó nhọc

“mà sao cậu ra đây một mình, ko sợ bị lạc à”_ cậu bé hỏi nó. “anh hai với anh ba mình lo nướng thịt cho tiệc ngoài trời nên ko đi chơi với mình, hử”_ nó nói với giọng giận dỗi, pha chút dễ thương làm cậu bé phải bật cười. “hay là để tớ chơi với cậu ha”_ cậu bé đề nghị.

“đc à”_ nó sáng mắt lên, nhìn chăm chăm vào cậu bé . “uhm”_ cậu bé gật đầu cái rụp.

“Ôi vui quá! Cuối cùng cũng có người chơi với mình rồi”. Nó ôm chăm lấy cậu bé khiến cậu ko kịp trở tay, mắt cậu mở to kinh ngạc. “cảm ơn bạn nhiều lắm, hihi. .mà cậu tên gì vậy, mình tên là Thiên Bằng”. Nó hỏi cậu bé

“mình tên là Nhật Hoàng, mình gọi bạn là xuxu nha”. Cậu bé nhìn nó, miệng nở nụ cười như đóa hoa. “uhm, vậy mình gọi bạn là bubu nha”_ nó cũng đáp lại chân thành, cười tươi để lộ cái lúm đồng tiền cực duyên, làm cho cậu bé đơ người một lúc(nhóc này cảm nắng nó rùi, hihi).

“uhm, từ nay hai chúng mình là bạn nha”_ bubu nhìn nó cười(từ nay gọi cậu bé là bubu nha). “uhm, mãi mãi là bạn”_ nó đưa ngón cái và ngón út ra, ý muốn nắm nghéo, bubu cũng như nó. “đồng dấu...sao chép...hihi”_ sau hoàn thành “thủ tục”, hai đứa trẻ quấn quít lấy nhau, đưa đi trước, người đi sau, như hình với bóng. Từng ngày từng tháng trôi qua, tình bạn của hai đứa trẻ càng ngày càng lớn, và còn hơn thế nữa.

“Bubu có cái tặng cho xuxu nà”- bubu nói rồi đưa ra trước mặt nó một bó hoa bồ công anh được buộc gọn gàng, xinh xắn.

“Woa, đẹp quá, xuxu cảm ơn bubu nhiều nha”- nó nhận lấy bó hoa, ôm chăm lấy bubu. “bubu thích xuxu nhiều lắm, làm bạn gái xuxu nha”_ bubu nói với nó. Mặt nó đỏ như quả cà chua. “Uhm, xuxu cũng thích bubu nhiều lắm, hihi”_ nó nói rồi ôm chăm lấy bubu, bubu tròn mắt vì bất ngờ và rồi cũng ôm lại nó.

Hai đứa trẻ ngồi trên mồm đá giữa cánh đồng hoa, trên tay mỗi đứa là một bó công anh...

“bubu đếm một hai ba rồi tụi mình cùng thổi nha”_ bubu quay sang nó. “uhm”

“một...hai...ba...phù”_ hai đứa trẻ cùng thổi hoa bồ công anh. Chúng nó ghép lại như một bức tranh hoàn mĩ, hai đứa trẻ xinh xắn như hai tiểu đồng, nếu như có Quan Âm ở đây nữa thì tốt quá(QA là tác giả đó).

“Sau này lớn lên xuxu sẽ cưới bubu nha, bubu đồng ý ko”_ mặt đỏ lên vì ngượng.

“uhm, sau này lớn lên bubu sẽ cưới xuxu, hihi.”_ bubu quay lại cười với nó. Hai đứa trẻ với một tình yêu trong sáng, hồn nhiên vừa chớm nở, có thể gọi đó là gì nhỉ. Đúng rồi, là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên. Tình yêu đó hằng ngày hằng tháng luôn luôn phát triển, nhưng hai đứa trẻ đâu có biết rằng luôn có nguy hiểm rình rập đằng sau chúng. Ba nó là một chủ tịch tập đoàn hàng đầu thế giới, chắc chắn sẽ có những khác cạnh tranh để giành lấy vị trí đó, ko từ bất cứ một thủ đoạn nào. Kể cả việc bắt những người thân của ba nó, uy hiếp để giành lấy tập đoàn nhà nó, và mục tiêu mà chúng nhắm tới có thể là nó. Và cuối cùng cái ngày đó cũng đến, ko ngày nào khác mà lại là chính ngày Giáng sinh.

(còn tiếp)

*tác phẩm đầu tay nên có thể ko đc hay lắm, mong các bạn đừng ném đá, nhưng cứ bình luận thẳng tay, góp ý cho mk vs nha. Kamsa, Saranghae <3

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2

[cánh đồng hoa bồ công anh]

“bubu tặng xuxu cái này nà”_ bubu đưa cho nó một cái hộp quà nhỏ màu hồng, bên ngoài có gắn một cái nơ xinh xắn cũng màu hồng nốt. Nó vui vẻ nhận lấy, rồi cũng đưa cho bubu một món quà màu xanh nước biển, có một cái nơ cũng xanh đồng bộ. “xuxu tặng bubu này”.

“Merry Christmas”_ hai đứa đồng thanh. “Hahahaha”- bỗng nhiên hai đứa cười rộ lên.

Ở một bụi rậm gần đó...

“nên bắt đứa nào đây ông chủ”_một giọng nói vang lên

“hốt cả hai đứa về đi”_giọng nói khác. “tụi bây, lên”_giọng nói lúc này vang lên, đồng loạt 5 người đàn ông to lớn, xăm trổ đầy mình tiến về phía nó và bubu, nhưng hai đứa chẳng hề biết gì cả. Đến khi bị mấy tên đó vác đi thì mới la lên: “các người là ai, thả chúng tôi ra, tại sao lại bắt chúng tôi. Bama ơi cứu con, con sợ lắm” nó la toáng lên, nhưng đáp lại nó chỉ là tiếng nói của bọn bắt cóc. “Mày im cho tao, ko tao làm thịt mày đấy”. Nó đánh im lun. Còn bubu thì nãy h chẳng nói gì vì sợ quá nên ngất rồi

[biệt thự nhà nó]

“sao bây h Bắg nhi còn chưa về nhĩ”_ mẹ nó lên tiếng

“nó đi chơi với nhóc bubu gì đó rồi mẹ ạ, bấy lâu nay nó bơ lun hai anh em con rồi”_ anh ba nó

“tội hai đứa con trai tui quá ha”_papa nó nói mồm

Reng...Reng...Reng...

“A lo”_ ba nó bắt máy

[sao, h mày đang chờ con của mày đúng ko. Haha, nó đang ở trong tay tao]_giọng nói bậm bực vang lên

“Tạ Cường, là mày, mày đã làm gì con tao rồi. Nếu nó thiếu một sợi lông, tao thề sẽ ko tha cho mày đâu”_papa nó gầm lên

[yên tâm, nó vẫn bình an. Để tao cho mày nghe giọng nó. Này, nói đi]_người tên Tạ Cường đưa điện thoại cho nó.

[papa ơi, con sợ lắm, họ là ai vậy, sao lại bắt con và bubu]_nó nói giọng run run

[yên tâm chưa. Mày hãy đến địa chỉ xyz, đem theo cổ phần trong tập đoàn nhà mày mà mày đang nắm giữ, chuyển cho tao, tao sẽ trả con cho mày, cùng thằng bạn của nó]_ông ta nói

“đc rồi, cho tao 1 tiếng”_papa nó nói

[1 tiếng, ko hơn]_ông ta đáp lại

[chỗ nó và bubu(h thì ông Cường đã đi ra ngoài, chỉ còn lại tụi nó ở trong nhà kho, bên ngoài có 4 ng canh giữ)

“bubu, bubu”_nó lay bubu(tụi nó ko bị trói nha)

“à hờ, đây là đâu”_bubu ngu ngơ hỏi

“huu, bọn mình bị người lạ bắt cóc rồi”_nó mếu máo. “bubu ơi, tìm cách ra khỏi đây đi”_nó lay tay bubu

Bubu nhìn toàn bộ xung quanh căn phòng, đầu bubu bỗng sáng lên khi thấy một cái lỗ nhỏ ở vách tường, cái lỗ đó thì chó Pitbull chui cũng đc, huống chi là đứa trẻ 6 tuổi như tụi nó.

“mìk chui qua lỗ đó đi”_bubu nói với nó. Nó gật đầu rồi theo bubu chui ra. Bubu chui trước, nó chui sau. Nhưng mới vừa bước ra đc thì lại bị vấp té. Nó kêu lên một tiếng.

“suyt, họ nghe thấy h”_bubu đưa ngón trỏ lên miệng

Ko may, bọn lính canh nghe đc tiếng của nó nên mở cửa bước vào nhà kho.

“ko xong rồi, bọn nhóc đó vừa trốn, mau đi bắt nó lại, nhanh lên”_một tên lính canh la to lên, chạy thục mạng đi tìm bọn nó. ao

“bọn họ phát hiện ra rồi, mk đi nhanh thôi xuxu”_bubu vừa kéo tay nó, vừa nói. “uhm”

Lão Cường thấy thuộc hạ bỏ nhà kho chạy tức tốc thì lão gọi một thằng lại hỏi.

“chuyện gì vậy hả”_lão gắt. “th..ưạ ô..ng chủ, b..ọn nhóc chạy thoát rồi ạ”_tên thuộc hạ thấy khuôn mặt hầm hè của lão mà nói ko ra hồn ra lỗi gì cả.

“chết tiệt! mau đuổi theo. Hừ, bọn nhãi ranh chúng mày, đừng hòng thoát khỏi tay tao.”_lão chửi tục rồi cũng đuổi theo bọn nó.

“học...học...mình chạy hết nổi rồi bubu”_nó thở gấp, ngồi bệt xuống đất.

“bọn mk ko đc nghỉ đâu, nhanh lên, nếu ko họ sẽ bắt đc mất”_bubu cũng mồ hôi nhễ nhại, cố gắng đỡ nó dậy.

“A...pama, anh hai anh ba mình kia. Pama ơ”_nó mắt sáng lên khi thấy pama nó, cùng bubu chạy lại phía họ. Bây h họ chỉ cách bọn nó 200m nữa thôi. Nhưng trớ trêu thay, bọn ngườ của lão Long và lão đã đuổi kịp bọn nó. Nào rút cây súng lục ở bên hông ra, chĩa thẳng vào đầu nó.

“đây là kết cục của bọn mày khi chạy trốn khỏi tao. Xin lỗi mày nha nhóc con”

“ko. Ko đc. Đừng bắn”_papa nó la lên khi thấy lão Long chĩa nòng súng vào đầu nó. Cả nhà nó chạy đến, chỉ mong rằng sẽ ngăn chặn đc viên đạn găm vào đầu nó.

Đoàng...

Tiếng súng vang lên. “sao lại thế này, sao mk ko có cảm giác gì vậy, chẳng lẽ xuống địa ngục nhanh vậy sao”_nó quay đầu lại, một thân hình nhỏ bé đổ xuống trước mặt nó.

“ko, bubu, cậu tỉnh lại đi, cậu đừng đùa với tớ như lần trước nữa mà, bubu. Chẳng phải cậu đã hứa sẽ kết hôn với tớ sau này hay sao. Cậu ko đc thất hứa đâu, bubu à. BUBU. Huhuhu”_nó lay người bubu, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt baby của nó. Nó chỉ nghe thoang thoang qua đc giọng nói nhỏ bé của bubu “tớ x..in l..ối cậu..u xuxu”. Cậu nhắm nghiền mắt. Bubu đã rời khỏi thế giới này, bubu đã rời xa nó. Là bubu đã đỡ viên đạn chết tiệt ấy cho nó. Một đứa trẻ 6 tuổi sao lại có thể chịu đc nỗi đau thể xác như thế chứ.

“KO.BUBUUUUUUUU”_nó hét to lên. Đôi mắt chuyển sang màu đỏ như máu, chĩa thẳng vào lão Long. Là tại lão, tại lão mà bubu mới đỡ đạn cho nó, tại lão mà bubu mới thất hứa với nó, tại lão mà bubu mới rời xa nó, rời xa khỏi cái thế giới này. Tất cả chỉ là tại lão. Nó đang ghi nhớ khuôn mặt của lão. Nó phải nhớ để trả thù cho bubu.

“ko xong rồi thưa ông chủ, cảnh sát đang đến đây”_một tên thuộc hạ của lão Long nói tức tốc

“hừ bọn mày đợi đấy. Đi”_lão nói rồi chạy ra khỏi đó. Gia đình nó ko thể lm gì đc lão. Sau khi người của lão Long đi đc 5 phút thì cảnh sát đến. “họ chạy về hướng kia”_papa nó chỉ cho cảnh sát.

Nó từ nãy tới h khóc ko ngừng, tay ôm khư khư bubu, người vấy bẩn máu. Nó chạm lên má của bubu. “yên tâm, tớ sẽ trả thù cho cậu”.

Papa nó cho người đến, hộ tống nó và thi thể của bubu về.

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Thay Đổi

Chap 2: Thay đổi

Sau khi nó trở về biệt thự an toàn, gia đình nó bắt đầu tổ chức đám tang cho bubu. Họ chỉ tổ chức tang đó một cách yên lặng vì nó muốn như vậy, vì có lẽ, nó muốn cho bubu yên nghỉ một cách thoải mái, yên bình. Bubu là trẻ mồ côi, đc nuôi ở cô nhi viện. Khi viện trưởng biết đc điều này thì đã cùng viện phó đến đám tang của bubu, dù sao họ cũng là người đã nuôi bubu. Họ cũng rất bất ngờ khi đc biết rằng tang lễ của bubu lại đc tổ chức bởi tập đoàn Nguyễn gia, đó là điều tất nhiên vì một đứa trẻ như bubu lại quen biết với cái tập đoàn lớn bậc nhất thế giới này. Nhưng họ cũng chẳng dám hỏi về việc đó

Còn nó, từ cái ngày bubu ra đi thì nó tự nhốt mình trong phòng, ko nói một tiếng nào cả, kể cả cái gạt đầu hay lắc đầu cũng là hàng hiếm rồi. Suốt 3 tháng liên tiếp, nó cứ lằm lằm lì lì, ko chịu ra khỏi phòng nửa bước, ko chịu ăn cái gì cả, chỉ uống nước để sống. Hậu quả là trong 3 tháng nó bị ngứa xiu 47 lần, viêm loét dạ dày đến 2 lần. Haizz. Papa, anh hai và anh ba rất xót cho nó, họ cũng rất mún trả thù cho bubu nhưng lại ko có bằng chứng để bắt lão Long. Và một phần, nó cũng mún tự trả thù cho bubu. Nó sẽ khiến lão mất đi tất cả mọi thứ, từ sự nghiệp, tiền tài, gia đình, lm lão sống ko bằng chết

Năm 7 tuổi, nó bắt đầu gia nhập vào đội huấn luyện của FBI và CIA, nó ko còn đến trường nữa, ba mẹ nó thuê giáo sư đến dạy kèm nó. Nó học liên tục, học xong thì lại luyện bắn súng, phóng phi tiêu, dùng kiếm,...Nó ko cho mình nghỉ quá 1 phút, cũng bởi lẽ nó không muốn nghỉ về cái ngày hôm đó.

Nhờ lịch trình học tập như vậy mà 4 năm sau đã có 3 tấm bằng của 3 trường đại học danh tiếng, 1 năm sau nó hoàn thành kì huấn luyện của FBI và CIA. Sau 3 tháng, nó thành lập bang Demons hùng mạnh(mình đã kể). Khi nó 13 tuổi, nó bắt đầu mở tập đoàn của riêng mình. Lúc đầu, tập đoàn phát triển ko mạnh mẽ như các tập đoàn lớn, nhưng nhờ những hợp đồng béo bở, tài năng kinh tế bẩm sinh của nó, cộng với năng suất làm việc ko kể ngày đêm của nó và nhân viên, sau 2 năm tập đoàn của nó đã vươn lên vị trí thứ 2 thế giới, thật đáng kính nể!

Sau 11 năm kể từ cái ngày đáng quên đó, nó bỗng chốc trở thành một con người hoàn toàn khác. Sự lạnh lùng đã ăn sâu vào con người nó. Nó thay đổi một cách chóng mặt, phải nói bây h nó gần như là một con quỷ, tất cả thuộc hạ trong bang, những bang phái nhỏ khác đều phải run sợ khi nghe đến cái tên “Hades”. Và hiện tại nó đã 17 tuổi.

-----Trở về thực tại-----

Biệt thự Frozen...

-Clary, ta muốn con đi học.

- pourquoi ? (tiếng Pháp: có nghĩa là tại sao)

- Je ne veux pas que vous gardiez à froid comme ça (ta ko mún con lạnh lùng như thế này nữa)

- futile(vô ích thôi)

-comme il a été recommandé (coi như ta đề nghị con)

-ok

-?

- Don't worry.She will go with you. (đừng lo lắng ,nó sẽ đi với con.)

- Which school? (trường nào)

-Royal

“Royal sao, chẳng phải đó là trường của Nguyễn gia sao”

-Uniform will be sent to you tomorrow.(đồng phục sẽ được chuyển đến cho con vào ngày mai)

Hai con người đang nói chuyện kia không ai khác chính là chủ tịch tập đoàn lớn bậc nhất thế giới J- Jeon Ki Chul và con gái của ông- tiểu thư Clary Williams Jeon

Nó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó.

Giới thiệu sơ lược về biệt thự , à ko phải, là siêu biệt thự Frozen của tập đoàn Nguyễn gia tại VN : căn biệt thự với diện tích khoảng 140.000 m vuông, bao gồm 8 “tiểu” biệt thự tất cả. Siêu biệt thự F. còn có một gara rộng 1200 m vuông, bãi đậu chuyên cơ riêng, một sân bóng rổ, 2 sân tennis và sân gôn có diện tích khoảng 10.000 m vuông, ngoài ra còn có một rạp chiếu phim lớn, chuồng nuôi hổ, sư tử, chó Pit và trấn Nam Mỹ, dưới cái sân chính của biệt thự, có thể nói đó là tầng hầm, nhưng mà là tầng hầm chứa nước để nuôi nhiều loại cá mập(cá mập đầu búa, cá mập đầu kiếm, cá mập trắng, cá mập khổng lồ, ...mỗi con dài khoảng 15m). (t/g: trời, chị có phải con gái ko đây @@) . “Tiểu” biệt thự chính có diện tích khoảng 2100 m vuông, gồm 6 tầng. Tầng một có phòng khách, bếp và phòng ăn. Tầng 2 có 4 phòng ngủ, mỗi phòng có 1 bộ bàn ghế sofa giá trị lên đến vài trăm nghìn USD, một cửa sổ, bàn trang điểm và toilet. Tầng 3 có 3 phòng ngủ và 1 phòng chứa đồ. Tầng 4 là một thư viện rộng lớn, chứa hàng vạn loại sách khác nhau. Tầng 5 và tầng 6 là tầng bí mật, có mặt khẩu gồm nhận diện dấu vân tay, đồng tử, nhập mặt khẩu và thẻ. Chỉ duy nhất nó mới có những thứ này. Phòng nó nằm ở tầng 3, có màu chủ đạo là đỏ (t/g: màu đỏ há, nhìn chắc mún nó mặc lun @@). Phòng có chứa TV Plasma 103 inch trị giá 120 nghìn bảng Anh, bàn trang điểm với nhiều loại dầu thơm, nước hoa nổi tiếng của các hãng như Chanel, Diorissimo, Park Royal,... cùng chiếc giường khủng bố 5x7m. 4 bức tường là 4 tấm poster 5x9m khác nhau, một bức là hình của Mark Got7, một là Irene Red Velvet, một là Sehun Exo, còn lại là Jungkook BTS. Xung quanh 4 tấm Poster khổng lồ ấy còn có những tấm poster mini của GOT7, Red Velvet, EXO, nhưng tính ra thì hình của Mark GOT7 vẫn nhiều nhất, khoảng 49 tấm Poster. Vậy là mọi người đã biết Mark chiếm vị trí trong trái tim đó lớn như thế nào. Trên bàn làm việc của nó còn có 7 con búp bê, tượng trưng cho 7 thành viên của GOT7.(Cho mình xin lỗi fan của các nhóm khác nha, tại vì t/g thích Mark GOT7 nhất mà, hi)

-----ta là đây phân cách-----

“ Haha vui quá, haha, xuxu lại đây chơi nè” _một cậu bé nhỏ vẫy tay về phía cô bé dễ thương

“chờ mk với, hahaha, vui quá bubu. Hìhì” _cô bé đó cười với cậu bé.

“cậu lại đây nè xuxu” _cậu bé nói. “uhm, đợi mk với” _cô bé chạy theo cậu bé

“hahaha...hahaha..hahaha”những tiếng cười rộn rã của hai đứa trẻ vang lên. Nhưng...

ĐOÀNG...

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đi Học

Áááááááááááááááááááá,

Nó giật mình bật dậy, mồ hôi ước đầm cả trán và cái váy ngủ của nó. “cái giấc mơ chết tiệt này” nó rủa thầm. “hôm nay mình sẽ đi học” nó nghĩ và nhìn vào chiếc đồng hồ cạnh giường “ là 4:27 phút”. Nó bật dậy và vào ngay phòng vệ sinh để làm vệ sinh cá nhân. Nó lấy bộ đồng phục được treo trên cái giá đồ được gửi từ tối hôm qua. Bộ đồng phục có hai màu chủ đạo là áo sơ mi trắng và váy xanh navy, kèm theo chiếc nơ thắt gọn cũng xanh navy nốt. Khi nó mặc vào, bộ đồng phục giống như được làm riêng cho nó vậy. Lưng váy bó chặt vào eo , lộ ra đường cong hot hơn cả siêu mẫu của nó, váy ngắn chưa đến đùi, tôn lên cái chân trắng nõn nà, thon dài của nó. Nó ngắm mình trong gương rồi gật đầu, mở tủ ra và lấy đại một cái giày Chimmy choo hớ mũi 7 phân mang vào. Trông nó giờ giống như một thiên thần đi học(chị nhà mình thì lúc nào chả là thiên thần)

Nó nhìn lại đồng hồ “6:35” (t/g:trời ơi, chị làm gì mà lâu giữ zậy nè/Hades: kệ tao, nhiều chuyện/ tg: chị nói gì hả, chị có tin là em cho chị ngắm ko hả?/Hades: thôi, tao sợ mày rồi, hứ).

Neon naega eomneunde
Nan neuro gadeukhae michil geot gataGeunde wae ireoneunde
Wae baboreul mandeureo
Na ije gyeonggohae
Hetgalli ge hajima
Jangnanhae neo dodaeche naega mwoya
Mananhae uh nal gatgo noneun geoya
Neo jigeum wiheomhae
Wae nareul siheomhae
Wae nareul siheomhae
Hetgallige ge hajima
Neon naega eomneunde
Nan neuro gadeukhae michil geot gataGeunde wae ireoneunde
Wae baboreul mandeureo
Na ije gyeonggohae
Hetgalli ge hajima
Jangnanhae neo dodaeche naega mwoya
Mananhae uh nal gatgo noneun geoya
Neo jigeum wiheomhae

Wae nareul siheomhae

Wae nareul siheomhae

Hetgallige ge hajima

(Danger-BTS)

Là Thiên Anh gọi cho nó.

- qua nhà tao- nó không để cô ú ớ tiếng nào mà trả lời rồi dập máy.

Ở đầu dây bên kia, có một người mặt đen sì, trên đầu có mây đen và sấm chớp “xoẹt xoẹt, đùng, lách tách lách tách”.

Nó xuống bếp, vớ đại một cái bánh mì nướng trên bàn rồi đi ra phòng khách ngồi chờ cô bạn thân hâm hâm khùng khùng đến.

Kíttttttt

Một chiếc Mc Laren F1 đậu trước siêu biệt thự Frozen, một cô gái bước xuống xe, lao như điên vào phòng khách, ôm chầm lấy nó.

-Ice ơi, tao nhớ mày quá đi ! cô hét lên

-Một...hai..-nó đếm, cô dần hiểu và thả nó ra, mặt méo

-Mày làm gì mà ghê vậy, cái tính của mày vẫn chẳng bao giờ thay đổi được cả, đúng là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời- cô lắc đầu ngáng ngẫm.

-Nói nhiều, đi- nó cáu, mặt lạnh tanh

Nó vào gara lấy một chiếc BMW mui trần, nổ máy đi với tốc độ 200km/h, người đi đường đều phải tản ra vì ko mún đi gặp ông bà sớm

Trường Royal

Kíttttttt

Một chiếc Mc Laren F1 đời mới và một chiếc BMW đậu ngay trước cổng trường(chắc các bạn biết đó là ai rồi đúng ko), tất cả mọi người, bao gồm giáo viên và học sinh, thầm ghen tị và ngưỡng mộ đối với chủ nhân của những chiếc xe hàng triệu đô này, nhưng đó chỉ mới là khởi đầu vì họ còn ngạc nhiên hơn khi chủ nhân của hai chiếc xe đó bước ra. Một cô gái lạnh lùng, xinh đẹp, mái tóc bạch kim để xõa tự nhiên, cùng một cô gái dễ thương, tóc hung đỏ cột kiểu đuôi ngựa nhưng không kém phần quyến rũ. Nó và cô đi vào sân trường, mắt liếc nhìn đáng vẻ của ngôi trường độ sộ, ồn ào, náo nhiệt này. Bao học sinh phải đỏ mặt vì hai cô nàng. Bao nhiêu lời bán tán, khen ngợi dành cho 2 thiên thần

-họ là học sinh mới hả, ko biết thiên kim nhà ai nhỉ, xinh đẹp quá- hs1

-làm bạn gái tớ nhá hung đỏ- hs2 nói với cô

-mày ơi, néo tau đi, hình như tau đang ở trên mặt trăng, chị Hằng trông xinh quá! Hs3

-khùng hả mày, là người thiệt đó, người ở đâu mà đẹp thế cơ chứ-hs2

-chắc là hàng qua phẫu thuật thẩm mỹ rồi chứ gì, người đâu mà chảnh thấy ớn-hs4

-có gì đâu mà đẹp, ko bằng 1 góc của tao-hs5

-vân vân và mây mây...

Đúng lúc đó, ngoài cổng trường có hai chiếc xe Ferari và BMW đang đậu lại, từ hai chiếc xe đáng giá đó bước xuống là hai chàng trai cực kì phong độ nhưng lại mang hai tính cách khác nhau, một chàng trai mang vẻ lạnh lùng, toát ra hàn khí như mún đóng băng cả cái trường này(hắn), chàng trai còn lại mang vẻ lãng tử, hào hoa(cậu). Hai người bước vào trường, kèm theo đó là một nụ cười của cậu làm lộ cái lúm đồng tiền cực duyên, làm bao đứa con gái đỏ gục. Rồi hám trai bắt đầu la ré lên:

-Jun à, Jin à, I LOVE YOI!- nữ 1

-OMG, MY PRINCE !-nữ 2(trời ơi, bà này bị atsm level max hả, mấy ông là hoàng tử của bà hồi nào zậy)

-Đẹp trai quá!- nữ 3

-Vv...

Nó rất ghét sự ồn ào này. Nó nhủu mày rồi cùng cô đi đến phòng hiệu trưởng.

Cốc cốc. nó ko đợi ông hiệu trưởng trả lời mà mở cửa bước thẳng vào phòng. Ông giật mình, vội cúi chào hai người

-kính chào nhị vị tiểu thư, Chủ tịch Nguyễn đã báo cho tôi về việc hai vị tiểu thư đi học ở trường này, tôi xin giới thiệu về tiểu. . .

-nhiều chuyện, lớp? mặt nó lạnh tanh, ông ht định nói cho nó về tiểu sử của trường nhưng im lun, ko dám ho he gì

-dạ..dạ là 11A VIP ạ- Ông hiệu trưởng run bần bật, nghe danh tiểu thư Nguyễn gia nổi tiếng là một tảng băng Nam Cực đi động, h được diện kiến, còn lạnh hơn cả qua người ta nói.

-Nhớ là ko được để lộ thân phận của chúng tôi, nếu trái lời ông biết hậu quả thế nào rồi đấy- cô trừng mắt nói vs ông ht.

-Đi- nó nói nhỏ đủ để cô nghe. Cô lúng lúng chạy theo nó, ko quên đóng sầm cái cửa lại “rầm”, vậy là phải đi thay cửa mới rồi. Bên trong, ông ht thở phò vì đã qua được cửa ải khó khăn(tg: dùng mừng vợ, sau này ông còn phải gặp lại chuyện này dài dài đấy*cười man rợ*)

Nó cùng cô đi đến phòng lớp 11A VIP. Lớp nằm trên tầng 3 của khu học chính, 2 người cũng ko gặp nhiều khó khăn vì tối qua Clary đã xem trước bản đồ của cái trường quái quỷ này. Đến nơi, hai người thấy một nữ giáo viên khá đẹp, khoảng chừng 35 tuổi, ăn mặc kín đáo, lịch sự mỉm cười chào đón nó và cô:

-chào 2 em, cô là Phan Anh Thư, GVCN của lớp này, chắc 2 em là học sinh mới, 2 em xinh thật đấy! bà cô nhí nhảnh khen bọn nó

-cô quá khen ạ! -cô biết nó không thích người khác luyên thuyên trước mặt mình nên đã trả lời để nhanh chóng kết thúc cuộc nói chuyện nhạt nhẽo này.

-Cô thấy gì nói đấy thôi. Các em ở đây đợi cô, để cô thông báo với lớp rồi các em vào giới thiệu cho các bạn nhá! – bà cô cười tươi

Bà cô bước vào lớp. Cái lớp này mà VIP cái nổi gì ko biết, người nào người nấy như siêu nhân, trên bàn đầu nhảy vọt qua tới bàn cuối để nói chuyện. Bà cô thấy mình như người tàn hình trong cái lớp này, liền lấy cây thước gỗ xuống bàn- phương pháp gia truyền đã được truyền từ đời này sang đời khác.

Rầm Rầm Rầm. . .

-các em yên lặng!- bà quát lớn.

-hôm nay lớp ta có 2 học sinh mới, là 2 bạn nữ cực xinh luôn! -Bà cô quay ngất 180 độ, nhí nhảnh nói

-các em vào đây nào.

Nó và cô cùng bước vào. Cả lớp từ cái thế chiến thứ 3 trở nên im bật, ai cũng mở mắt hết cỡ, mồm chữ A mắt chữ O, nước dãi chảy hết ra ngoài miệng(tg: ghê quá đi), nam thì chảy hết máu mũi, nhìn chăm chăm vào bọn nó. Hai đứa nó bắt đầu giới thiệu:

-chào các bạn, mình tên là Thiên Anh- Alice Martin Park, gọi mình là Zan cũng được, mong các bạn giúp đỡ! Cô nói xong kèm theo một cái nháy mắt cực dễ thương, bọn con trai ré ầm lên, tay đập gậy hết bàn ghế. Còn nó, hừm.

-Thiên Băng-Clary Williams Jeon or Ice- nó lạnh lùng, phút chốc làm cả lớp đóng băng, trừ hấn ngồi ở dưới bàn cuối kia.

Cả lớp nhón nhao nhón nháo, người khen, người chê nó. Ôn áo quá, nó quát:

-s'arrêter! Sièges?(tiếng Pháp: dừng lại, chỗ ngồi đâu)

- hể.- bà cô đơ ko hiểu nó nói gì

- ý của Băng là chỗ ngồi của chúng em đâu ấy cô! -Cô nhanh chóng dịch cho bà cô hiểu.

- ừm, Băng ngồi bên Phong, còn Anh thì ngồi bên Quân ấy nha!- Bà cô nhanh chóng trả lời.

-sao chứ, sao hai cậu ấy lại ngồi cạnh Princes của chúng ta được chứ(t/g: Princes là của bọn mày từ khi nào vậy, bộ bọn mày bị atsm hả)- Sara lên tiếng(các nhân vật như bà này mk sẽ gt sau)

- đúng đó, sao lại thế chứ- một hs nữ khác lên tiếng phản đối

- Nhiều chuyện- nó quát và đi lại chỗ hấn. Hấn thấy nó lại chỗ mình, giật mình khi thấy dung nhan của nó, “đúng là thiên thần” hấn nghĩ. Nhưng rồi hấn lên tiếng đuổi nó.

- cô sang chỗ khác đi, chỗ này là của tôi, tôi ko thích người khác ngồi chỗ tôi.- hấn cằn nhằn.

-Je m'en fiche(tôi ko quan tâm)- nó nói rồi đập cho hấn xê qua một bên

- Aiss, cái con này- hần quát nhưng khi thấy cái ánh mắt sắt lẹm của nó nhìn vào hần nên cảm lun(tg: trời ơi, đường đường là bang chủ của Devils mà sợ con gái kia, mắt mặt đàn ông quá đi/ Kevin: kệ tao, mún chết ko hà/tg: *xách dép chạy*)

Sau khi ổn định chỗ ngồi, bắt đầu học thì có 4 con người, mỗi người làm một việc khác nhau. Nó thì lấy laptop xử lí công việc mà thư kí đã gửi qua cho nó tối hôm qua, hần thì úp mặt xuống bàn, giả vờ ngủ nhưng thực ra là chỉ để ngắm nó thôi, cô thì ngồi đọc tiểu thuyết, còn cậu thì ngồi nghe nhạc.

Chỗ Zan-Jin

-chào bạn- cậu mở lời.

-à..ừm..chào- cô cũng chào lại

-Mình là Anh Quân, gọi là Jin cũng đc. bạn tên gì vậy, lúc này mình không chú ý lắm nên ko biết- Jin gãi đầu, cười trừ hỏi.

-mình là Thiên Anh- Alice Martin Park, gọi mk là Zan cũng đc - Cô vui vẻ trả lời

-“Martin Park, sao quen quen ấy nhỉ?” cậu nghĩ(trời ạ, tất nhiên là quen rồi, con gái tổng thống Pháp mà)

Quay trở lại với nó và hần...

Nãy h hần cứ nhìn nó niết, làm nó khó chịu lắm. Mấy ngón tay mềm mại lướt trên bàn phím laptop, miệng vừa nói.

-nhìn đủ chưa! Nó khó chịu

-hả...ai nhìn thèm nhìn cô chứ!- hần vì bị nói trúng tim đen nên giật mình phủ định.

-Tôi đâu có nói là cậu nhìn tôi!- nó quay sang hần nhếch miệng một chút, nhưng cái nhếch miệng đó đã rơi vào tầm mắt của bọn con trai, khiến bọn họ chảy hết máu mũi. Nhưng sau câu nói ấy thì đầu hần bốc khói nghi ngút.

-Cô..cô...- hần tức nói ko ra tiếng

-Nếu cậu ko có cô thì cứ gọi như vậy cho đỡ chán đi- nó nói, mắt vẫn ko rời cái màn hình.

“Hừ, cô cứ đợi đấy, cô sẽ biết hậu quả như thế nào khi dám chọc giận Thiên Phong này!”hần nhếch miệng cười thâm độc.

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mà Có Biết Là Mình Đã Chọc Giận Tử Thần?

Reng... reng... reng...

Từ bao đời xưa đến nay, tiếng chuông này vẫn là vị cứu tinh của học sinh trường Royal. Ở lớp của nó, hs chạy toán loạn như mấy con mấy thằng vừa trốn trại. Còn cô thì chạy lại ôm cái tay nó làm nũng, chu mỏ nói:

-Ice xinh đẹp, dễ thương, học giỏi, thông minh, đáng yêu, tốt bụng, hiền hậu(tg: hiền cái mông khi của cô ấy, nó mà hiền chắc khủng long bạo chúa ăn cỏ quá), bạn tốt của mình, bla bla...đi xuống căn tin với mình đi, lúc sáng chưa ăn, đói bụng quá đi. Pleaseeeeeeeeeeeeeee.

-Ồn quá, đi- nó cáu.

Nghe nó nói vậy, cô liền nắm tay nó kéo xuống căn-tin, hai chàng cũng theo sau.

Xuống đến căn-tin, mọi chú ý đều hướng tới hai anh chàng hốt hốt và hai nàng new hốt hốt của chúng ta. Mấy đứa hám trai, hám gái cứ gọi mời mấy anh chị này. đẹp trai, đẹp gái cũng khổ phết.

Tại một cái bàn ở trung tâm căn-tin, hai nhỏ Sara với mina đang nói chuyện về tụi nó.

-ê mày, hai nhỏ đó mới vừa chuyển đến trường mình mà được ngồi với hai hoàng tử trường mình kia, hồi sáng nó còn đá cả Jun nữa chứ.- nhỏ Sara nói

-Nghèo mà ko biết lượng sức, hai nhỏ sẽ biết hậu quả thế nào khi đụng vào hai hoàng tử của chúng ta(bị atsm hà)- nhỏ Mina cười thâm độc.

Về phía bọn nó sau khi xuống căn-tin thì nó chọn ngay cái bàn ở góc khuất. Nó và cô vừa ngồi xuống thì bọn hấn tới, cậu mở lời trước:

-bọn mình ngồi đây đc ko- cậu cười tươi

-ghế đâu có ghi tên bọn tôi, ngồi đi- nó lạnh lùng

Bọn hấn ngồi xuống, rồi tự nhiên từ dưới đất chui lên hai con tóc xanh mờ đỏ Sara với Mina thua bước lại ngồi kế bên hấn và cậu, lấy cái giọng dịu ngọt giả tạo ra nũng nịu bọn hấn:

-Anh Jun, anh Jin à, sao lại ngồi với bọn con gái nghèo kiết xác vậy chứ- nhỏ Sara

-Cô muốn làm nhục bọn tôi hả, các cô lớn hơn tôi một tuổi đấy- cậu tức giận quát, làm hai nhỏ giật mình, cả cô cũng giật mình luôn.- mình xin lỗi Zan, mình ko cố ý làm cho bạn giật mình đâu- cậu nhìn cô nhẹ nhàng nói, khác hẳn với hai nhỏ kia.

-Hừ, tại sao anh lại tốt với hai nhỏ đó vậy chứ, bọn em có gì thua hai nhỏ đó hả- Mina tức giận rồi lấy hai ly nước cam gần đó hất vào bọn nó. Bọn hấn tức lắm chứ, nhưng thấy nó lắc đầu lên ngồi im.

H nó lạnh hơn cả bắc cực, nó ko bao h cho một ai xúc phạm Zan. Lúc này nó ko còn là Ice, nó đã biến thành khủng long bạo chúa.

Bóp...Bóp...

Hai nhỏ liền nhận được hai cái tát của nó, máu cũng sợ mà phải chảy ra trên má hai nhỏ. Chưa dừng lại, nó liền rút ra con dao ở thắt lưng, rạch lên mặt hai nhỏ một đường dài, rồi nó dùng tay đập đầu của nhỏ Mina liên tiếp vào tường. Những người xung quanh thấy sợ nên ko dám xin tha cho nhỏ. Nó bóp cổ nhỏ, nâng nhỏ lên, thì thào vào tai nhỏ

-Mày có biết là mình đã chọc giận từ thần?- âm vực dưới -10 độ

-Tao nói cho mày biết, mày cứ thoải mái chửi rủa tao, hành hạ tao cũng đc, nhưng nếu mày động chạm tới bạn tao, gia đình tao, tao thề là mày sẽ ko sống yên ổn đc trong cái trường này đâu, nhớ kĩ.- nó nói với âm vực ko thay đổi rồi bỏ đi. Vậy là bữa sáng của nó đã tan tành.

-----Cháp này hơi ngắn, sorry mn-----

Giới thiệu nhân vật phụ:

-Lý Mĩ Nhi(Sara) : tiểu thư độc nhất của tập đoàn Lý thị đứng thứ 54 thế giới. học lớp 11A VIP nhưng lớn hơn bọn hấn 1 tuổi, IQ: 199/700. Ghét nó, thích hấn. Đanh đá, nham hiểm, thủ đoạn.Lý Thị có 85% cổ phần đầu tư của tập đoàn A&J

-Trần Thanh Thanh(Mina): tiểu thư độc nhất của tập đoàn Trần thị đứng thứ 61 thế giới, học lớp 11A VIP và cũng lớn hơn bọn hấn 1 tuổi, IQ: 200/700. ghét cô, thích cậu. tính cách y chan nhỏ Sara. Trần thị có 75% cổ phần đầu tư của tập đoàn A&J(ý là tập đoàn A&J giữ 85% và 75% cổ phần đầu tư của hai tập đoàn đó ấy mà

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Shopping – Đụng Độ Người Mới

Reng...reng...reng...

Cuối cùng cũng đến h về. Cả lớp chạy toán loạn. Nó và cô cũng ra về, đi đến cổng thì thấy bọn hấn đợi ở đó. Bọn hấn thấy bọn nó đi ra thì vui mừng, đi lại nói:

-Các cậu ko có xe hả, hay để bọn mình chở về cho- cậu nói

-Thôi, cảm ơn bạn. Xe của mấy bạn ko đi vào hầm xóm mình được đâu- cô nói dối ko chớp mắt

-Vậy thì thôi, mấy bạn về cẩn thận nha- cậu cười vẫy tay với bọn nó

-Uk- cô

Bây h bọn nó phải đi bộ vì lúc sáng đã cho vệ sĩ đem xe về vì ko muốn gây sự chú ý. Đang đi trên đường thì nó bắt gặp một cặp vợ chồng đi tản bộ , tay bế cặp song sinh trai gái thì nó liền nhớ tới ai đó. Nó quay sang cô nói.

-Hôm nào đi cô nhi viện Angel đi, lâu rồi chưa đến, tao nhớ hai đứa nhỏ quá.- nó nói

-uk, nhưng phải đi mua đồ cho bọn nhỏ với các sơ chứ- cô góp ý

-vậy 8h tao qua nhà mày, tối nay đi shopping- nó

-vậy đi

15 phút sau, mỗi đứa ai về nhà nấy.

-----tại nhà nó-----

Mới vừa đến nhà thì đã có hai hàng người hầu của biệt thự Frozen ra đón nó. “Chào mừng tiểu thư đi học về” Người hầu đồng thanh chào nó. Nhưng nó chưa ghét việc này. Nó liền phẩy tay rồi đi thẳng lên phòng, bọn người hầu cũng trở lại với công việc của mình.

Sau khi lên phòng, nó tắm rửa sạch sẽ rồi thay đồ đi shopping. Tối nay nó diện một cái áo croptop đen kèm với một cái quần Jeans ngắn ôm sát, lộ cái vòng 3 quyến rũ của nó, eo đeo cái thắt lưng da màu trắng, ở giữa có hình đôi cánh đen. Nó mang đôi boot màu trắng. Trông nó bây h rất quyến rũ và nổi bật. Thay đồ xong thì nó xuống phòng khách. Quản gia Michel khi thấy nó đi xuống thì chào hỏi:

-Chào tiểu thư- Ông kính cẩn

-Chào bác, tối nay cháu sẽ ko ăn cơm ở nhà, bác giúp cháu nói lại với bama- nó nói

-Vâng, tiểu thư- Michel

Michel là quản gia của nhà nó đã được 20 năm. Ông rất quý trọng và thương nó. Nó cũng rất quý ông. Michel cũng rất đau lòng khi thấy nó đau khổ vào cái sự việc 11 năm trước.

Quay lại với nó, nó sau hi dặn dò quản gia Michel thì xuống gara lấy chiếc Lexus đồ đi đến nhà cô. Hôm nay cô diện một cái đầm trắng dài đến nửa đùi của Chanel, eo đeo thắt lưng da đen, ở giữa có hình bông tuyết, chân mang đôi giày búp bê trắng nốt. Cô và nó bây h hoàn toàn đối lập nhau. Nó lạnh lùng, quyến rũ, cô dễ thương, ấm áp. Hai người lên chiếc lexus của nó đi đến trung tâm thương mại A&J-trung tâm thương mại nổi tiếng bậc nhất thế giới thuộc tập đoàn A&J của nó.

Vừa đến TTTM, mọi sự chú ý đều đổ dồn về phía tụi nó. “thiên thần và ác quỷ” đó là những từ có thể diễn tả về cô và nó của hầu hết mọi người ở đây. Bọn nó đi đến đâu, mọi người tản ra đến đó. Những ánh mắt thèm thuồng của bọn hám gái nhìn vào nó và cô, nước miếng thì cứ đổ ra như thác, nhìn mà thấy ghê. Nó và cô tiến sâu vào trung tâm. Đến tầng thư 5- tầng vật dụng gia đình thì nó dừng lại nói với cô:

-mày đi mua đồ chơi với quần áo cho bọn nhỏ đi, tao ở đây mua vài đồ cho cô nhi viện, lát nữa tao lại chỗ mày mua đồ cho các sơ- nó lạnh lùng

-uk, được rồi- cô đồng ý rồi lên thẳng tầng 9- tầng quần áo và phụ kiện.

Giới thiệu sơ lược về TTTM A&J: TTTM A&J có tổng diện tích khoảng 8.9 triệu m vuông, bao gồm hơn 1000 cửa hàng, công viên nước, sân trượt băng, khu bowling,...đặc biệt, A&J có 2 tầng dành cho Casino, 1 sân golf trong nhà 28 lỗ, 12 rạp chiếu phim, 94 nhà hàng sang trọng, khu vui chơi trong nhà lớn nhất thế giới, khách sạn 5 sao,...tất nhiên mọi hàng hóa được bán trong này đều được nhập từ những công ti trong Top của thế giới ,có 40% là của tập đoàn A&J(của nó), 15% của tập đoàn J(của ba nó), 15% của tập đoàn P(của ba hần), 5 % của tập đoàn JMP(em cô), 10% của tập đoàn Rose(mẹ cậu), 15% còn lại những tập đoàn đứng trong TOP 10 của thế giới.

Sau khi phân công xong, nó ở lại tầng 5 để mua đồ dùng cho cô nhi viện, nào là máy lạnh, máy thứ đồ chơi trong nhà cỡ lớn chọn mấy đứa nhỏ,... nó mua rất nhiều nên phải nhờ bảo vệ đem xuống rồi nó lên tầng 9.

Ở chỗ của cô, cô bắt đầu lựa đồ cho mấy đứa nhỏ. Nào là váy, áo, quần, mũ, giày,...cho đủ lại tuổi, 1 tuổi, 2 tuổi, 3,4,5 tuổi, còn lên đến cả 12 tuổi cũng có. Lựa đồ cho mấy đứa nhỏ xong thì cô đi chăm chút cho mình(chị này rảnh rồi nhè). Cô lựa ko biết bao nhiêu là váy, áo, quần. Hết mấy thứ đó thì cô lại đến cửa hàng đá quý. Cô chủ yếu toàn mua sản phẩm của công ti JMP(của em trai cô), mà mỗi sản phẩm cũng lên đến mấy trăm triệu bảng, mà cô lại mua đến gần chục cái ấy chứ(trời ơi, chị dư tiền thì chị bố thí cho em bớt). Đang lựa đồ thì bỗng nhiên có tiếng phát ra làm cô giật mình

- mây rảnh rồi quá nhi- âm vực của nó ko khác gì tăng băng nghìn năm, làm cô phải rét run
- ờ thì, tao mua đồ xong cho mấy đứa nhỏ rồi nên tao coi mấy sản phẩm mới của em trai tao thôi, hi- cô cười trừ
- có thật là mây đi xem sản phẩm mới ko, hay là đi mua đồ cho mây , hả?- âm vực vẫn ko thay đổi, làm cô phải đóng băng. Cô nhìn xuống tay nó có xước cả đồng túi đồ, chủ yếu là cho mây sợ. Một bóng đèn ở trên đầu cô
- mây cũng mua đồ xong rồi mà, hay là mây mua đồ với tao đi- cô đánh trống lảng.
- một, tao xuống tầng 7 đây(tầng sách), mây thoải mái đi- nói rồi nó đi lun, cô ở đó thờ phờ vì thoát khỏi cái kiếp nạn với cái tán băng ngàn năm.

-----tầng 7-----

Nó tiến về kệ sách ngôn tình. Ngược lên nhìn một lượt rồi lấy tay chọn một cuốn sách có tên ‘trái tim lạnh giá’. Bỗng có một bàn tay hướng tới chớp lấy quyển sách đó. Nó khó chịu. Rồi cả bốn con mắt nhìn nhau. Trước mặt nó là một chàng trai cao ráo, khôi ngô, tuấn tú, ko kém gì hân. Nó vẫn bình thường vì miễn nhiễm với trai đẹp. Còn chàng trai đơ người vì vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành của nó.

-anh gì oi- nó nói lớn làm hân của anh chàng kia nhập về với chủ

-à ,ờ- anh ngập ngừng

-anh cũng chọn cũng sách này sao- nó hỏi nhưng âm vực vẫn ở mức âm độ

-uk, nhưng em cứ lấy đi- anh chàng kia nói, nhưng từ ‘em’ đó phát ra làm nó khó chịu, nó không nhịn mất thời gian nên ko cãi lại làm gì

-cảm ơn, nếu sau này gặp lại thì tôi sẽ trả ơn anh- nó nói rồi bỏ đi, nhưng lại có bàn tay kéo nó lại

-tôi có thể biết tên em là gì ko- anh hỏi, tay hướng ra sau gáy gãi gãi. Anh ta đã gọi nó bằng ‘em’ hai lần, nó rất khó chịu, h thì nó ko nhịn dc nữa rồi

-tôi-em? tôi nghĩ mức độ quen biết của tôi và anh ko đến mức xưng hô như thế đâu, và tôi cũng chẳng có lí do gì để nói cho anh biết tên của tôi nữa, chuyện lúc này, tôi cảm ơn, lần sau tôi sẽ trả nợ- nó nói rồi bỏ đi. Để lại anh chàng kia với một mớ suy nghĩ, “sao em lại lạnh lùng như vậy chứ, thật là thú vị”. Anh ta nhếch miệng rồi cũng bỏ về

Giới thiệu nhân vật phụ:

Lê Tuấn Việt- Sebastian Lightwood(Kun)(là anh chàng ở trên đây): 17 tuổi, lạnh lùng nhưng chỉ bằng nửa nó. Con trai của chủ tịch tập đoàn LW đứng thứ 7 thế giới. Thích nó, ghét hân, dùng mọi thủ đoạn để có dc nó. IQ: 650/700

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Gặp Lại

Sau khi đi shopping xong, nó và cô về nhà mỗi người nghỉ ngơi, chuẩn bị cho ngày đi học cực hình thứ hai

Reng... reng... reng...cúc cu...cúc cu...cúc cu...

Bịch...bốp...rầm

Vậy là cái đồng hồ báo thức từ nay sẽ thuộc quyền sở hữu của anh Vương. Nó lật tung chăn rồi bước ra khỏi giường để VSCN. Hôm nay nó mặc đồng phục như mọi khi, nhưng nó ko xoa tóc nữa mà thay vào đó là cột kiểu đuôi ngựa. Chân mang giày Vans xám bụi, đầu đội mũ Snapback GOT7, nó trông rất năng động nhưng cái tính lạnh lùng như băng ngàn năm vẫn ko giảm bớt xuống dc. Nó bước xuống lầu thì thấy cô đang đợi nó. Cô đang ăn bánh mì nướng thì phun hên ra khi thấy nó. Rất ít khi cô thấy nó mặc năng động như vậy

-hôm qua mây trúng gió hả Ice?- cô hỏi móc nó

-trúng cái mộng mây ấy- nó móc lại

-chớ sao hum nay mày mặc như thế này- cô hỏi tiếp

-mún, đi học- nó hỏi

-mày ko đi xe à- cô hỏi nữa, nhiều chuyện thật đấy

-chớ mày mún họ để ý hả- nó quay lại nó rồi đi

-ờ nhà, ể ể chờ tao với- cô nói rồi chạy bèn mảng theo nó.

Nó và cô đi đến công trường thì bọn hấn cũng bước xuống xe.

-chào buổi sáng- cậu chào cô

-chào buổi sáng- cô chào lại

Bọn nó và bọn hấn đang đi thi bỗng nhiên có một đoàn người kéo đến vây quanh 4 đứa, tay cầm mấy cái băng rôn in hình bọn nó và bọn hấn(chắc là chụp lên đây), còn có ghi mấy chữ to tướng khác như: Clary, Alice(tên tiếng anh của tụi nó), WE LOVE YOU; Clary, MY ANGLES; Alice, SARANGHAE; Henry, John(tên tiếng anh của tụi hấn), WE LOVE YOU; Henry, MY PRINCE; John, WA AI NI;.....ko những thế mà còn hô mấy cái khẩu hiệu to hơn cả sư tử rống. Xong rồi cái đồng đó lại đánh tụi bụi để đăng kí chủ quyền ở bọn nó và bọn hấn(zà zà)

“thôi rồi, thế là rồi đấy, trời ạ. Cuồng phong sắp đến rồi bà con ời” căn mọi nghĩ. – các anh nên bịt lỗ tai lại đi- cô bảo bọn hấn; - để làm gì_ bọn hấn hỏi lại; -đã bảo rồi thì cứ làm đi, nhiều chuyện quá_ cô nói rồi bịt lỗ tai lại, bọn hấn cũng làm theo.

“DỪNG LẠI! BIẾN HẾT CHO TÔI” nó hét lên đủ để làm sập lun cái tòa nhà 5 góc. May là cái trường này xây kiên cố chứ ko là bay lun rồi. Nhưng ở trên đó *chỉ tay lên trời*

-Aisssssssssss, cái quái gì thế này, đứa nào dám phá giấc ngủ của ta vậy hả- ở trên này đập giường, quần đồ đạc tùm lum

-Ngọc Hoàng bớt giận ạ- người hầu.

Bốp...bịch...rầm...bốp...bốp...bịch...rầm...

Bọn hấn, cô đều bịt tai mà sắp thủng màng nhĩ. Bọn hám trai hám gái thì thủng lun rồi, cả đám chạy toan loạn về lớp như mấy đứa vừa trốn trại. Thấy tình hình yên ổn thì bốn đứa cũng về lớp.

Sau khi ổn định chỗ ngồi thì đúng lúc đó cô giáo cũng bước vào, nhưng hình như ở ngoài cửa vẫn còn một bóng người.

-các em yên lặng nào, hôm nay lớp chúng ta lại có thêm một học sinh mới nữa- cô giáo ôn tồn nói

-là trai hay gái vậy cô- một đứa đứng lên hỏi

-là trai- đứa 1

-là gái- đứa 2

-trai- đ3

-gái- đ4

-trai-đ3

-gái-đ2

-.....

Bản giao hưởng trai gái cứ thế mà tiếp tục. Bỗng...

-IM HẾT LẠI- nó dẹp loạn giùm cho bà cô, cả lớp im thin thít

-Cảm ơn em Thiên Băng- bà cô cảm ơn nó; -em vào đi

Cái bóng đó,ko phải, là con người có cái bóng đó bước vào. Là một chàng trai tuấn tú, nhưng ko bằng bọn hấn. Cậu ta bắt đầu giới thiệu

-Chào các bạn, tên mình là Lê Tuấn Việt-Sebastian Lightwood, gọi mình là Kun cũng đc- cậu ta cúi người 90 độ, kèm theo lời chào là nụ cười thật duyên, lộ cái lúm đồng tiền dễ thương làm cho con gái lớp này chảy hết máu mũi(trừ nó và cô).

Còn biểu hiện của bọn nó và bọn hấn thì sao nhỏ. Nó thì ngồi đọc tiểu thuyết, hấn thì ngủ, còn cô và cậu thì nghe nhạc chung bằng earphone(hai anh chị này đã thân đến thế rồi cơ à). Bây h nó mới ngóc đầu lên. Lúc đầu nó cũng thấy ngạc nhiên khi nhìn thấy Kun, nhưng sự ngạc nhiên đó ko biểu hiện trên khuôn mặt của nó. Kun thì thấy vui vui khi thấy mặt nó. “em cũng học lớp này à” Kun nghĩ.

-được rồi, em xuống ngồi ở bàn cuối đi- bà cô nói với Kun

-vâng ạ

-----sơ đồ lớp học-----

-hs_hs- -hs_hs- -hs_hs- -hs_hs-

Cửa

-hs_hs- -hs_hs- -hs_hs- -hs_hs-

Sổ

-hs_hs- -hs_hs- -hs_hs- -hs_hs-

-hs_Sara- -hs_Mina- -hs_hs- -hs_hs-

Cửa

-Hấn_Nó- -cô_Cậu- -hs_hs- -hs_hs-

Sổ

-Kun_hs- -hs_hs- -hs_hs- -hs_hs-

Reng...reng...reng...

-Yeah, it's time to relax baby!(yeah, đã đến h giải lao rồi, baby)- cô đến hi5 với nó

-Hey newcomer, go with us?(này người mới đến, đi với chúng tôi chứ)- cô quay lại nói với Kun

-Ok- Kun đồng ý ngay vì nó cũng đi mà.

Cả 5 đứa đi xuống căn-tin. Mọi chú ý đều dồn vào 5 đứa này.

-ê mày, hình như đó là hot boy mới chuyển vào lớp 11A VIP đúng ko mày?- một nhỏ nói với bn nhỏ, chỉ tay vào Kun

-đúng đó mày, đẹp trai quá lun. Mà sao anh ý với 2 hot boy đi với 2 nhỏ mới chuyển vào kia chứ- nhỏ bạn tức

-Ôi, đẹp trai quá mày oi- một nhỏ khác

-Ê ê, Ice kia mày, cô ấy đẹp quá đi- một thằng hám gái nói

-.....

Quay lại với 5 đứa. Bọn hấn, bọn nó và Kun chọn một cái bàn ở góc khuất trong cái căn -tin

-Ice, mày ăn gì?- cô hỏi

-1 jajangmyeon(mì tương đen), 1 tokbokki(bánh gạo cay), coca cola.

-Còn hai người- cô hỏi bọn hấn

-2 ramen, 3 tokbokki, 1 jajangmyeon, 2 soda- cậu nói

-Kun tốt bụng oi, bạn lấy dùm bọn mình 3 jajanmyeon, 5 tokbokki, 3 ramen, 2 lon coca cola với 2 soda nha- cô nài nỉ Kun

-Sao lại là mình- Kun tròn mắt

-Đi mà- cô lấy đôi mắt cún con ra nài nỉ Kun, làm ai đó lỡ mất một nhịp, còn Kun thì đành phải chịu thua mà làm theo.

Kun quay lại với một đồng đồ ăn trên tay. Người khác nhìn vào Kun cứ tưởng Kun sẽ ăn hết cái đồng đó chứ. Thật là mất hết hình tượng!

-Đồ ăn của mọi người đây.- Kun nói rồi đưa đồ lần lượt cho nó, cô, hấn và cậu. –còn đây là của mình_ cậu lấy mấy thứ đồ ăn còn lại.

Đang ăn thì lấy điện thoại nhắn tin cho ai đó

-ê Ice, tối nay đi Bar ko?

-[]

-8h nha mày

-[]

-Tối mày qua nhà tao

-[]

-----tua----tua----tua----tua-----

-

-

-

-tua tiếp nữa

-

-tua tiếp đi

-

-

-

-

-tua nữa

-

-

-

-Dừng

-----7h58' p.m-----

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đi Bar

Chap 7: Đi Bar

-----7h58'-----

Nó bước xuống phòng khách, trên người là một cái quần đùi da đen bó sát, áo croptop đen có in chữ BTS, chân mang một đôi boot đen dài đến đầu gối thuộc nhãn hiệu của chimney choo. Trông nó thật lộng lẫy và quyến rũ. Nhưng sự lạnh lùng của tán băng ngàn năm vẫn ngự trị trên khuôn mặt của nó. Nó lấy chiếc Lamborghini Veneno màu trắng từ Gara phóng đến nhà của cô. Hôm nay cô và nó có một sự tương phản ko hề nhỏ. Cô mặc một cái quần da trắng dài ôm sát, cái áo croptop có in chữ EXO(tgmấy mị ghiền trai hàn gớm ha/ Ice: mầy cũng thế thôi chứ khác gì bọn tao/ tgiờ, ờ, thì sao, mấy mị lm j được con/ Zan: thì* tay cầm súng*/tg: *xách dép chạy*), cô cũng như nó mang một đôi boot đen nhưng là của Chanel. Hai người lên xe đi đến Bar H&H(Hades & Hell) với tốc độ 200km/h,tốc của hai nàng cứ theo gió mà bay phấp phới(vì là xe màu trắng), mọi người đều phải nhường đường vì ko nhìn đi gặp ông bà sớm, nhưng mỗi người đều phải thốt lên hai chữ :Mĩ nhân.

-----Bar H&H-----

Rầm. . .

Nó đập cái cửa ko thương tiếc. Cửa của Bar H&H h đã thành cửa của Bar DV(Diêm Vương đó mấy bạn). Tất cả mọi người đều chú ý vào hai đứa. “Đứa nào to gan mà dám quấy rối cái Bar này thế?” đó là suy nghĩ của tất cả mọi người trong Bar. Bỗng từ đâu chui lên khoảng ba chục thằng xấu xí, tóc xanh tóc đỏ, người mập hơn heo, đầu trâu mặt ngựa đi về phía tụi nó. Ánh mắt thêm thương nhìn 3 vòng hoàn hảo của nó và cô.

-Ồ, 2 em xinh đẹp, lần đầu đến đây hả. Đi theo tụi anh đêm nay đi, tụi em sẽ rất thỏa mãn cho mà xem. Với lại cánh cửa kia, tụi anh sẽ đền bù cho một tên tóc đỏ bước ra, cả người hôi mùi rượu khủng khiếp, bước đến gần soi mói bọn nó

-Cút- nó giọng lạnh như băng, âm vực ở mức dưới -10 độ.

-Ồi chà, em đây rất có cá tính, tụi anh rất thích- tên đó bước lên vòng qua eo của nó, nhưng chưa chạm đến sợi lông thì đã bị nó làm cho một cước rồi. Tên đó nằm la liệt dưới đất, tay ôm bụng rên rĩ.

-Ế con này, mầy lão nhẽ, rượu mừng ko uống muốn uống rượu phạt hả. Anh em đâu, lên đánh hai đứa nó. Nhớ là đừng làm mấy em bị thương đấy- tên cầm đầu ra lệnh cho bọn đây tót(tg: tên này bị thiếu não hả, đánh mà đừng để bị thương thì đánh kiểu gì)

Bọn đây tót cứ thế vô định xông lên mà ko biết rằng thần chết đang chờ sẵn phía bọn chúng. Bọn tép riu này chả là gì với bọn nó cả. Nếu ví bọn chúng với bọn nó thì như mấy hạt cát trên sa mạc với lại gió, chỉ cần đi qua là bay hết ko còn một mống. Chỉ trong vòng chưa đầy 1 phút, chính xác là 48 giây, bọn nó đã xử xong bọn tép riu này. Tên nào tên này nằm la liệt dưới sàn. Nhẹ thì gãy tay gãy chân. Vừa thì tàn phế. Còn nặng thì, chắc chắn, mấy em đã xuống hàu hạ bác Vương. Mọi người trong bar sợ hãi nhìn tụi nó, vì những cao thủ xuất sắc nhất họ từng gặp cũng phải mất ít nhất 10 phút để dẹp hết bọn này, chưa kể họ có dùng vũ khí, nhưng hai người bọn nó tay ko đẹp loạn chưa đầy 1 phút. Còn nhanh hơn cả cép tình ở mé ri ca(tự hiểu nha hi).

-Ken ơi, Ken à!- cô gọi Ken. Ken là em họ nó, là người thay nó quản lý Bar H&H khi nó quản lý tập đoàn A&J.

Ken nghe thấy giọng nói quen thuộc nên chạy ra xem thử. Cậu đứng hình khi thấy nó và cô. Một phần là vì bất ngờ khi 2 người đến vì hai người đã ko đến đây được 6 tháng rồi, phần còn lại là do hai đứa quá đẹp, quá quyến rũ.

-A chị hai, chị Zan, em nhớ hai chị quá- Ken chạy lại ôm chầm hai đứa nó.

-Hai chị cũng nhớ nhóc lắm

Nó và cô cùng cười, xoa đầu Ken. Là nụ cười thật sự của nó, nó cười rất đẹp. Nụ cười đó đã lọt vào mắt của ko biết bao nhiêu thằng con trai trong Bar làm bọn chúng đỏ như chuối.

-À mà này, lâu rồi mới đến mà nhóc tiếp chị thế này đó hả?- cô hỏi Ken, nhóc nhìn xuống sàn rồi ngược lên cười trừ với tụi nó. Thay thay là nụ cười của Ken đã bị mấy đứa hám trai nhìn thấy. Ko hay rồi (tg: *lắc đầu*).

-mấy chị vào trong quán trước đi, em xử lý xong rồi em vào ngay

Nhóc nói rồi ra lệnh cho bọn đàn em

-Đem mấy người này đem xuống khu T&L cho tụi

-Vâng ạ- bọn đàn em nhận hiệu lệnh rồi bắt đầu làm việc

* giới thiệu đôi chút về khu T&L nha: là khu nuôi hổ(Tiger nên là T) và sư tử(Lion nên là L) được đưa từ nhà nó đến.Mấy con này hám ăn hơn heo, khổ thay có 2 con hổ cái với 1 con sư tử cái mới đẻ nữa chớ, nên lượng thức ăn cần phải tăng gấp đôi(Trời ơi mấy chị nuôi luôn cả hổ với sư tử, dữ quá ha. Chuyện này mấy em được một châu to rồi).

Ra lệnh cho bọn đàn em xử lý xong thì Ken đi lại bàn của mấy tụi nó.

-Mấy chị uống gì ạ?

Ken lễ phép hỏi bọn nó

-cho tụi chị một vang đồ lạnh vs một cocktail. – cô nói

-có ngay- Ken nói rồi chạy vào trong. Sau một vài phút thì nhóc đem ra hai thứ đồ uống dành cho bọn nó.

-ừm, cocktail ngon đây. Công thức mới hả

cô đưa ly cocktail lên uống, gật đầu khen

-correct! Vụ lúc nãy mấy chị cho em xin lỗi nha!- Ken nũng nịu tụi nó, lm cho m.n trong quán mất chữ O mồm chữ A. Đường đường là quản lí lạnh lùng của quán Bar H&H nổi tiếng TG mà lại đi nũng nịu tụi nó ư. Mất hết hình tượng rồi đó anh ơi.

-Đâu có dễ cho qua như vậy đc, nhóc làm Gwiyomi đi rồi chị tha ,mặt nhóc cũng hợp làm mấy cái này lắm nha- nó đưa tay lên bẹo má Ken(tg: trời ơi, hình tượng của anh gây dựng bao năm nay sụp đổ rồi)

-Hả? nhóc Ken mở to hai mắt nhìn bọn nó

-Hả gì, một là nhóc lm ở đây, hai là vào WC nữ mà làm?

Cô chống nạnh nói với nhóc Ken

-đc rồi đc rồi, để em lm

ildeo hagi ileun gwiyomi

ideo hagi ineun gwiyomi

samdeo hagi sameun gwiyomi

sadeo hagi sado gwiyomi

odeo hagi odo gwiyomi

yukdeo hagi yugeun *chụt chụt chụt chụt chụt chụt* gwiyomi nan gwiyomi

Rầm. .rầm. .rầm. .rầm. .rầm. .rầm. .rầm. .rầm x 4..

Chuyện là khi thằng nhóc này làm Gwiyomi, độ aegoo của nhóc tăng đột xuất lun. Nhóc cũng đẹp trai nữa mà, nên là mấy nhỏ trong Bar đổ rạp, còn mấy thằng thì xỉu vì bị sốc khi thấy đại ca Ken lạnh lùng bao năm h lại đi làm aegoo Gwiyomi.

Còn nhóc Ken h thì chỉ có một ý nghĩ là tìm cho ra cái lỗ chui vào cho đỡ quê. Hai đứa nó thì cười lăn cười lóc, đến cả tảng băng ngàn năm như nó cũng phải cười. Thấy hai đứa nó cười quá nên nhóc mới quát

-mấy chị cười cái gì hả, hình tượng của em mất hết rồi, bắt đền mấy chị , huhu- nhóc ken ngồi bệt ra sàn, buộc tội tụi nó

-Hahahahahahahahaha.....- lúc đầu tụi nó bùm miệng lại rồi , ai ngờ nhóc Ken lại lấy ra đó, nó và cô lại cười thêm. Đc một tràng cười no nê, nó mới quay lại nói với nhóc Ken.

-Đc rồi, chị xin lỗi. Chị có quà cho nhóc đây. Chị để ở bãi đỗ xe. Lát nữa chị với Zan về thì nhóc ra lấy nha!

Nó nháy mắt với Ken, nhóc nghe đến quà thì sáng mắt hẳn ra, nhảy tung tung y như con Căng-gu-ru, m.m trong Bar ngất lần hai.

Ở một cái bàn khác ở góc khuất trong Bar, hần và cậu đã thấy toàn bộ sự việc. Tụi hần cũng hơi sốc khi thấy nhóc Ken lần đầu cư xử lễ phép với con gái như tụi nó. Hai người bước đến bàn của tụi nó.

- Nghèo như các cậu mà cũng vào đây à ! – hần nhấn mạnh chữ ‘nghèo’

Phụt...

Ken nghe thấy hần nói tụi nó nghèo nên ho sặc sụa, nhưng nhìn thấy ánh mắt sắc lẹm của nó nên im lun

-sao vậy, tôi nói gì sai sao? – hần tức giận khi thấy Ken có biểu hiện như vậy

-có đúng có sai. Đúng chỗ từ ‘nghèo’, nhưng sai ở mấy từ còn lại. Bộ người giàu các anh đc vào còn chúng tôi thì ko? – nó hỏi ngược lại hần, âm điệu

dưới -10 độ, làm cho bọn hán ko hện mà cùng run.

-bye nhóc, à nhớ quà nhé- nó cười mỉm chào Ken, lm tìm ai đó lệch nhịp.

-vâng ạ ! – nhóc Ken giờ tay chào kiểu quân đội.

-này, họ là ai mà nhóc lễ phép quá vậy?

Hán hỏi Ken

-từ từ rồi các anh sẽ biết thôi, h em ko nói đc. H em có việc phải đi rồi. bye nha

Nhóc Ken nói rồi chạy đi nhận quà của tụi nó ở bãi đỗ xe, để lại tụi hán với dấu hỏi to đùng rồi tụi hán cũng nói gót tụi nó về.

-----bãi đỗ xe-----

Woaaa

Nhóc Ken la lên khi thấy chiếc BMW mới toanh, hình như trên trên tấm kính còn có mảnh giấy ghi gì đó, Ken bước đến gỡ tờ mảnh giấy đó ra.

“Quà chị tặng nhóc. Cảm ơn nhóc vì đã quản lí Bar giúp chị. Ice”

YÊU CHỊ LẮM LUN CHỊ ICE À! Tự nhiên nhóc Ken hét lên, may là ko có ai ở đây nếu ko tưởng nhóc bị điên thì khổ

-----GTNV-----

Nguyễn Dương Thiên Trí (Ken): em họ nó, là người quản lí Bar cho nó khi nó ở nước ngoài. Đẹp trai, phong độ, nghiêm chỉnh không lăng nhăng(lí do sau này sẽ biết). Cực quý nó, nghe lời nó hơn cả pama. Giỏi võ, chế tạo thuốc độc, là một Hacker chuyên nghiệp nhưng chưa bằng nó(nó là hacker số 1 thế giới nha, nhưng chưa ai biết mặt trừ Ken với Zan).Hộ pháp của bang Demons, trong thế giới ngầm có tên là Blood. IQ: 680/700.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Chạm Mặt Tại Cô Nhi Viện Angel

Nó và Zan cùng về tới nhà. Mới bước vào cửa thì cô đã gọi cho nó

-[mai ko có đi học, mình tới cô nhi viện nha]

-

-[mai này qua nhà tao, đem theo mấy thứ đồ đó lun nha]

-

-[bye]

-bye

Rồi nó tắt điện thoại, lên phòng thay đồ rồi chìm sâu vào giấc ngủ.

-----7.30 am-----

Ánh nắng lọt qua khe cửa sổ, bên ngoài sương còn đọng trên những chiếc lá. Qua cửa sổ nhìn vào là một người con gái đẹp hơn tranh vẽ, xinh hơn tạc tượng, người con gái mang vẻ đẹp của một thiên thần, nhưng bên trong là một con quỷ dữ. Nó đang say sưa ngủ thì lại bị tiếng điện thoại làm tỉnh giấc. Là Zan gọi

-Alo- nó nói với giọng ngái ngủ

-[mày qua nhà tao nhanh lên, mấy giờ rồi hả]- Zan quát

-Chờ tao- nó nói rồi làm VSCN, thay đồ. Nó xuống gara lấy chiếc Audi đời mới phóng đến nhà cô, theo sau là một cái xe tải nhỏ, chở những vật dụng lần trước tụi nó đã mua. Rồi sau nó cùng Zan lái xe đến cô nhi viện.

-----cô nhi viện Angel-----

Nó và cô cuối cùng cũng đến cô nhi viện. Thấy một chiếc BMW đậu ngay trước cổng cô nhi viện, nó cứ thấy là lạ “hôm nay còn có người khác đến nữa sao”. Dẹp bỏ suy nghĩ đó ra khỏi đầu, nó cùng cô tiến vào.

-Các cháu đến rồi đây à? _một sơ tiến về phía nó. Bà tên là Maria, viện trưởng của cô nhi viện. Bà rất mến chúng nó, cô nhi viện này do tập đoàn nhà nó xây. Một phần cũng vì bubu, phần còn lại là để nuôi dưỡng những đứa trẻ mồ côi một cách tốt hơn.

-Vâng, chúng cháu chào sơ ạ _bọn nó cùng chào. -Cháu nhớ sơ lắm _nó chạy lại ôm bà Maria.

-Có thật ko vậy cô nương, cô đi mấy năm rồi, bỏ bà già này một mình thế à? _bà Maria đổi

-Chúng cháu xin lỗi, bọn trẻ và các sơ khác đâu rồi ạ. Mà hôm nay còn có ai đến nữa ạ? _Cô hỏi

-À, trong khoảng thời gian các cháu ko có ở đây, có hai chàng trai thường xuyên đến đây chơi với bọn trẻ lắm, hai chàng trai đó vừa đẹp trai lại rất tốt bụng, bọn trẻ cũng quý lắm! _bà Maria cảm thán

-Còn hai đứa song sinh đâu rồi ạ? _nó hỏi sơ

-Shin và Shu (là tên cặp song sinh) ấy à,hai đứa nó đang chơi với một trong hai chàng trai ở trong kia kìa._sơ Maria chỉ vào trong.-à vâng, chúng cháu có mua một ít đồ cho cnv, mong bọn nhỏ sẽ thích _nó nói rồi đi lại chỗ cặp song sinh với xách đồ trên tay.

-Shin, Shu à, chị đến rồi đây! _nó nói to với hai cậu nhóc đang chơi với vị khách bí ẩn

-A! Chị xuxu(nó mún tuổi nhỏ gọi là xuxu như bubu đã gọi nó)! _cặp song sinh chạy về nó. Vị khách bí ẩn đó tức giận, vì nó mà hai đứa trẻ chạy đi, vì thế mà quay lại phía nó, ai ngờ lại bất gặp ánh mắt hút hồn của nó đang nhìn vào mình.

- Là cô/anh _hai người đồng thanh. Vâng! Vị khách bí ẩn đó chính là hấn, còn người bạn đi với hấn chính là Jin

- Sao cô/anh lại ở đây? _đồng thanh tập 2

- Chị xuxu oi, chị đến đây chơi với tụi em đi! _giọng nói dễ thương của cặp song sinh cắt đứt cuộc thoại đồng thanh của anh chị nhà mình.

- À! ừ ờc rồi, chị có quà cho mấy đứa nè! _nó nói rồi lấy từ bao đồ chơi hai con Baymax trong Big Hero 6 giống y hệt nhau cho bọn trẻ.

- Anh cung còn quà cho mấy đứa nè! _hấn cũng đâu chịu thua, “cồng phẩm” của hấn là bộ xe hơi đồ chơi điều khiển mini từ xa cực mới và cực đắt.

- Đây nè mấy đứa! _nó tiếp tục, lần này là một người không lồ xanh Huck và

- Cho mấy đứa cái này _hấn đưa ra Spider man với Đội trưởng Mĩ.

-Đây này _nó

-Của mấy đứa _hấn

-đẹp ko _nó

-mấy đứa thích chứ _hấn

-...

Rồi sau đó là hoàn loạt những thứ đồ chơi cực dễ thương, cực mắc tiền được lấy ra từ túi của nó và hấn, Túi của mỗi người ko khác gì chiếc túi thần kì của Doraemon cả. Rồi...

Gâu! Gâu! Meo! Meo!..

Những tiếng kêu của động vật vang lên...

-Aaaaaa, bọn mày đây rồi _shin với Shu chạy lại phía có hai con nhỏ và mèo con dễ thương đang ngự trị. Con cún tên Mun là của Shin, con mèo tên Sun là của Shu. Cặp sinh đôi ôm hai con vật dễ thương rồi chạy đi mất tiêu, để lại hai con người và những thứ đồ chơi với dấu chấm hỏi to đùng, bị ăn hai quả lựu đạn bơ và một đám mây giông.

Trở lại với nó và hấn, hai người sau khi bị ăn bơ thì nhảy sang đầu mất. Những tia điện từ ánh mắt sát bén của nó chĩa thẳng vào hấn. Nhưng anh nhà ta

cũng đâu phải dạng vừa. Hắn dùng nội công thâm hậu điều khiển mắt chiếu ra những tia điện chống lại nó. Trận đấu hết sức gay cấn. Hắn bắt đầu hát mặt lên, nó cũng hát mặt lên cao hơn hắn. Mắt hai người chĩa thẳng vào trần nhà. Trên trần bắt đầu có những vết nứt (trần nhà: em đâu có tội tình gì đâu/ tg: ráng chịu mày/ Ice: ngậm miệng lại/ tg: em biết *xách dép chạy*).

“tại sao mk lại đôi co với tên này, mọi lúc mình luôn kim chế tốt mà. Mình bị sao vậy hả trời” nó nghĩ trong đầu, rồi cứ theo ý nghĩ đó mà thu hồi tia điện lại. Hắn thấy nó dừng lại, nghĩ nó chịu thua nên chớp thời cơ mà lên mặt với nó.

-cô chịu thua rồi chứ gì, hahaha_hắn cười, khoe miệng kéo dài đến cả mang tai.

“hôm nay anh may đấy” nó nghĩ khi thấy điệu bộ của hắn, máu nó dồn lên tới não rồi, nó bỏ hắn ở lại cười một mình(tg:có thằng điên vừa trốn trại kia bây oi/jun: điên cái mông mày ày/ tg: mông tui đây nè/ jun: mày...đc lắm/tg: chết tau rồi bây oi*xách dép chạy*).

Đến với trận địa của Zan_Jin...

-coi con nấu đc ko sơ_zan nói rồi đưa cái vá lên cho sơ Maria ném thử thử mà cô nấu từ nãy tới giờ. _ukm, đc rồi đó. Đợi thằng nhỏ đem ớt tới nữa rồi thêm vào luôn thể ha_sơ nói

-thằng bé mà cô nói là vị khách đó à?_zan hỏi.- đúng rồi đó nhóc_bà Maria xoa đầu Zan

-cháu lớn rồi, bà đừng làm như vậy nữa mà_Zan nhăn mặt, gỡ cánh tay của bà Maria ra khỏi đầu mình

-đc rồi

Hai bà cháu nói chuyện vui vẻ. Rồi bỗng một giọng nói cắt đứt cuộc nói chuyện đó.

-cháu đem ớt về rồi đây_“vị khách” chạy vào. Chắc các bạn biết đó là ai rồi phải ko.

-này zan, thằng bé đó đến rồi kìa, con ra chào đi._bà Maria lay tay zan khi nghe thấy giọng của Jin nhà ta.

Chào...bạn...ơ_Zan vừa chạy ra khỏi bếp vừa chào, nhưng khi ngược mặt lên thì miệng cam như hén lun, chắc là tại vì quá bất ngờ.

-ơ sao cậu lại ở đây_Zan hỏi Jin. – mình là người hỏi câu đó mới đúng, sao cậu lại ở đây?_Jin hỏi ngược lại Zan.

-Mình đến thăm bọn trẻ_Zan trả lời ko thể nào đơn giản hơn

-Vậy à. Sơ oi, con đem ớt về rồi này_Jin nói lớn để bà Maria nghe đc.

-Con đưa cho Zan nấu đi_bà Maria đáp.- Vâng ạ

-Của cậu này, mà cậu cũng biết nấu hả._Jin nhìn Zan nghi ngờ.- Này, tôi đâu phải là mấy cô chiêu cậu ảm như các cậu đâu._Zan nói rồi giục phát mấy trái ớt trên tay Jin, tiện thể cho cậu một cước vào bụng rồi chạy đi mất tiêu lun, để lại Jin nằm ôm cái bụng đáng thương của mình.

Sau khi Zan nấu canh xong thì tất cả đều quy về nhà ăn để dùng bữa. Nói nhà ăn như vậy thôi chứ chẳng khác gì nhà hàng 5 sao cả. Trong khi ăn thì Zan và Jin cứ đấu khẩu với nhau, làm bọn trẻ cười ko thấy tổ quốc đâu cả. Còn nó và hắn cứ im lặng như hai tảng băng di động, thỉnh thoảng thì hai người lại đấu đũa, hắn gấp cá thì nó hất tung đôi đũa của hắn ra, gấp thịt thì lấy đũa giựt qua giựt lại. Hắn cũng đâu chịu thua nó, thấy nó gấp đồ ăn vào bát thì hắn gấp rồi cho vào miệng ngon ơ, làm cho nó tức xì khói. Mấy sơ ngồi ăn ko yên ổn gì cả vì bị bọn nó chọc cười.

-lâu lắm rồi mới thấy Xuxu thoải mái như vậy đấy bà nhĩ?_bà Maria nói với sơ bên cạnh

-ừ, trái tim băng giá của nó đến lúc được nung chảy rồi đấy_sơ kia nói với bà Maria, mắt hướng về nó và hắn.

Bọn nó và bọn hắn ở lại cô nhi viện chơi với bọn trẻ đến tối mới về. Đến nhà ai cũng nằm lún ra giường vì mệt mỏi, và trong đầu mỗi người là một suy nghĩ về ai đó.

“cậu ta cũng tốt phết đấy chứ. Mày khùng rồi hả Ice, tự dừng suy nghĩ cái quái gì vậy”_đó là suy nghĩ của nó

“người như cậu ta mà cũng đến những chỗ đó à(anh đến đc thì chị ấy ko đến đc sao)”_hắn nghĩ, miệng nhếch mép.

“hôm nay là tình cờ hay là oan gia”_và đây là suy nghĩ của Jin và Zan nhà ta

Tất cả đều chìm vào giấc ngủ. Ánh trăng lọt qua khe cửa, soi sáng cho những thiên thần ấy. Họ, là những người thừa kế, là những thiên tài, là ác quỷ và thiên thần trong thế giới Mafia đầy cạm bẫy. Nhưng họ cũng là những người có trái tim. Họ cũng cần đc yêu thương, đc sưởi ấm như bao người khác. Ngày mai, là ngày đây rã sóng gió, mở ra cho câu chuyện tình tuổi teen của họ. Rồi tình yêu của họ sẽ đi đâu và về đâu. Hãy cùng đón xem nhé.

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hôn Phu Của Jun?

----- Trụ sở tập đoàn Tạ thị tại Đức-----

“Cốc Cốc”.....

- Vào đi, tiếng của một người đàn ông trung niên vang lên. Ông ta chừng khoảng 55, 56 tuổi. Ko ai khác chính là Tạ Cường, chủ tịch của tập đoàn đứng thứ 2 thế giới, cũng chính là kẻ thù ko đội nổi chung, ý lộn ko đội trời chung với nó..

- Papa ơi, con nhớ papa quá_ là đứa con gái độc nhất của lão, Tạ Nhật Vi.

- Ôi đứa con gái của tôi, mới đây mà đã nhớ lão già này rồi sao.?_ lão ta nhìn mặt con gái mình đầy nghi ngờ.

- Chứ sao, papa à, khi nào thì con mới đc gặp hôn thê của con đây_ nhỏ phụng phịu

- Mày trọng sắc mà bỏ lão già này rồi hả. Papa đã đặt vé máy bay rồi, tối nay sẽ bay qua bên Việt, nơi hôn thê của con đang sống đấy. Con hài lòng chưa!_ lão bẹo má con gái mình.

- Ôi thương papa nhất lun. Chụt!_ nhỏ thom má lão rồi chạy ra khỏi văn phòng miệng nở nụ cười gian tà. “em sắp gặp được anh rồi. Cứ đợi đấy. Rồi anh sẽ là của em”. Nhỏ nghĩ rồi bước tra khỏi trụ sở, trở về nhà, chuẩn bị cho chuyến đi đến VN của mình.

-----7h30’ p.m- Sân bay quốc tế Berlin-Schönefeld-----

“Chuyến bay từ Berlin-Đức đến Hà Nội- VN đang chuẩn bị cất cánh. Xin các hành khách ổn định chỗ ngồi, thắt dây an toàn và bịt tai lại”

-----5h a.m- Sân bay quốc tế Nội Bài-----

“Chuyến bay từ Berlin-Đức đến Hà Nội- VN đang hạ cánh. Xin các hành khách ổn định chỗ ngồi, thắt dây an toàn và bịt tai lại”_ tiếng của một nữ tiếp viên vang lên.

Từ sân bay bước ra, một cô gái với vẻ đẹp son phấn, ko kém phần sang trọng, thu hút bao nhiêu cặp mắt, nhưng cũng là đối tượng bàn tán của những lời khinh bỉ. Cô gái bước đến chiếc BMW đang đỗ ở cổng 3 với dáng vẻ kiêu ngạo. Cô gái đó là tiểu thư độc nhất của tập đoàn Tạ thị- Tạ Nhật Vi

Chào mừng tiểu thư trở về_ đám vệ sĩ hô to.

- chờ tôi đến trường Royal. Bảo người làm hồ sơ nhập học ngay hôm nay, ko được chậm trễ_ nhỏ nói với thuộc hạ

- Vâng_ tên thuộc hạ đáp

Kítítítítítít.....

Chiếc xe của nhỏ dừng trước cổng trường. Nhỏ, với gương mặt son phấn, bước đi đầy kiêu ngạo đến phòng hiệu trưởng

Học sinh hướng về phía nhỏ, trái tim có mà khinh bỉ cũng có:

- ôi em ấy xinh quá, nhưng mà chưa bằng Thiên thần băng giá của trường mình(ám chỉ nó đấy)_ hs nam 1

- em gái xinh quá, làm bạn gái anh nha_ hs nam 2

- người gì mà chảnh thấy ón_ hs nữ 1

- toàn là hàng qua phẫu thuật ko thôi, chả có gì đặc_ hs nữ 2

- vân vân và mây mây...

Nhỏ nghe thấy vậy thì tức điên người. Gi chữ, bảo nhỏ là hàng qua phẫu thuật ư(không phẫu thuật thì đánh cả tấn phấn trên mặt thui chị à). Nhỏ quay

phát người lại, mắt liếc chấy da hs nữ đã nói xấu nhỏ.

-cầm cái mồm mày lại, mày tin là tao chỉ cần nói một tiếng thì nhà mày phá sản ko hả. Liệu hồn đấy!_ nhỏ nói xong rồi bước đi, cái mông bự chần của nhỏ in qua in lại, mấy thằng con trai thấy hàng quý mà miệng chảy dãi, nhìn thấy ghê.

-Ôi tao sợ quá mày ơi. Chị Sara với Mina mà biết là con này tiêu_ nhỏ hs nói xấu nhỏ nói với con bạn bên cạnh, mắt nhìn nhỏ ko chút thiện cảm.

Cuối cùng nhỏ cũng đến được phòng hiệu trưởng.

Rầm.....

Và chiếc cửa đã cuồng gỏi ra đi. Ông hiệu trưởng giật mình ngồi dậy. Đứa nào mà ko phép ko tắc vào phòng ht mà không gõ cửa gì cả. Ông quát:

-đứa nào hỗn láo vậy, vào phòng mà kh.ông ..ơ..tiểu thư...x.xin lỗi_ ông tay cầm tách trà run cầm cập, nhìn vào nhỏ.

-Tạm tha cho ông đấy, Hàn Thanh Phong học lớp nào_ nhỏ ngang ngược

-Thưa 11A VIP ạ_ ông thầy run run.

-Sắp xếp cho tôi vào lớp đó ngay hôm nay rõ chưa_ nhỏ ra lệnh.

-Vâng thưa tiểu thư_ ông thầy nghe lời răm rắp.

Nhỏ bỏ ra khỏi phòng, đi đến lớp 11A VIP...

Cốp...cốp...cốp...

Tiếng giày cao gót của nhỏ phát ra, đáng đi thì như con trăn trườn vậy. Nhỏ đi qua lớp nào, học sinh lớp đó ngó ra. Những lời bàn tán chỉ trỏ vào nhỏ, khinh bỉ nhỏ.

-Ê nhỏ hôi sáng đó mày. Thấy cũng xinh mà chảnh chó lắm mày ơi_ một học sinh nam nói với bạn mình

-Tao cũng thấy vậy đó. Con gái gì mà chảnh thấy ghê lun. Mặt đánh cả tấn phần_ cậu bạn kia nói.

Đó là những lời bình luận của nam sinh, còn nữ sinh thì sao nhờ:

-nhỏ đó hôi sáng liếc tao đó mày. Xấu dễ sợ_ nhỏ học sinh hôi sáng bị nhỏ Nhật Vi liếc nói

-xấu mà cũng có người theo đó mày. Nhìn kia_ con bạn chỉ tay về phía đám nam sinh đang chảy dãi.

-Nhỏ đó mà thích cái gì mày, nam sinh trường này mù hết rồi_ học sinh nữ khác nói

-Vân vân và mây mây....

“cuối cùng cũng đã đến rồi”_ nhỏ nghĩ khi thấy cái bảng hiệu ghi “11A VIP”. Một cô giáo từ trong lớp bước ra, khuôn mặt khá ái, khác hẳn với nhỏ, nói với nhỏ:

-em là học sinh mới phải không, thầy hiệu trưởng đã báo cho cô biết, em vào giới thiệu cho các bạn nha

Rầm.rầm...

-các em yên lặng nào, năm nay lớp chúng ta có khá nhiều học sinh mới đấy, hôm nay lớp cùng chào đón một bạn nữa nha. Em vào đi_ cô giáo nói với cả lớp, gọi nhỏ bước vào.

-Chào các bạn, mình là du học sinh từ Đức, tên là Tạ Nhật Vi, cứ gọi mình là Boni nha. Mình là tiểu thư của tập đoàn Tạ thị, và cũng là hôn phu của Hàn Thiên Phong. Mong sau này các bạn giúp đỡ_ nhỏ nhấn mạnh chữ “hôn phu”, ngụ ý rằng “đứa nào bén mảng lại gần anh ấy là chết với tao”. Giới thiệu xong, nhỏ còn khuyến mãi thêm một cái nháy mắt, làm bọn con trai la ré ầm ầm.

-Hú hú hú, Tạ thị lun kia tui bây ơi_ một đứa con trai la to lên trong sự im lặng của lớp.

Hahahahaha...._bỗng cả lớp cười rộ lên, cậu con trai đó quê thói mặt, mún độn thổ ngay và luôn. Còn về phía nó, khi nghe đến cụm từ Tạ thị thì luôn âm khí toát ra từ người nó. Ngược mặt lên, mắt chĩa thẳng vào nhỏ Nhật Vi, “cuối cùng cũng xuất hiện”, nó nghĩ. Mọi người xung quanh nó không cảm thấy rét mà run, nghĩ rằng nhỏ đã làm gì mà khiến thiên thần băng giá của trường thành như thế này. Còn về phía nhỏ, khi nhìn thấy ánh mắt của nó mà thấy lạnh xương sống, nhìn kĩ lại thì nhỏ thấy nó ngồi bên Thiên Phong, lòng tràn đầy phần nộ, nhìn nó không một chút thiện cảm. Nhỏ cũng vô cùng ghen tị với sắc đẹp của nó. “sao lại có người đẹp như thế này chứ, không được, nhỏ đó ngồi bên anh Phong, anh sẽ yêu nhỏ ấy mất, mình phải hành động trước rồi. Xin lỗi, là do cô thôi”.

Về phía Zan, khi thấy nó có biểu hiện lạ thì Zan cũng hiểu được một phần nào đó vì cô là bạn thân của nó nên cũng biết được vài chuyện trong quá khứ

của nó “sắp có sóng gió lớn rồi”, Zan nghĩ.

Còn hẳn thì hết sức bất ngờ. Tự đứng ở đâu chui ra hôn thê của mình làm sao mà không bất ngờ được. Dù được bố mẹ nói có hôn ước với tập đoàn Tạ thị nhưng không ngờ lại xuất hiện nhanh đến vậy.

-Thưa cô em ngồi cùng với bạn Phong được không ạ_ nhỏ hỏi cô giáo

-làm sao h, chỗ đó có người rồi. Ice à,em nhường lại cho bạn được không, _ cô giáo hỏi. Nó chưa kịp trả lời thì hẳn đã nhảy vào miệng nó mà ngồi.

-ko đc thưa cô, bảo bạn ấy ngồi chỗ khác đi ạ_ nó trừng mắt nhìn hẳn, ám chỉ “sao anh lại dám quyết định khi chưa đc tôi cho phép hả”. Hẳn nhìn lại nó bằng ánh mắt cún con, kiểu như “cô giúp tôi lần này đi mà, tôi không muốn ngồi bên con tắc kè hoa đó đâu”. Nó liếc hẳn rồi quay mặt đi, chứng tỏ cho lời chấp nhận.

- Cô bảo bạn ấy ngồi chỗ khác được không ạ?_ nó nói với cô giáo, cô quay sang nhỏ

- Nhật Vi, em xuống bàn cuối ngồi nha

- vâng ạ_ nhỏ lễ phép trả lời nhưng trong lòng thì đang gào thét “ này được lắm, rồi này sẽ phải hối hận”

- bây h ổn định rồi chứ, các em vào tiết thôi nào.

Bây giờ là tiết Hóa , người dạy môn này được trường mệnh danh là “bà la sát”. Một khi bà này đã nổi giận thì ngay cả những cô chiêu cậu ấm cũng phải nể sợ. Nhưng đến hôm nay có thể bà ta sẽ gặp đối thủ nặng kì rồi đây.

Nó ngồi trong lớp thì cứ giần mắt vào cái Ipad, hết lướt mạng rồi giải quyết công việc, sau đó thì lại nằm ngủ. Bà cô hóa thấy biểu hiện của nó như vậy thì tức giận lắm chứ. Từ khi đi làm ở trường này đến h, ngoài hẳn ra thì chẳng ai dám coi thường bà cả. Mặt bà đen sì, mấy học sinh trong lớp thì lại thấy thương cho nó, không biết là ngày này kiếp trước nó có ăn ở thất đức gì không mà hôm nay lại đen đến như vậy. Bà cô lấy viên phấn ném vào đầu nó. Bực mình vì giấc ngủ bị phá rối, nó ngược mặt lên truy tìm thủ phạm, nhìn một lượt rồi dừng lại chỗ bà cô, nó nhủ mày. Bà cô quát:

-em kia, ai cho em làm việc riêng trong tiết của tôi hả

-Bà, muốn gì_ nó nói với âm vực hơn cả lạnh, làm cho cả lớp lạnh xương sống. Bà cô hơi run nhưng vẫn lên giọng quát nó

- em còn dám lấy giọng đó ra nói với tôi hả, làm bài tập này ngay cho tôi

Nó nhếch mép, nhưng chỉ là một cái nhếch thôi mà cũng phải làm cho bọn con trai điêu đứng. Nó bước lên bục, giựt viên phấn từ tay bà ta. Bài toán mà bà ta nói vô cùng khó với bọn học sinh trong lớp, còn đối với nó, cái IQ 700/700 đâu phải chỉ để trưng thôi đâu. Bà cô phải mất cả ngày để giải ra, còn nó chỉ mất 5 phút vì người ra cái đề này là nó. Zan ngồi ở dưới không lấy làm lạ, hẳn và Jin thì khá ngạc nhiên với trình độ của nó. Còn cả lớp thì mắt chữ O mồm chữ A nhìn nó. Về phần nó, sau khi làm xong thì lấy điện thoại ra bấm cái gì đó. Nó vút viên phấn sang chỗ bà rồi bước về chỗ. Zan thì bắt đầu đếm: “1...2...3...”

“Giáo viên phụ trách môn hóa học lớp 11A VIP Trần Kim Hoa(tên bà đó), cô bị đuổi việc. Mời cô về văn phòng, sắp xếp đồ đạc rồi ra khỏi trường ngay lập tức”_ tiếng của thầy hiệu trưởng vang lên trong loa phát thanh.. Bà cô sững người nhìn về phía nó đang nhếch mép. Bà khóc ròng rồi chạy ra khỏi lớp. Cả lớp rồ lên, người tung bông, người tung hoa ăn mừng vì đã thoát khỏi móng vuốt của sư tử Hà đông, một vài người thì nhìn nó nể sợ. Nhỏ Bomi nhìn nó với ý nghĩ đen tối trong đầu “ cô ta là ai, sao lại làm được việc này”..

Do lớp này quá náo loạn, không thể nào ổn định được , vì thế mà lớp được nghỉ học cả ngày hôm nay. Cả đám vui về ra về. Nó cùng Zan về nhà nghỉ ngơi, chuẩn bị cho một ngày mới đầy sóng gió tiếp theo.

-----GTNV-----

Tạ Nhật Vi(Bomi): là con gái độc nhất vô nhị của chủ tịch tập đoàn Tạ thị đứng thứ hai thế giới về mọi mặt. Độc ác, mưu mô, xảo quyệt, chảnh chọe. Là hôn phu của hẳn. Ghét nó cực kì. IQ: 405/700.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 11

Hôm nay thật sự là một ngày vô cùng mệt mỏi với hân. Không biết ở đâu lại chui ra cô tiểu thư đồng đánh của Tạ thị lại là vị hôn phu của hân chứ. Haizzzzzzz, thật là rắc rối mà.

Hân ngồi trên chiếc xe Lamborghini mui trần sang trọng, một tay cầm vô lăng, một tay tựa trên thành cửa. Mái tóc màu bạch kim bay trong gió, vẻ mặt lạnh lùng và lãng tử của hân đã đón đỡ biết bao nhiêu đứa con gái trên đường.

Baby

You are just

Just right

Geoura geoura

Jebal jom malhaejuryeomuna

Jeoura neodo malhaejuryeomuna

Amugeotdo bakkul piryo eopsi yeppeudago

Jigeum geu moseup geudaero wanbyeokhadago

Manyang haengbokhanyeon dwae geokjeong eopsi

Bujokhan jeoni mwonji chajgi eopgi

Geoul daesin geunyang nae nun bicceul barabwa

Jeoul daesin nae deung wie ollatabwa bwa

Amuri neol tteudeobwado

Bogo tto bogo tto bwado

Niga malhaneun an yeppeun bubuni eodinji

Geuge eodinji chajeul suga eopseo nan

Jigeumcheoreom manmanmanmanman man

Isseojunyeon nannannannannan

Baralge eopseuni neon amugeotdo

Bakkuji mamamamama

Amu geokjeongmamamamamama

Neoui modeunge dadadada da joheunikka

Neoneun amugeotdo bakkuji mamamamama

[Just right- GOT7]

Nhạc chuông điện thoại của hân vang lên. Là papa hân gọi:

-Alo_ hân bắt máy

-Thằng kia, mày đến ngay nhà hàng Moonlight cho ba mày, mày mà không đến thì tôi đừng có vào nhà, nghe rõ chưa hả! tút...tút...tút..._ ba hân xỏ một tràn dài rồi tắt máy cái rụp. Ở bên này, hân đang tức điên lên.

Haizzzzzzz, cái ông già này_ hân chửi rồi quăng cái điện thoại ra khỏi xe, rồ ga phóng đi(đt: ấy chờ tui với)...

-----Nhà hàng Moonlight- 7h30-----

Từ ngoài cửa, một người đàn ông trung niên ăn mặc sang trọng bước vào, bên cạnh là một cô gái trẻ có chút nhan sắc, nhưng cũng đủ để thu hút đàn ông. Người đàn ông trung niên đó bước đến bàn của cặp vợ chồng quý phái. Ai nhìn vào cũng đều nghĩ cả ba người chỉ khoảng 30 đến 35 tuổi, nhưng thực ra họ đã bước qua tuổi 50. Người đàn ông trung niên và cô gái trẻ đó, không ai khác là ông Tạ Cường và Tạ Nhật Vi. Còn đôi vợ chồng kia chính

là pama của hắn, chủ tịch tập đoàn Hàn gia Hàn Tuấn Nguyên và diễn viên nổi tiếng Jocelyn Johnson.

-Chào ông chủ tịch và phu nhân Hàn, xin lỗi vì đã để hai người đợi lâu_ lão cường đến bắt tay bama hắn, miệng cười niềm nở.

-Không sao, chúng tôi cũng chỉ mới đến thôi, chắc đây là cô công chúa của ông đúng không, cháu dễ thương thật đấy!_ mẹ hắn nói với lão, miệng khen nhỏ Bomi

-Cháu cảm ơn bác ạ, cháu là fan của bác từ lâu đấy ạ, hôm nay mới được diện kiến, cháu thật sự rất vui (dẻo miệng)_ nhỏ nói với mẹ hắn, lễ phép chào hỏi. Hôm nay nhỏ mặc bộ đồ tương đối kín đáo, trang điểm ít lòe loẹt hơn (để gặp bố mẹ tương lai ấy mà).

-Mời hai người ngồi_ ba hắn nói.

-À mà thiếu gia Hàn đâu rồi_ papa nhỏ thắc mắc

-Thằng đó sắp đến rồi đấy_ ba hắn nói. – con đến rồi đây_ hắn tức tốc chạy vào . Thấy hắn là mắt nhỏ sáng rực lên.

-Con mau vào đây chào hỏi người ta đi kìa_ mẹ hắn thúc dục.

-Cháu chào bác, chào...ơ, thì ra là cô_ hắn chào hỏi lão Cường, đến khi nhìn thấy nhỏ thì nở nụ cười khinh bỉ

-Em chào anh_ nhỏ lấy cái giọng chua choét ra nói với hắn

Hắn dần dần nhận ra ba hắn keo hắn tới đây chỉ là để gặp mặt hôn phu của hắn thôi. Hắn biết rằng, cái cuộc hôn nhân này chỉ nhằm vào lợi ích của hai bên, hắn bắt đầu từ chối.

-Xin lỗi pama, xin lỗi chủ tịch Tạ, tôi biết chúng ta ở đây làm gì, nhưng tôi hoàn toàn không hứng thú với sự sắp đặt này. Xin lỗi, chào ông_ hắn nói rồi đi ra khỏi nhà hàng. Thấy thế pama hắn tức điên lên vì thằng quý tử này.

-Xin lỗi chủ tịch Tạ, thằng bé còn nông nổi, chưa suy nghĩ kỹ nên mới thốt ra những lời như vậy, mong anh và cháu đừng buồn_ baba hắn xin lỗi với lão và nhỏ

-Không sao đâu ạ, chúng ta còn thời gian mà, cháu sẽ cố gắng thuyết phục anh ấy_ nhỏ lễ phép nói với pama hắn, nhưng trong lòng đang sôi máu vì tức giận

-Vậy chúng tôi xin phép về trước_ lão Cường và nhỏ đứng lên chào pama hắn.

-Vâng, chào ông_ baba hắn bắt tay chào papa nhỏ. Sau khi nhỏ và ba nhỏ rời đi thì mặt ông đen thui, miệng nghiêng ren chữi rửa hắn.

Cái thằng hư đốn, về nhà mày sẽ biết tay tao_ papa hắn nói với giọng cực lạnh, làm cho phu nhân Hàn ở bên cũng thấy run sợ mà phải nói giúp cho hắn để papa hắn bớt giận

-mình à, thằng bé còn nhỏ, về nhà rồi dạy bảo nó sau nha

Và chắc mọi người cũng biết kết cục của hắn ra sao rồi đúng không. Đến khi hắn bước một chân vào nhà thì ba hắn vồ tới như một con thú dữ bị bỏ đói mười năm, thấy con mồi béo bở mà nhào tới xé xác, làm thịt. Hắn bị papa hắn đập cho mấy gậy, đập xong thì chửi hắn, đến nỗi hắn cần phải đi khám lỗi tai lại lần nữa. Không dừng lại ở đây, tối hôm ấy hắn còn bị papa bắt ngủ dưới nền đá lạnh ngắt, papa hắn khóa cửa tất cả cả phòng ngủ, lấy tấm ga giường của hắn ra, lấy lun bộ sofa trong phòng hắn để hắn không có chỗ ngủ mà phải ngủ dưới đất. Mặt hắn giờ còn đen hơn cả bao công, miệng không ngừng lẩm bầm

-----biệt thự Frozen-6h30 a.m-----

Một buổi sáng mới lại bắt đầu. Hiện giờ nó đang nằm cuộn tròn trên chiếc giường thân yêu, tay ôm khư khư con gấu bông. Hôm nay có lẽ là buổi sáng đặc biệt. Đây là lần đầu tiên mà nó có thể ngủ ngon như vậy, bỗng...

Reng... reng... reng...

Rầm.bốp...bốp...bịch...AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA..

Bịch...bịch...bịch...rầm...

Yaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa con kia, mày tính giết người hả_ Zan đập cửa phòng nó rồi rống cái kiêu của sư tử Hà đông.

Nó ở trên này, mới vừa bị cái đồng hồ chết tiệt phá vỡ giấc ngủ, nằm yên chưa được bao lâu thì lại bị tiếng hét thất thanh của Zan làm tan tành kế hoạch nướng chín giường của nó. Chuyện là chị Zan nhà ta hôm nay có hứng thức dậy sớm đi tập thể dục ở dưới vườn. Đúng lúc đó trên phòng của nó, đang mơ đẹp thì cái chuông báo thức reo, nó không thương tiếc mà vứt ngay cái đồng hồ qua cửa sổ, ai ngờ lại đụng trúng đầu chị Zan. Bộ mặt của Zan lúc ấy thì hề không tả nổi, cái trán sưng chù vù, cái mặt thì đen như đồng *** bò. Nó nhìn thấy mà cười đau cả bụng.

-mày nín không nè_ Zan hét vào mặt nó, nhưng nó giờ như con khùng, cười như chưa bao giờ được cười

-MÀY NINSNNNNNNNN_Zan hét lần nữa, với tiếng hét này thì sư tử Hà đông cũng phải bái cô làm sư tử.

-Được rồi, tao xin lỗi mày, chị Zan dễ thương, nét na, hiền hậu, tốt tính, xinh đẹp, thông minh, chị tha cho em lần này, lát em đãi chị đi ăn tokbokki ha nó xuống nước xin lỗi Zan, nhưng ai ngờ đã đánh vào điểm yếu của cô. Zan nghe thấy tokbokki thì mắt sáng rực lên, gật đầu lia lịa như một con rô bốt bị lỗi vậy.

-H mày ra ngoài cho tao thay đồ_ nó quay ngất 180 độ.

-À ờ, ờc rồi

------(mình tua phần thay đồ của nó với lại con đường đi đến trường nha)-----

Lớp 11A VIP...

-Các em yên lặng nào, để kỉ niệm 10 năm thành lập trường thì hội đồng quản trị đã tổ chức cho mỗi lớp một điểm vui chơi khác nha, và lớp ta sẽ đi đến Hàn quốc. Các em có vui không nào!_ cô giáo chủ nhiệm lớp nó nói với cả lớp.

-Có ạ_ cả lớp đồng thanh

-Được rồi, chuyến đi đến Hàn quốc, lịch trình của lớp chúng ta như sau: đầu tiên, chúng ta sẽ đến để dự biểu diễn thời trang ra mắt bộ sưu tập mới của tập đoàn A&J. Sáng ngày hôm sau, chúng ta sẽ đi đến tháp Namsan, điểm đến tiếp theo là công viên Namsan. Ngày hôm sau nữa, chúng ta sẽ cùng đến công viên Haneul. Buổi chiều hôm đó, chúng ta sẽ đến đảo Nami. Sau khi nghỉ dưỡng ở đảo Nami 1 đêm thì chúng ta sẽ đến đảo Jeju và ở lại đó 3 ngày 4 đêm. Và sau đó chúng ta sẽ trở về Việt . Khi ở tại , chúng ta sẽ ở tại khách sạn Grand Hyatt. Các em đã nghe rõ chưa.-Rồi thưa cô_ cả lớp đồng thanh tập 2.

Ở chỗ nó và Zan...

- cũng sắp đến ngày đó rồi nhỉ_Zan hỏi nó

- ukm_ nó mỉm cười trả lời, là một nụ cười thật sự của nó. Ai ngờ nụ cười đó lại lọt vào con mắt của bao nhiêu đứa con trai, làm bọn chúng ngất lún tại chỗ. Còn hần thì phải ngây người vài phút trước nụ cười tuyệt mỹ của nó.

- này, cái ngày mà cậu nói là gì vậy hả?_ Jin hỏi Zan

- là ngày sinh nhật một người quan trọng đối với nó_Zan cười nhìn về phía nó, miệng nói với cậu. Rồi Jin cũng như hần, chết mê chết mệt trước nụ cười của Zan. Zan nhìn qua Jin thì thấy cậu cứ nhìn chăm vào mình thì lấy tay đập vào vai cậu.

- Này, cậu có bị sao không vậy_ sau khi bị Zan đập thì hần cậu trở về với xác. – à không có gì đâu

“hôm nay mình bị sao vậy nhờ , không lẽ là... Chắc không phải đâu”_ cậu suy nghĩ rồi lắc lắc cái đầu của mình. Zan thấy cậu như vậy thì lại hỏi cậu lại một lần nữa:

-có thật là cậu không sao không vậy

-không sao thật mà, cậu đừng lo

“cậu ta nói cũng đúng ha, tại sao mình lại lo cho cậu ta chứ. Mấy ngày nay mình cứ bị sao ấy nhỉ, sao cứ nghĩ đến cậu ta hoài zậy không biết nữa. Không lẽ...Mày bị điên rồi Zan ời, bình tĩnh lại đi” Zan nghĩ rồi tự nhiên cảm thấy rùng mình. Haizzzzzzzz, hai anh chị này cảm nắng nhau rồi mà cũng không biết.

Trở lại với nó, sau khi nghe xong kế hoạch của trường thì nó lấy điện thoại nhắn tin cho Zan(tg: hai người hơi bị rảnh đấy, ngồi cách nhau có con người mà cũng nhắn tin, bày đặt/ Ice: im mày/ Zan: nín nghe chưa mày/ tg: được rồi, em nín)

-Tôi đi shopping mua ít đồ

-[tao biết rồi, mày qua nhà tao ha]

-Uk

Sau khi nhắn với Zan xong thì nó lại nhắn cho thư kí của nó

-Tôi nay chị đem 7 mẫu thiết kế mới đến nhà em

-[, chị biết rồi]

Tua nữa đi.....

-

-

-

-

-tua nữa

-

-

-

-nữa đi mà

-

-dừng

-----Biệt thự Frozen-----9h30 p.m(nó và Zan đã đi shopping rồi nha)-----

Kính...Koong...

Một cô gái trẻ bước vào, trên tay là những bộ đồ chưa từng ra mắt trên thị trường thời trang. Là thư kí của nó đấy

-đồ của em đây nè_ chị thư kí nói với nó

-ukm, chị để đó rồi về đi

-chị biết rồi, chào em

Nó lấy tay phẩy phẩy kiểu như muốn chị ra về ngay và lun í. Sau khi ngắm xong 7 bộ đồ đó thì nó lên phòng nằm nghỉ, chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai.

-----sân bay Nội Bài-----6h30a.m-----

Hiện giờ cả lớp nó đã tập trung đầy đủ để lên máy bay đi đến Hàn Quốc, chỉ còn thiếu mỗi hấn và Jin nữa thôi.

Kítítítítítítít....

Một chiếc Limo dừng lại ở cổng sân bay. Từ trong xe, hấn cùng Jin bước ra. Hôm nay hấn là một cây đen, kính đen, mũ phớt đen, giày đen, áo đen, quần đen, nhưng ai ngờ cái phong cách này lại y chang nó. Jin và Zan thì hợp nhau chính không cần chuẩn lun. Nếu bộ đôi lạnh lùng kia là nguyên hai cây đen thì ở cô và cậu thì lại là hai thiên thần trắng. Cả lớp cùng làm thủ tục rồi lên máy bay.

“Chuyến bay từ Hà Nội đến sắp cất cánh, xin mời hành khách ổn định chỗ ngồi, thắt dây an toàn”

-----Sân bay Incheon-----10h30 a.m-----

“Chuyến bay từ Hà Nội đến sắp hạ cánh, xin mời hành khách ổn định chỗ ngồi, thắt dây an toàn và bật tai lại”

Tất cả học sinh trong lớp nó bước ra sân bay, mọi ánh mắt đều nhìn chăm vào tụi nó và tụi hấn, ai biểu bọn họ đẹp quá chi.

-Nào tất cả các em, chúng ta đã tới rồi, hãy lên xe của trường để cùng đến khách sạn Grand Hyatt nào_ tiếng của cô giáo chủ nhiệm nó vang lên. Cả bọn cùng lên xe đến khách sạn.

-----Khách sạn Grand Hyatt-----

Khách sạn Grand Hyatt là khách sạn 7 sao, thuộc sở hữu của tập đoàn A&J. Khách sạn này lọt vào TOP 10 khách sạn lớn nhất thế giới. Grand Hyatt gồm có 73 tầng: 2 tầng ăn, 3 tầng dùng cho những cuộc họp cấp cao, còn số tầng còn lại là dùng cho việc ở.

-Các em tập trung lại nào, vì số lượng phòng trống có hạn nên hai người sẽ ở một phòng nha, các em lại đây bốc thăm chọn cặp nào_ cô giáo đưa ra một hộp nhựa, trong đó có chứa những lá thăm. Cả lớp nhào vào , ai cũng muốn được ở cùng phòng với bọn nó và bọn hấn cả.

-Các em cùng kiểm tra kết quả nha. Đầu tiên, phòng 502.

- Có em thừa cô_ hai cánh tay đưa lên

- phòng 507

- có em

- ..

- ...

- Phòng 563

- Có em thừa cô_ bây h là hai cánh tay của nhỏ Bomi và một đứa học sinh khác. Nhỏ nhìn cậu học sinh đó tràn trề thất vọng “tại sao không phải là anh ấy chứ, mong anh ấy đừng ở cùng phòng với nhỏ đó

- Phòng 573

Lần này thì không một tiếng nói phát ra, chỉ có hai cánh tay đưa lên, chủ nhân của hai cánh tay này là ...

- Thiên Băng và Thiên Phong hả_ cô giáo nói rồi nhìn về phía nó và hấn

“ tại sao, tại sao là nhỏ đó mà không phải là mình” nhỏ nghiêng ren ken kết. (lúc này mook, Sara và Mina không có ở đây nha, họ có việc bận nên không thể đi được)

Những ánh mắt “yêu thương” của đám học sinh nữ nhìn chăm chăm vào nó. Còn học sinh nam thì đa số là ánh mắt ngưỡng mộ và đều có chung một suy nghĩ “ hai người họ thật đẹp đôi”

- Phòng 574

- Có em_ cánh tay của Jin và Zan đưa lên, hai người này ở cùng một phòng rồi.

“ sao lại ở cùng phòng với cậu ta chứ” hai người đều có chung một suy nghĩ. Rồi tự dưng nó bước về phía cậu

- Zan mà mất một sợi tóc nào thì cậu tự đào mồ chôn mình là vừa_ nó nói với cái giọng lạnh hơn băng, làm cho cậu phải lạnh xương sống. Nói xong với Jin rồi nó tiến về phía Zan

- Tớ đi đây một chút, lát sẽ về, đừng lo_ nó nói giọng dịu hơn một tí

- Ukm

Hấn thấy nó ra khỏi khách sạn rồi bắt taxi đi đâu đó thì chạy về phía Zan hỏi

- cậu ta đi đâu vậy

- đi tìm người quan trọng của cậu ấy_ hấn sau khi nghe Zan nói thì tự nhiên lại thấy nhói đau trong tim. Hấn không hiểu mình bị sao nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13

Sau khi cả bọn ngắm pháo hoa xong thì GOT7 trở về kí túc xá, còn nó thì trở về phòng mình. Không, phải nói là phòng của nó với hần mới đúng chứ. Nó mở cửa, bước vào phòng thì thấy cái vali của mình dựng bên bộ sofa. Nó lấy đồ ra rồi xếp vào tủ. Vì hần không có ở trong phòng nên tranh thủ đi tắm một lúc.

30 phút sau. . .

Ngâm nước được khoảng một lúc thì nó quyết định thay đồ. Nhìn lên cái móc, không thấy đồ mình ở đâu cả, nó mới nhận ra rằng là mình để quên đồ trên cái giường ấy. Nó bèn lấy tạm cái khăn bông quấn ngang người, làm lộ ra gần nửa bộ ngực của nó. Đảm bảo đứa con trai nào thấy nó đều lẩn tránh ra đó vì bị mất mầu quá nhiều. Nó mở hé cửa phòng tắm để kiểm tra xem có ai ở ngoài không, đến khi cảm thấy thích hợp thì nó bước ra ngoài. Ai ngờ mới đi chưa được hai bước chân thì hần mở cửa bước vào. Bốn con mắt chạm nha, mặt hần không khác gì quả cà chua. Hần nhìn nó từ trên xuống dưới. Đẹp thật, đó là những gì hần nghĩ. Cảm thấy mình bị soi mói thì nó lấy nguyên cái dép phan vào mặt hần rồi chửi.

-Anh không mau cút ra ngoài cho tui.

Hần vừa bị ăn dép xong thì lại nghe nó chửi. Từ từ nhận thức được việc làm “dê xỏm” của mình, hần luống cuống chạy ra ngoài.

Thịch. . .thịch. . .thịch. . .Tim hần đập như gần rớt ra ngoài. Hần lấy tay tự tát liên hồi vào mặt mình “mày đã làm cái quái gì thế hả Jun”.

Còn về phần nó, cái mặt cũng chẳng khác gì hần, đỏ hơn trái gấc nữa. Nó lấy nhanh bộ đồ rồi chui tọt vào phòng tắm. Tối nay nó mặc một chiếc quần đùi, áo kiểu oversize (mặc kiểu áo giấu quần ấy). Lúc nó bước ra cũng là lúc hần bước vào. Hiện giờ cũng tầm khoảng hơn 9h tối rồi. Hần nhanh lẹ lấy quần áo rồi đi tắm. Lần này thì hần không hậu đậu như nó, nếu không thì viễn cảnh gì xảy ra thì mấy bạn thỏa sức tưởng tượng. Trong khi hần đi tắm thì nó lấy cái Ipad ra chơi đột kích. Về khoản này thì nó là nhất rồi.

Cạch. . .

Hần mở cửa bước ra, trên người chỉ có vồn vẹn một cái quần đùi. Bộ ngực 6 múi sẵn chực hiện ra trước mắt nó. Đồ mặt, nó vội quay đi. Nó cất cái Ipad rồi đi tới giường, lấy một cái gối với cái chăn mỏng bước đến bộ sofa. Nó nằm xuống rồi đắp chăn, để lại một câu nói nhỏ đủ cho hần nghe: tối nay tôi ngủ sofa, anh cứ ngủ giường.

Hần định từ chối để cho nó ngủ giường nhưng nó đã ngủ từ lúc nào không hay. Không muốn đánh thức nó nên hần cũng ngủ luôn.

Chợp mắt được một lúc thì hần thức dậy, thấy nó nằm trên cái sofa nhỏ xíu kia, hần không đành lòng. Hần bước lại, bế nó lại giường. Hần quay về phía nó. “cô khi ngủ dễ thương thật đấy”. Hần nghĩ rồi ôm nó vào lòng. Hai người ngủ, một người đang rất thoải mái, còn người kia chẳng biết trời trăng gì cả.

-----phòng Zan và Jin-----

-Tôi phải ngủ giường

-Không, là tôi ngủ giường. Cậu nữ đề tôi ngủ trên cái sofa chật hẹp đó sao. Dù sao tôi cũng là con gái đấy

-Tôi không quan tâm cậu là con gái hay trai gì cả, cậu là les thì tôi cũng mặc xác cậu. Tránh ra, tôi phải ngủ trên giường

-Không, là tôi mới đúng

-Là tôi

-Là tôi

-Không phải là anh, là tôi

-Tôi không phải tôi thì là ai hả

-Tôi phải ngủ trên giường

-Là tôi

-Là tôi

-.....

Bản giao hưởng “Là tôi” được thực hiện bởi Jin và Zan, sáng tác bởi Charis Nguyễn, cảm ơn quý vị đã lắng nghe.

Sau một hồi cãi vã, cả hai quyết định, lấy gối và chăn làm ranh giới. Zan muốn an toàn hơn nên vác nguyên cái vali to bự lên cái giường đó nữa. Trước khi đi ngủ, cô còn nói với Jin một câu

-cậu mà làm gì tôi là Ice nó xù đẹp cậu đó_ cậu lạnh gáy sau khi nghe thấy câu nói của Zan. Sau khi chứng kiến được vụ nó rạch mặt con Mina và đánh lại bọn côn đồ ở Bar thì cậu cũng biết được thực lực của nó ra sao rồi. Nhưng đến sáng mai thì ai biết chuyện gì sẽ xảy ra.

-----6h30 a.m-----

Á AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...

Tiếng hét phát ra từ phòng 573(nó và hấn) và phòng 574(Zan-Jin)

(tg: máy quay, ê kíp đâu hết rồi, vào phòng 573 trước)

Bụp...bịch...chát...rầm...

Hiện giờ thì anh Jun nhà ta đang an tọa một cách không thể nào thoải mái hơn được: mặt dính dưới sàn, mông chổng lên trời, tay ôm khư khư đất mẹ. Mặt hấn thì đen như con gấu trúc vậy, mặt in hấn hình bàn tay, tay ôm cái bụng quần quai. Chuyện là nó mới mở mắt ra thì thấy mặt hấn kề sát mặt mình, tay vòng qua eo mình, đụng chạm quá ư là tự nhiên. Nó tức quá lên lấy tay tát mặt hấn, thêm cú đấm vào cái mắt phải, tiện thể lấy chân đạp bụng hấn bay khỏi giường. Mới sáng mà bị phá giấc ngủ, lại bị ăn tát với ăn đấm ngon ơ, hấn đứng phắt dậy hét vào mặt nó

-cô có phải là con gái không vậy. Cô không biết đau hả. Chưa cảm ơn người ta bế cô lên giường ngủ mà còn ra tay độc oác như vậy, đúng là làm ơn mắc oán mà

-ai mướn anh làm ơn cho tôi. Anh còn dám ôm tôi nữa chứ. ! nó chu mỏ lên cái. Cái hành động này đáng yêu muốn chết, làm tim hấn đập trật một nhịp. “cô dễ thương thật đấy, không, mày đang nghĩ gì thế hả, không lẽ mày thích nhỏ đó thật rồi hả Jun”

-Thôi, lần sau tôi sẽ không bao giờ làm ơn với cô nữa, dậy nhanh đi, lát nữa đi tháp Namsan rồi kìa

-Biết rồi_ nó nói rồi lấy đồ đi vào phòng vệ sinh.

5 phút trôi qua...

- cô xong chưa vậy_ hấn hỏi

- chờ chút nữa đi mà

...

10 phút trôi qua...

- má ơi, nhanh lên giùm con

- tôi không có người con như anh

...

15...

-Bộ cô là rùa hả. Nhanh lên !

Cạch...

-xong rồi đấy_ hôm nay nó mặc một chiếc đầm xòe ren hoa 2 lớp tin tẻ. Nó mang thêm một chiếc giày Vans trắng. Bây giờ nó còn đẹp hơn cả thiên sứ. Hấn ngay người nhìn nó “cô ấy đẹp thật đấy”.

(máy quay đâu rồi, qua phòng 574 ngay)

-Yaaaaaaaaaaaaaaaa, thẳng sở Khanh, sao cậu dám ôm tôi hả. cậu không nghe Ice nói gì sao. Cho cậu chết này... chết này...chết này...

Zan lấy gối đập liên tục vào đầu Jin.

-thôi, tôi xin cậu, cậu tha cho tôi được chưa

-hừ...hôm nay cậu may mắn đấy.

Zan nói rồi đi làm vệ sinh cá nhân.

Mọi người like để mình có động lực viết tiếp nha saranghae

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Chuyến Đi Chơi Ở Namsan Seoul

Trong thời gian này, mình có chút trục trặc về ý tưởng, và mình có thể sẽ bận hơn nên sẽ không thể đăng chap thường xuyên được . Xin lỗi mọi người vì sự bất tiện này *cuối đầu*, nhưng mọi người đừng bỏ fic nha, mình sẽ buồn lắm đấy. Lượt view của fic đã hơn 4000, nhờ ơn của các bạn cả. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện. Kamsamita. Saranghae <3 .-----

Mọi người nhanh chóng cho ý kiến về kết thúc của truyện nha: Sad Ending hay là Happy ending vậy mọi người. Với lại mọi người cứ bình luận thẳng tay nha, để mình rút kinh nghiệm về sau.

Kết thúc chuyến đi. Chắc chắn rằng tối nay sẽ có hai người ngủ rất ngon và hàng chục người khác bị mất ngủ(trừ nó và hân).

Quay lại lúc đi về...

Sau khi hai người bày tỏ tình cảm thì Jin với Zan dính hơn keo. Hai người nắm tay nhau, đầu Zan tựa lên vai Jin. Cả lớp nhìn mà muốn rớt mắt, mắt chữ O mồm chữ A, cảm chạnh đất. Hân thì nói thầm với Jin

“ lần này mày chắc chứ”

“ừm, tao chắc” _ cậu nói rồi nhìn qua Zan mà mỉm cười. Còn nó thì bước lại chỗ hai người.

-Cậu mà dám làm Zan khóc là _ Nó đưa tay ngang qua cổ, chỉ ý “DIE”. Jin đỏ mặt hỏi, cậu gạt đầu lia lịa. Zan nhún lên nói nhỏ với Jin

-Kể cho anh chuyện này nhá, nhà con Ice có nuôi một đàn sư tử, hai đàn hổ, một bể cá mập gồm hơn chục con với 400 con cá hổ đấy. Bọn chúng háu ăn lắm. hihi_ Jin nghe Zan nói mà nuốt nước bọt. Cậu nghĩ Ice không phải là con gái nữa rồi

Không biết nhỏ Mina mà nghe được tin này thì sao nhỉ. Hahahahaha...

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Tối hôm nay, Zan và Jin cùng ngủ giường, giờ thì không có ranh giới nào nữa. Jin ôm Zan vào lòng, đầu Zan tựa vào ngực Jin. Hai người cùng mỉm cười rồi chìm vào giấc ngủ.

Còn bên phòng nó và hân. Nó được hân nhường cho ngủ giường. Hân sắp ngủ thì nó lại lên tiếng

-Cùng ngủ giường đi_ hân vui vẻ cầm gối lên giường nằm, rồi nó nói nhỏ đủ cho hai người nghe

-Cầm anh đừng vào tôi

Nó quay lưng lại với hân. Hai người cũng chìm vào giấc ngủ. Rồi giấc mơ đáng sợ đó lại đến với nó.

“lại đây nè bubu”

....

“xuxu tớ có cái này cho cậu nè”

...

“lại kia đi”

....

“hahahaha...”

Đoàng...

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...

Nó giật mình ngồi dậy. Hắn cũng vì tiếng hét mà tỉnh giấc. Hắn nhìn thấy nó mồ hôi mồ kê, ướt hết cả áo, mặt nó xanh lét không còn giọt máu thì lại thấy đau ở trong tim. Hắn ôm nó vào lòng, tay vuốt tóc nó

-Không sao, đừng sợ, có tôi ở đây, cô đừng sợ. Cứ khóc đi. Nó không ngại ngần mà khóc, nước mắt của nó cứ thế mà tuôn ra, ước đầm cả áo hắn. Vì mệt quá nên nó thiếp đi, hắn lấy tay áo lau nước mắt cho nó, khẽ vuốt tóc nó qua một bên rồi ôm nó ngủ, trong đầu vẫn còn suy nghĩ “tôi sẽ bảo vệ em, em đừng lo”

-----7h am-----

-um... nó khẽ thức dậy, dụi dụi mắt như một chú mèo con. Hình ảnh đầu tiên đập vào mắt nó là khuôn mặt mỹ nam của hắn. Nó ngẩn người, rồi chợt nhận ra tay hắn ôm eo mình. Một đoạn phim được tua qua tua lại trong đầu nó. “mình gặp ác mộng... mình khóc... anh ta dỗ mình...”. Chợt khóe môi của nó nhếch lên, tạo thành một đường cong hoàn hảo. Hắn theo nó tỉnh giấc. Nhìn thấy mặt nó đỏ hơn trái gấc, hắn cũng đủ biết nó đã nghĩ gì. Nó quay mặt lại phía hắn, mở miệng:

-cảm ơn anh, vì tối hôm qua

-không có gì_ hắn nói, nhìn thấy đôi môi anh đào kia, hắn không tự chủ được mình mà nhào tới hôn phớt lên môi nó rồi chạy nhanh vào phòng VS, để lại làn khói mịt mờ. Bây giờ nó vẫn còn đơ người, định thần lại được thì mới mở miệng hét

-Yaaaaaaaaaaaaaaaa tên kiaaaaaaaaaaaaa, tên chết chó, chết bầm, chết dằm, chết dập, chết đuối, chết chìm, chết khô, chết héo kia, sao anh dám làm vậy hả.

Còn hắn ở trong phòng VS, không quan tâm đến tiếng hét của nó, vừa hát vừa đánh răng (tg: anh ơi, coi chừng nuốt luôn kem đánh răng vào họng đấy).

-----phòng Zan và Jin-----

(tg: Ice, chị có nghe mùi gì khét khét không/ Ice: có có, hai người đó nướng cháy giường rồi kìa/ tg: cái giường ấy chắc đất lắm nhì/ Ice: tầm thường thôi/ tg: tôi đâu hỏi chị mà chị trả lời/ Ice: mây.../ tg: tôi sao.../ Ice:*đạn đã lên nòng/ tg: *xách dép chạy*)

Zan và Jin bây giờ vẫn còn ôm nhau ngủ. Jin là người mở mắt đầu tiên. Nhìn thấy Zan bên cạnh mình thì cậu vui sướng tột độ. Cậu lay người Zan...

-Zan à, dậy đi, trời sáng rồi kìa

-Anh cho em ngủ thêm một lúc nữa đi_ cô nói giọng ngái ngủ

-Bọn họ chuẩn bị đi đến Haneul rồi kìa, chắc em không muốn lỡ chuyến đi nhì

Nghe đến từ Haneul thì cô bật dậy, chạy tọt vào phòng VS để làm vệ sinh cá nhân, thay đồ. Zan bước ra khỏi phòng tắm thì thấy Jin nằm cười lăn cười lóc ở dưới sàn. Nhìn vào cái đồng hồ để bàn thì mới có bảy giờ rưỡi, trong khi đến 8 giờ thì xe của trường mới xuất phát. Nhận ra mình đã bị lừa, Zan hầm hè tiếng về phía Jin, đưa cái bàn tay đang “múa” tiếng về phía Jin rồi cù lét cậu

-Cho anh chết này...anh dám lừa em hả...

-A..nh xi..n l.ỗii, a..nh biết l.ỗii rồi m..à...hahaha, đau bụng quá, em dừng lại đi.

-Hừ, vậy lần sao còn dám không_ Zan dùng tay

-Không bao giờ, anh thề nếu anh còn dám lừa em nữa anh sẽ ch..um_ đang nói thì Zan bịt miệng Jin lại

-Ngốc...ai biểu anh thề đâu, em tin anh mờ_ nói rồi cô hôn phớt lên môi Jin.

-Thôi, anh đi làm VSCN đi, nhìn gớm quá à__ Zan nói rồi đẩy Jin vào phòng tắm

Sau khi đã chuẩn bị đầy đủ, cả lớp cùng lên xe đến công viên Haneul. Mọi người đều đi chơi rất vui vẻ (trừ nhỏ Bomì). Nó và Zan rủ nhau “chìm” trong cánh đồng hoa lau. Thịnh thoảng Jin lại đến bên Zan, cài hoa vào tóc cô, đùa giỡn rất vui vẻ mà quên mất bên cạnh mình đang có người nhìn chăm chăm, mặt đen hơn cả bao công.

-Này_ nó nói nhỏ

-Này_ nói nhỏ kèm theo đánh vào vai Zan

-NÀY_ Lần này là hết nhưng câu trả lời chỉ là số 0

-NÀY CON KIA_ nó hét vèo tai Zan, Cô giật mình nhìn qua con bạn đang nhìn mình như muốn ăn tươi nuốt sống

-G..ì v..ậy Ice_ Zan nói giọng run run

-Mày trọng sát khinh bạn hả. Hừ. Ọe..ọe...Nhìn mà thấy phát on_ Nó làm động tác nôn mửa rồi bỏ đi. Zan thấy nó như

vậy cũng chẳng hiểu gì nên đùa với Jin tiếp(tg: mẹ ơi con lạy chị này)

-Này Jin, Ice nó làm sao vậy nhờ_ Zan hỏi cậu

-Không biết, chắc cậu ấy đang ghen tị với tụi mình, thôi chơi tiếp đi_ Jin chống cằm ra vẻ tri thức nói với Zan

-Uk

Nó đắm mình trong cánh đồng hoa, những con bướm đầy đủ mọi màu sắc bay lượn xung quanh nó. Vẻ đẹp của nó có lẽ đã nhấn chìm bướm và hoa. Giờ đây nó tựa như một bông hoa nở rộ giữa chốn rừng xanh hoang dã, bên cạnh chỉ là những chiếc lá, những con bướm bay lượn xung quanh nó. Chúng chỉ là những dụng cụ để làm nổi bật vẻ đẹp của nó. Nhưng không có chúng vẫn chẳng sao, vì nó vẫn cứ xinh đẹp như bình thường, vẫn là hình mẫu lí tưởng của bao cậu con trai, vẻ đẹp của nó vẫn là mong ước của bao nhiêu đứa con gái vậy thôi. Nãy giờ hần cứ say sưa ngắm nó, lâu lâu lại cười tự kỉ một mình. Bọn con gái khi thấy hần cười thì tranh giành nhau bảo nụ cười đó là dành cho mình, còn bọn con trai khi thấy hần có biểu hiện lạ thì đi xa hần một chút vì sợ bị...lây. Hần thấy mình quá lố nên đã lấy lại bộ mặt lạnh lùng như xưa. Nhưng cái hình ảnh hần ngắm nó đã lọt vào tầm mắt của ba con người

“Cô dám quyến rũ anh ấy, đợi đấy rồi tôi sẽ cho cô xem thế nào là hậu quả khi tranh giành với bốn tiểu thư”

“Cậu ta say nắng Ice rồi. Jun ơi là Jun, cuối cùng mày cũng rớt vào bẽ tình không đáy rồi con ạ”

“cậu ta có thể làm tan chảy trái tim của Ice không nhỉ. Mình nghĩ sắp đến lúc đó rồi. Cậu ta phải thực hiện được điều đó trước khi cái ngày ấy diễn ra”.

--

Hiện giờ, mình rất bận nên không thể ra chap đúng theo lịch được, mình sẽ cố gắng nên các bạn đừng lo. Xin lỗi mọi người vì sự cố này. Saranghae.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Sau khi chơi được một lúc thì cả lớp ăn nhẹ tại ngay công viên Haneul. Mọi người trải thảm xuống nền cỏ xanh mướt, ai cũng mang theo mình một hộp đồ ăn. Có người đem kimpap, có người đem trứng cuộn, lại còn có người mang jjajangmyeon theo nữa, mấy người này sành ăn thật đấy. Còn Zan thì đem luôn cả một giỏ cơm hộp cho 4 người: nó, Zan, Jin và hần. 4 người cùng tự lại một chỗ mà ăn, mấy đứa kia nhìn thấy mà thèm chảy nước miếng. Nói đến đồ ăn thì Zan làm ngon hơn cả những siêu đầu bếp luôn. Còn nhỏ Boni thấy hần và nó thân thiết nên máu cáo già đã sôi lên tới não. Chợt cô giáo đem đến một đồng đồ ăn chung cho cả lớp, nhìn rất ngon nhưng chưa bằng của Zan. Trong đầu nhỏ Boni nảy ra một mưu kế. Nhỏ chạy lại chỗ cô giáo.

-cô ơi, để em đem cái này đến chỗ nhóm Phong cho ạ?

-à ừ, em giúp cô đem đồ ăn cho mấy bạn đó đi

Nhỏ mỉm cười rồi lấy 4 hộp đồ ăn. Mỉm cười tà độc, nhỏ lấy từ trong túi áo ra một gói bột trắng, nhìn giống như thuốc sủ rồi cho vào một hộp cơm (nếu bạn nào thắc mắc tại sao nhỏ lại có cái này thì tg chịu, tg hông có biết cái gì hót chon á). Nhỏ đem đồ ăn lại nhóm nó và hần. Cả bọn thấy vậy nên nảy sinh nghi ngờ. Nhỏ thấy tình hình căng thẳng nên mở lời trước.

-đây là đồ ăn chung, các cậu mau ăn đi kẻo nguội_ nhỏ nói rồi đưa cho mỗi người một hộp, cái của nó là cái hộp bị tẩm thuốc lúc này.

-Có cho thuốc gì vào đây không vậy_ Zan hỏi nhỏ

-Bạn nói gì vậy, mình sao lại có thể làm thế được. Thiên Băng, cậu mau ăn đi_ nhỏ thấy nó này giờ không đựng vào hộp cơm một chút gì cả nên thúc dục

-Tôi dị ứng với dưa leo, không ăn cái này được_ nó nói rồi đẩy hộp cơm sang chỗ nhỏ.

-Vậy à, thôi mình đi đây, các cậu ăn vui vẻ nhé_ nhỏ mỉm cười rồi quay đi, nhưng miệng thì thầm nguyên rủa nó “lần này cô may đấy, còn nhiều trò vui cho cô nữa kia”. Còn nó thì từ trước đã biết kế hoạch của nhỏ. Nó là ai kia chứ, nữ hoàng thế giới ngầm, bang chủ của bang Demons hùng mạnh mà lại không nhận ra mấy trò con nít này sao. Xưa rồi liễu ơi. Nó nhovn miệng cười “mày còn non tay quá đấy, muốn hại tao sao, còn lâu”.

Kết thúc chuyến đi, mọi người một phần vui vẻ, nhưng cũng một phần mệt mỏi vì phải leo lên leo xuống 291 bậc thang dài đằng đẵng như vậy, ai mà không mệt được chứ. Hiện giờ trong đầu nhỏ Boni lại nảy ra một ý định gian tà. Nhỏ nhẹ nhàng lướt qua dòng người rồi đến chỗ nó đứng, hần cũng ở gần đó nữa. Nhỏ giả vờ vấp ngã rồi vào nó, làm nó mất thăng bằng. Nhưng lần này lại không theo ý nguyện của nhỏ nữa rồi. Hần thấy nó luống cuống nên nắm tay nó rồi kéo lại phía mình. Mặt nó chạm vào bộ ngực săn chắc của hần, mặt nó đỏ lên.

-Lần sau nhớ đi đứng cho cẩn thận

Hần ghé sát vào tai nó nói, hơi thở phả vào tai nó, toàn thân nó nóng ra như đang ở sa mạc vậy. Nó bình tĩnh rồi tách ra khỏi người hần, miệng lí nhí nói câu “cảm ơn” đủ để cho hần nghe. Nhỏ Boni thì tức lắm, hết lần này tới lần khác muốn hại nó nhưng luôn bị thất bại. Lần này thì gây ông đập lưng ông rồi. Còn Zan với Jin này giờ được xem phim Hàn Quốc miễn phí, cười không thấy tỏ quốc luôn.

Bọn nó lên xe đến bến tàu để đi đến Nami. Con thuyền sang trọng hiện ra trước mặt cả lớp. Đây là chiếc thuyền do tập đoàn nó đặt trước để phục vụ cho chuyến đi. Cả bọn kéo lên thuyền. Mỗi người được ở một phòng riêng biệt. Phòng ngủ nằm ở tầng 2,3,4 của chiếc thuyền. Phòng ăn được đặt ở tầng 1. Cả đám vào phòng nghỉ ngơi để chuẩn bị cho cuộc vui ở đảo Nami.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17

Sau năm tiếng đồng hồ đi thuyền, cuối cùng cả lớp cũng đến đảo Nami- hòn đảo của Bản tình ca mùa đông. Vì hiện giờ là mùa thu, những lá bạch dương đã chuyển hết sang màu vàng cam. Hòn đảo tình yêu này đã đắm chìm trong khung cảnh thật sự lãng mạn. Những cặp đôi tay trong tay, cùng nhau dạo bước trên con đường phủ đầy lá bạch dương. Cả lớp vỡ òa trước khung cảnh mỹ lệ này.

- Chúng ta đến khách sạn Jeong Guan Ru nhận phòng rồi đi chơi nhé các em, chúng ta sẽ ở cặp giống như khách sạn Grand Hyatt nha

CÔ ƠI CÔ, KHÔNG ĐƯỢC ĐÁU CÔ ƠI/ VÂNG A_ cả lớp, 2 câu trả lời. Hần, Jin Zan thì ngoan ngoãn như cún con. Vì sao chứ, Zan và Jin bây giờ là một couple rồi mà. Còn hần, đơn giản thôi, vì muốn ở bên cạnh Ice. Những người còn lại thì phản bác, trong đó có nó. Mọi người tròn mắt nhìn mấy người kia. Họ hiểu cho Jin và Zan, nhưng còn hần, tại sao hần lại đồng ý, không lẽ nó đã bị nó bỏ bùa mê rồi, đó là suy nghĩ của đám con gái(trừ nó). Nhỏ Boni tay gồng lên thành nắm đấm, nghiến răng tức giận nhìn nó

“tao thề sẽ không tha cho mày”

-Thôi không cãi, cô đã quyết rồi, giờ thì đi đi

Cô giáo nói, cả bọn hậm hực đi lên phòng. Còn hân, Jin và Zan thì vui như trẻ con được cho kẹo. Sau khi sắp xếp xong, mỗi người đường ai nấy đi. Mọi người đắm chìm trong khung cảnh lãng mạn. Người thì tự sướng với bức tượng của couple trong phim Bản tình ca mùa đông, người thì đạp xe đi dạo vòng vòng, người thì đi đến vườn thú, người thì đến vườn bách thảo, vâng và mây mây. Jin và Zan thì quá ư là sến súa. Hai người lấy xe đạp đôi đi quanh đảo, xong rồi thì lại đi tự sướng. Còn nó thì đi dạo từ này tới giờ. Nó tìm chọn cho mình một gốc cây to rồi dựa vào đó, lấy Mp3 nghe nhạc của Yiruma. Nó cực thích ông nhạc sĩ này. Nó khẽ nhắm mắt lại rồi thiếp đi. Có hai con người chứng kiến được toàn bộ sự việc. Một người là hân, người còn lại là ...là...là (Zan:là ai nói nhanh đi/ Jin: nhanh lên đi mày/ tgchờ chút)

Là...ông họa sĩ

(Zan, Jin: *té ngửa*)

Đúng vậy, người còn lại là ông họa sĩ. Vì ông thấy Ice đẹp quá, nhưng cảm thấy hàn khí toát ra từ người của nó nên không dám vẽ. Ai ngờ thời cơ lại đến, nó ngủ thiếp đi, ông vội vàng lấy bút ra vẽ. Sau hai mươi phút,bức tranh cũng đã hoàn thành. Là tuyệt thế giai nhân, quá đẹp, đó là cảm nghĩ của ông họa sĩ. Hân thấy ông họa sĩ vẽ nó thì bước đến phía ông

-bán cho tôi bức tranh này đi_ hân nói

-Không được_ ông từ chối, gì chứ, bán à, đây là tác phẩm đẹp nhất của ông từ khi cha sinh mẹ đẻ đến giờ.

Hân thấy ông có vẻ cương quyết nên rút ra tờ sét và một cây bút

Xoẹt Xoẹt...

Hân kí rồi đưa cho ông tờ sét. Trời ơi, tờ sét gì mà toàn là số 0 thế này, cuối hàng còn có \$ nữa đấy. 10 con số 0, thêm mộ chút \$ nữa. Ông họa sĩ liền lấy bức tranh đưa cho hân rồi lấy tờ tiền. Ngu gì mà không lấy chứ. Với số tiền đó, cả quãng đời còn lại ông tiêu không hết. Hân sau khi lấy được bức tranh thì mỉm cười bước đến phía nó, đặt bức tranh bên cạnh nó, hôn nhẹ lên trán nó rồi quay lưng bước đi.

Sau nửa tiếng, nó tỉnh dậy, cảm thấy trên trán mình có gì đó hơi ẩm ẩm, ướt ướt. Nó đưa tay lên trán, suy nghĩ “không lẽ có ai hôn mình à”. Nó lắc nhẹ đầu, gạt bỏ cái suy nghĩ vớ vẩn đó ra rồi đi về khách sạn.

Ở một nơi nào đó, nhỏ Bomi với khuôn mặt nham hiểm, nói chuyện với hai tên to con đeo kính râm che hết nửa khuôn mặt, một tên có một vết sẹo dài sượt qua mắt, tên còn lại có một vết bóng lớn bên má trái. Hai tên nói chuyện với nhỏ lễ phép rồi cúi chào đi ra. Sau khi cửa đóng, nhỏ thốt ra một câu thâm độc “do mày hết thời Thiên Băng ạ”

Sau khi dạo chơi khoảng 2 tiếng đồng hồ, cả lớp tập trung tại nhà ăn của khách sạn Jeong Guan Ru. Bữa ăn rất thịnh soạn. Trong bữa ăn, nhỏ cứ nhếch mép nham hiểm, hân thì cứ cười vu vơ, mấy người ngồi bên thấy như vậy tưởng hân bị điên nên ngồi nhích ra xa. Còn Jin với Zan thì cứ “anh ăn cái này nè...”, “em ăn cái này bổ lắm”, “thịt nè anh...”, “đề anh gấp cho...” làm cho cả lớp tức sôi máu, mặt đen như đất nồi. Sau khi ăn xong, cả lớp lại tiếp tục đi chơi. Nhân lúc mọi người không để ý, nhỏ lên đi đâu đó.

-Đây rồi_ nhỏ nói rồi cầm cái điện thoại của Zan để quên nhãn tin cho nó.

Bây giờ nó đang ở trên phòng nằm nghỉ thì bị tiếng tin nhắn đánh thức. Tin nhắn từ điện thoại của Zan(là nhỏ nhắn đấy), nội dung tin nhắn là “cậu ra cái ghê đá lớn sau khách sạn, tớ nhờ cái này xừ”. Nó nhú mày, rồi cũng lấy đồ đi đến nơi tin nhắn nói. Đến đó một lúc mà chẳng thấy ai nên nó định quay về. Nhưng lại có tiếng bước chân đằng sau nó, rồi sau đó là một chiếc khăn được đưa ra trước mặt nó, “chúng mày định làm cái quái gì thế này, muốn bắt cóc tao sao, được rồi, tao sẽ chơi với chúng mày”, nó nghĩ rồi cố tình chống cự và xiu, nó là ai kia chứ, từ lúc 7 tuổi nó đã bắt đầu thử hết tất cả các loại thuốc mê, hàng trăm loại độc được, mà lại dễ dàng ngất xiu trước cái hàng tôm hàng tép này á, nực cười.

Sau khi đã thấy nó ngất, bọn chúng đưa về một khu nhà hoang ở đảo rồi lấy điện thoại gọi cho nhỏ.

-Thưa tiểu thư, mission đã hoàn thành ạ

-[các người làm tốt lắm, thưởng cho ai người con nhỏ đó, muốn làm gì thì làm]

-Cảm ơn tiểu thư_ tên bắt cóc đó nói rồi nhìn về phía nó với đôi mắt thèm thuồng “con này ngon đấy”. Rồi gã cùng tên kia tiến về phía nó. Định cởi đồ nó ra nhưng ai ngờ chưa đụng đến một sợi lông của nó thì đã...

Rắc...

Tiếng xương vỡ vụn vang lên, tên có vết bóng ôm cánh tay bị bẻ nằm la liệt dưới đất. Tên còn lại nhìn nó với ánh mắt tức giận

-Con này láo, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của mày

Tên đó nói rồi lao về phía nó. Nó bật nhảy qua người gã, một tay nắm tóc gã, tay còn lại chặn ở cổ họng của gã...

Rắc...

Tiếng xương gãy lần nữa vang lên, không phải ở tay nữa mà là ở cổ. Đúng, nó đã bẻ cổ gã, động tác nhanh nhẹn không quá 3 giây. Đúng chuẩn với một sát thủ chuyên nghiệp. Nó hướng mắt về tên dưới sàn đang sợ hãi nhìn nó. Một chân dậm lên ngực gã, chân còn lại lấy đà, đá vào đỉnh đầu gã một lực cực mạnh...

Rắc...rup...rup...rup...

Tiếng xương vỡ vụn vang lên lần thứ ba, từng đốt xương sống chèn ép với nhau, gãy thành nhiều mảnh, hộp sọ đâm vào não, cả óc lẫn máu tuôn trào, mắt gã trợn ngược (chị này chơi ác quá). Nó cuối xuống, lấy điện thoại của tên lúc này lên.

Tách...tách...tách...

Nó chụp ảnh mấy tên kia rồi gửi vào số nhỏ với dòng chữ “Muốn bắt tao hả, cung còn non lắm”. Gửi xong nó nhếch mép quay đi.

Còn về Bomi, sau khi nhỏ nhận được thì mặt mày xanh lắc xanh lờ không còn giọt máu, nhìn thấy xác đầy máu mà nhỏ sợ run người.

-S...sao cô ta lại có thể thoát được cơ chứ, sao c...ô ta lại làm được việc này, cô...cô ta là ai chứ. Không xong rồi, mình đã bị phát hiện. Làm sao giờ

Nhỏ nói với giọng run run, nhỏ cứ đi qua đi lại. Đúng lúc đó, hần đang đi tìm nó thì thấy nhỏ, sinh ra nghi ngờ nên chạy lại hỏi.

-Này_ hần vỗ vai nhỏ

-Á ! a..nh Phong, a..nh làm gì ở đây vậy?_ nhỏ giật mình

-Làm gì mà cô phản ứng mạnh dữ vậy, bộ cô làm chuyện gì xấu à. Tôi muốn hỏi cô có biết Ice ở đâu không

-E..m...làm s..ao e..m biết được cô ấy ở đâu

Nghe nhỏ nói vậy nhưng hần vẫn còn nghi ngờ. Hần không muốn mất thời gian với loại người này nên tạm cho qua. Giờ việc hần cần làm là đi tìm nó. Lướt qua một vòng mà chẳng thấy nó đâu nên hần đành về khách sạn. Vào phòng thì mới vừa thấy nó bước từ phòng tắm ra, hần vội ôm chầm lấy nó.

-Cô có biết là tôi lo cho cô lắm không

-M..ắc mớ gì a..nh anh phải lo cho tôi. Bỏ ra, t..ôi đi ngủ đây. Tối nay muốn ngủ ở đâu thì tùy anh_ nó nói rồi đẩy hần ra, nhưng trong lòng vẫn len lỏi một dòng nước ấm áp. Nó nhảy tót lên giường rồi đắp chăn ngủ. Trên môi vẫn còn nở một nụ cười, nó cũng không biết mình bị làm sao nữa, thấy tim mình đập liên tục “Không lẽ mình yêu tên đó à, không, không được Ice, mình sao có thể làm vậy chứ, làm vậy sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của pama nuôi mắt” (nếu các bạn thắc mắc pama nuôi của nó là ai thì xem lại chương GTNV nha, còn kế hoạch của nó là gì thì sau này sẽ biết).

Hần thấy nó bình yên nên trong lòng nhẹ nhõm, rồi sau đó cũng chìm vào giấc ngủ ởtrên giường

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Trải qua 1 ngày 1 đêm ở Nami, lớp cuối cùng cũng đến được với đảo Jeju- hòn đảo tình yêu- viên ngọc của Hàn Quốc. Hiện giờ, có một couple đang rất hạnh phúc, tất nhiên đó là Zan- Jin. Còn nó với hần thì cũng trở nên thân thiết hơn. Nhỏ Bomi thì vẫn đang tính kế hại nó sau khi kế hoạch thất bại ở đảo Nami. Nhỏ đề phòng nó nhiều hơn sau khi thấy được “của hồi môn” của nó. Mùa thu ở Jeju thật sự đẹp hơn những gì trong tranh ảnh. Cảnh đồng hoa cải vàng rực rỡ, tô điểm thêm cho hòn đảo thơ mộng. Cực đông của đảo là ngọn núi Seongsan Ilchulbong nổi tiếng- một di sản UNESCO. Mọi người cùng đi đến khu resort mà trường đã đặt trước. Ở đây đủ phòng nên sẽ không ở cặp nữa, nhưng mà...phòng lại đối diện nhau. Hần- nó; Jin- Zan. Nhỏ Bomi thì ở cái ri sọt khác (trường thuê 2 cái ri sọt lặn, 5 sao không đấy). Nhỏ tức điên người, muốn xông lên giết chết bà giáo viên nhưng muốn giữ hình tượng nên phải kìm chế.

-----5h p.m-----

Sau khi tham quan một vòng khu resort cả lớp đến thác nước Cheonjilyon. Đây cũng là một địa điểm nổi tiếng của Jeju. Mọi người đều hào hứng. Có cả hồ nước nhân tạo dưới chân thác nữa. Có nước tất nhiên phải tắm, mà tắm thì phải thay đồ. thì mặc cả cái quần đùi. Nữ thì mặc cái . Mọi người đều đã thay xong chỉ còn mỗi năm người: nhỏ, nó, Zan, hần, Jin. Mọi người đều trông đợi vào những người này. Hần và Jin vào thay đồ trước. Hai anh chàng mặc cái quần đùi màu đen, trên trần, lộ ra bộ ngực rắn chắc mà ai cũng mong muốn. Bọn con gái thì xiu đông loạt, có người lờ ngá xuống cái hồ sâu 20m

không trọng lực, bắt cứ hộ phải chui xuống vớt lên. Sau đó là nhỏ Boni, nhỏ mặc cái bikini cực mỏng, che như không che, làm bọn con trai chảy dãi. Nhưng nhỏ làm vậy vì muốn quyến rũ hần, đáp lại là một từ 4 chữ “cave” làm nhỏ xấu hổ không có lỗi chui cho đỡ quê.

Chỉ còn lại Zan và nó. Nhưng nó nhất quyết không chịu thay, Zan đành phải dùng biện pháp mạnh. ...cù lét

-Ồi thôi được rồi tao đi thay là được chứ gì

Nó nói rồi giật phắt cái bikini trắng hai mảnh trên tay Zan, nó mặc thêm một cái áo phông trắng bên ngoài, nhưng cũng không làm mất đi độ quyến rũ của 3 vòng chuẩn. Zan thì mặc cái đen 2 mảnh, bên ngoài cũng khoác thêm cái áo phông đen, Zan mặc như vậy vì Jin không muốn chia sẻ người của mình cho người khác. Hai người bước ra, cả đám hóa đá.

Rầm...Bịch...Bịch x 10

Cả bọn con trai chảy máu mũi rồi ngất ngay tại chỗ. Đẹp quá cũng là cái tội mà. Nó thì liếc qua chỗ Zan như ám chỉ “thấy mày đã làm cái gì chưa”. Zan chỉ biết cười trừ. Bọn con gái thì cực kì ghen tị với hai người.

Máu trong người hần và Jin bắt đầu nóng lên. Rồi tự nhiên cảm thấy cái gì ẩm ẩm, mặn mặn chảy xuống miệng mình. Cả hai người sờ tay lên mũi. “ má ơi, chảy máu cam rồi, lau lẹ chứ không cô ấy thấy mất”. Hai người nghĩ rồi lấy cái khăn tay lau máu mũi, một lúc sau thì tiến về phía bọn nó. Nhỏ Boni thấy vậy thì tức lắm.

-Em làm tốt đấy vk à_ Jin xoa đầu Zan

-Tất nhiên_ Zan nói rồi nheo yêu mũi Jin

-ọe..ọe_ nó và hần cùng làm động tác nôn mửa

-hai người hợp nhau ghê ha !_ Zan nói

-Đầu/ Mông cô/mày ấy_ Hần và nó cùng nói

-Huhu Jin ơi, hai người đó muốn đánh em_ Zan núp đằng sau lưng Jin

-Hai người coi chừng đấy, đụng vào cô ấy là tao không giết đâu_ Jin nói

-Hahaha _ hần và nó cùng cười. Zan và Jin khá bất ngờ, lâu rồi mới thấy hai người ấy cười thoải mái như vậy.

-Thôi, đi tắm đi_ Zan nói rồi cả bọn cùng nhảy xuống cái hồ sâu 20m, nước thấm vào áo, làm lộ những đường cong hoàn hảo của hai người. Đám con trai ngất lần hai. Những vị khách khác nhìn nó chằm chằm, hần thấy thế nên đầu bốc khói nghĩ ngất. Jin và Zan cười như chưa bao giờ được cười khi nhìn thấy cái cảnh đó.

Sau khoảng 1 tiếng vui chơi ở thác nước, cả lớp về resort dùng bữa tối.

----- 8h30 p.m-----

Nó đang làm việc với cái ipad của mình, nhưng vì thấy không khí khá ngột ngạt nên nó quyết định ra ngoài đi dạo. Nó khoát thêm một lớp áo mỏng rồi mở cửa đi ra ngoài. Không biết vì sao mà cả hần cũng mở cửa bước ra. Bốn ánh mắt chạm nhau, nó thoáng đỏ mặt rồi giả vờ ho khụ khụ để lấy lại bình tĩnh. Hần thấy nó bước ra nên cũng thấy vui vui, thấy không khí có chút ngưng ngừng nên hần mở lời trước

-Muốn ra ngoài đi dạo chứ_ hần chỉ tay về phía biển

Nó gật đầu đồng ý rồi theo hần ra ngoài.

Hai người dạo bước trên bãi cát bằng chân trần. Hần bước chân trái thì nó cũng bước chân trái, hần bước chân phải thì nó cũng phải nốt. Hai người cứ thế đi thẳng mà không nói một lời nào. Tự dưng nó bỗng dừng lại rồi hướng mặt về phía biển. Luồng gió mát lạnh tạt vào người nó. Mái tóc bay theo gió, mang theo mùi hương nhẹ của Channel No.5. Hần đơ người nhìn nó rồi chợt mỉm cười. Nó quay lại phía hần rồi đi tiếp. Hai người cứ thế mà bước đi. Bỗng

A...Rầm...

Nó chợt kêu lên, cái hòn đá chết tiệt. Nó vấp phải hòn đá nên mất thăng bằng. Hần kéo nó lại nhưng ai ngờ cả hai cùng ngã. Hai người môi chạm môi, mắt mở to. Mặt nó ửng hồng. Mùi hương quyến rũ của Carolina Herrera phả vào mũi nó.

5s...

10s...

15s...

20s...

Hắn rời khỏi người nó. Nó cũng đứng lên, chỉnh sửa tóc tai gọn gàng.

-Xin lỗi_ hai người đồng thanh

-Tôi đi đây_ đồng thanh tiếp

-Tôi về trước_ Nó nói rồi chạy về resort.

Trên tay hắn là chiếc khăn cổ mỏng đầy mùi Channel No.5 của nó. Hắn đưa chiếc khăn lên mũi rồi hít một hơi. Hắn cũng thấy hơi kì lạ vì sao một học sinh nhận học bổng như nó lại mua được loại nước hoa mắc tiền này chứ. Hắn mỉm cười nhìn về phía nó rồi bước đi.

Ở một cái cây to gần đó, nhỏ Bomi gồng chặt tay thành nắm đấm, miệng nghiêng răng ken két. Chuyện là như vậy:

Nhỏ định đến phòng hắn để kiểm hắn. Ai ngờ mới bước đến trước cửa resort thì thấy hắn với nó cùng đi ra. Nhỏ tức lắm rồi cũng đi theo hai người. Và kết quả là như trên.

“Ngày mai mày phải chết Thiên Băng à”

Quay lại lúc 1 tiếng trước khi đi dạo....

[Đại sảnh resort]

-Ngày mai ta sẽ đi thuyền ra biển chơi nhé, các em chuẩn bị đi

-Vâng ạ_ cả lớp đồng thanh(trừ hắn, nó Jin và Zan)

-----hiện tại-----

Nó bước về phòng rồi đóng sầm cửa lại. Lưng dựa vào cửa, tay để lên ngực trái

Thích...thích...thích

“Sao tìm mình lại đập nhanh thế này chứ” nó nghĩ rồi tự đánh vào má mình lấy bình tĩnh rồi cũng lên giường ngủ.

Còn hắn thì nằm một mình trong phòng cười như thằng điên mới trốn trại. Hắn lấy hết cái IQ khổng lồ của mình ra nghĩ ngày mai sẽ làm gì tiếp theo rồi cũng chìm vào giấc ngủ, trên tay vẫn cầm chiếc khăn cổ của nó.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

----- 5h 30a.m-----

Sương mù lạnh bao quanh cả một căn phòng. Trong căn phòng đó, một cô gái xinh hơn thiên thần đang yên giấc. Bỗng...

Ting...ting...

Tiếng tin nhắn vang lên, nó mắt nhắm chặt, tay mò về phía bàn lấy chiếc điện thoại mở lên xem tin nhắn. Nó nhú mày vì ánh sáng màn hình của điện thoại. Nó chỉnh ánh sáng rồi bắt đầu đọc tin nhắn

“Cô thay đồ nhanh rồi đi đây với tôi, cho cô 10 phút. Mà mặc đồ thể dục ấy. Thiên Phong”

“Thằng cha này bị điên hả, tự nhiên mới sáng mà bắt người ta dậy”_ nó nghĩ rồi đi làm VSCN và thay đồ.

Hắc xì...

“Ai đang chửi mình vậy nhở”

Nó đi đến mở cửa thì thấy hấn đã đứng trước cửa phòng. Tự dưng hấn kéo tay nó đi ra khỏi resort rồi lái xe đi về hướng đông. Vì là xe mui trần nên gió thổi tạt vào mặt nó. Mái tóc nó bay tứ tung. Khi hết đường xe thì hấn dừng lại rồi nắm tay nó đi về phía hướng đỉnh Seongsan Ilchulbong. Con đường đá dài miên man, lí do hấn bảo nó mặc đồ thể dục là đây. Đi được đến đỉnh núi thì đã khoảng 6h30, bầu trời sáng hơn, nhưng mặt trời vẫn chưa mọc.

Nó dang tay tận hưởng bầu không khí trong lành. Hấn ở đằng sau nhìn nó mà mỉm cười. Bỗng nó vẫy tay bảo hấn đến gần. Hấn nhìn đồng hồ rồi bước đến bịt mắt nó. Nó hơi thấy khó chịu nhưng rồi cũng để im.

Từ phía xa tí tí tí tí tí đằng kia của biển, một tia nắng chiếu thẳng vào chỗ nó và hấn đang đứng. Hấn từ từ lấy tay ra khỏi mắt nó. Nó nhú mày, tay che mắt lại trước bình minh. Người ta nói, muốn ngắm bình minh, phải ngắm ở biển, ở một nơi thật cao. Và hấn đã làm đúng điều đó. Nó mỉm cười trước khung cảnh tuyệt mỹ này.

-đẹp quá_ nó thốt lên

-Đây là lần đầu tiên tôi ngắm bình minh. Cảm ơn_ nó nói với hấn.

-Hả? Cô nói gì_ hấn mở to mắt nhìn nó

-Anh không nghe thì thôi

Nó nói rồi chạy vòng vòng quanh đỉnh núi, tận hưởng giây phút có một không ai này.

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa...

Nó hét to để giải phóng sự mệt mỏi này. Hấn cười tươi nhìn nó. “Ước gì em cứ mãi mãi như vậy”.

-Này, về thôi, sắp đến giờ đi ra biển rồi đấy.

-À ừ

Hấn nói rồi cùng nó đi về.

-Á

Nó bỗng thốt lên một tiếng. Hấn quay lại thì thấy nó đang ôm mặc cá chân của mình

-Này, cô bị sao vậy

-Tôi không sao_ nó nói rồi đứng lên nhưng cái chân lại không nghe lời nó mà ngã khụy xuống

-Cô như thế này mà nói là không sao hả, lên đi_ hấn cuối người xuống quay lưng về phía nó.

-Hả?

-Cô lên tôi cõng

-Thôi, tôi tự đi cũng được

-Được gì mà được, cô như thế này thì Zan đánh chết tôi mất

Nó thấy hấn nói cũng có lí nên để hấn cõng. Do hấn đứng dậy không vững, mất thăng bằng nên nó ôm lấy cổ hấn. Hấn vui vui trong lòng rồi cõng nó đi. Mặt nó ửng đỏ, trái tim đập nhanh như muốn rớt ra ngoài. “bình tĩnh đi Ice” nó tự nghĩ. Cuối cùng hai người cũng đi đến xe. Hấn bế nó vào trong rồi vòng qua thắt dây an toàn lại. Điều này làm nó giật mình. Hấn nhận thấy điều đó nên xoa đầu nó

-Tôi có ăn thịt cô đâu mà phản ứng dữ vậy

Mặt nó đỏ hơn gấc. Hấn lái xe về resort chuẩn bị cho chuyến đi biển đầy gian nan.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hãm Hại- Lần Đầu Tiên...(1)

-----9h30 a.m-----

Mọi người hiện giờ đã an tọa trên thuyền. Chiếc thuyền khá lớn bao gồm: các phòng nghỉ, phòng ăn lớn và các phòng vệ sinh. Ngoài ra, thuyền còn có một cái bể nước nhỏ nữa. Chiếc thuyền bắt đầu di chuyển, đi được nửa đường thì có người bị say sóng. Cô bạn này phải nằm nghỉ trong khoang mất mấy chục phút.

Hiện giờ đã là 10h30. Cả lớp cùng câu cá. Ngồi cả tiếng đồng hồ mà chả ai câu được con cá nào(trừ nó). Nguyên nhân duy nhất là không có kĩ thuật. Còn nó câu cá được vì lúc năm nó 10 tuổi, nó đã cùng cha nuôi (tức là ba hấn) đi câu cá ở Busan. Nó câu được cả một đồng cá hồi, và đây là chiến lợi phẩm để làm gỏi cá hồi.

Cả lớp cùng vào khoang để ăn trưa với cá hồi. Nhỏ Boni thì cười thâm độc như biết có một điều gì đó sẽ xảy ra. Ăn được một lúc thì tự dưng nó lại bỏ bữa. Sau khoảng 5 phút thì nhỏ cũng rời bàn. Ra đến ngoài thuyền, nhỏ lấy một cái gậy bóng chày đã chuẩn bị sẵn và tiếng về phía nó. Nó chẳng biết gì cả vì đang suy nghĩ vụ vụ

Bụp...

Nhỏ lấy gậy đánh thật mạnh vào đầu nó. “mình đã quá bất cẩn rồi”. Nó nghĩ rồi lao xuống biển. Dần dần mất ý thức, nó buôn lỏng hai tay, máu từ đầu chảy ra rất nhiều, nhuộm đỏ cả một vùng. Nhỏ ở trên này cười nhoeén miệng, nhưng nhỏ đâu biết rằng mình đã để lộ một sơ hở rất lớn: có máu rơi trên sàn và cái áo khoác của nó đang trôi trên mặt biển. Nhỏ vứt cái gậy xuống biển rồi bước vào khoang như chưa hề có gì xảy ra.

Ở bên trong, hấn lo lắng khi thấy nó ra ngoài quá lâu nên ra ngoài kiểm nó. Nhưng đi được giữa chừng thì thấy nhỏ đang bước vào. Nhỏ thấy hấn mà sáng mắt.

-Anh Phong anh đi đâu vậy_ nhỏ nắm tay áo hấn

-Bỏ ra, tuổi tôi bằng cô. Cô định si nhục tôi đấy à.

Hấn nói rồi bước đi, nhưng trước đó hấn có thấy một chút màu đỏ ở trên cổ áo nhỏ, với bản năng của một sát thủ, hấn dễ nhận biết được đó là máu. “sao trên áo cô ta lại có máu nhỉ? Thôi, bây giờ việc quan trọng là đi tìm Ice” hấn nghĩ rồi bước đi. Đến chỗ đuôi tàu(chỗ Ice bị hại đó) thì hấn thấy một chút máu rơi trên sàn, ở trên mặt biển là một cái áo khoác trôi trên khoảng nước đã nhuộm đỏ bởi máu. “Đó là áo của Ice. Không được, em không được chết”. Hấn nghĩ rồi lao xuống biển cứu nó. Hấn bơi theo dòng máu, tâm trí hấn đang vô cùng hoảng loạn.

Một hình ảnh mờ ảo xuất hiện trước mắt nó. Nó chợt mỉm cười rồi nhắm mắt lại, bên tai vẫn còn vang vọng tiếng nói:

-Ice, em tỉnh lại cho tôi

...

-Ice à

...

-Ice

Hấn sau khi tìm được nó thì đã phát hiện thuyền đã đi quá xa. Hấn cố gắng hét lên nhưng đáp lại chỉ là một sự im lặng đến tàn nhẫn. Hấn chỉ bơi...bơi...bơi...hấn dần đuối sức. Nhưng ông trời không đoạn tuyệt đường của con người, đặc biệt là cặp đôi siêu cấp mỹ nam, đệ nhất mỹ nữ như hai người. Một chiếc thuyền nhỏ đang ở gần đấy. Hấn cố gắng hét lên, người trên thuyền nghe thấy tiếng hét mà quay lại. Chủ của chiếc thuyền là một cụ già và một người đàn ông cường tráng.

-con à, có người bị thương kia, mau cứu lên đi_cụ già kia nói, có vẻ cụ là cha của người đàn ông kia

-Cha à, lo cho chúng ta chưa xong sao có thể lo cho người lạ được chứ. Nhìn cô gái kia dù gì cũng sẽ chết, rước họa vào thân một lần cha à_chàng trai kia nói rồi tiếp tục làm việc (tgdám nói chị Ice chết hả, cho mày chết này)

-Tao dạy mày sống thất đức vậy hả. Mau cứu hai người kia lên_cụ già ra lệnh cho con trai

-Được rồi_ người đàn ông kia nói rồi cho tàu về phía hấn

Hấn mừng rỡ vì sự cố gắng của mình được đáp lại. Hai người kia ngỡ ngàng vì sắc đẹp của nó và hấn rồi sau đó cũng hỏi sự tình.

-Hai người sao lại ở giữa vùng biển này vậy, cô gái kia lại bị thương nữa chứ

-Sự việc dài dòng lắm, mong hai người cho chúng tôi quay về đảo được không?

-À ù được...

-Sao có thể được chứ, nhà chúng tôi cách xa đảo, mẹ già, vợ trẻ con thơ ở nhà, mắc mớ gì chúng tôi phải cho các người về đảo _ cụ già chưa kịp đồng ý thì đứa con trai đã cắt ngang lời

-Tôi xin hai người, chỉ cần cho chúng tôi về đảo, tôi sẽ cho nhà hai người một căn biệt thự, một số tiền đủ để sống cả đời, con cháu sẽ được học trong một môi trường giáo dục cao cấp. Tôi cược với cả mạng sống của mình _ lần đầu tiên hắn hạ mình cầu xin người khác, chỉ vì một người con gái là nó, người có thể khiến hắn nhảy vào dầu sôi lửa bỏng, người khiến trái tim hắn tan chảy. Vì nó, hắn có thể làm tất cả

-Thôi được rồi, tôi sẽ cho hai người về đảo

Người đàn ông kia nói rồi cho tàu chạy về Jeju. Trên đường đi, hắn cố gắng cầm máu cho nó, làm tất cả những gì mà nó có thể. Với tốc độ ánh sáng thì sau 10 phút tàu cập bến. Hắn nhanh chóng mượn điện thoại rồi gọi cho xe cấp cứu chở nó đến bệnh viện. Cái người đàn ông đó cũng đi theo luôn vì muốn đảm bảo lời hứa ấy được giữ.

----- Bệnh viện đại học quốc gia Jeju-----

-Bác sĩ, có một nạn nhân tai nạn đang cần cấp cứu gấp _ một cô y tá chạy lại nói với ông bác sĩ

-Bây giờ tôi có lịch hẹn, chuyển sang khoa khác đi _ ông bác sĩ đó nói

-Nhưng...thưa

-Không nhưng nhị gì hết

-Ông mau cấp cứu cho cô ấy, nếu không tôi sẽ đánh sập bệnh viện của các người _ hắn thấy độ ngang ngược của ông bs nên phải đích thân nói chuyện

-Dạ..dạ vâng _ ông bác sĩ thấy hắn thì mặt mày xanh lắc, ai mà chẳng biết hắn là thiếu gia của Hàn thị chứ(trừ mấy người trên đảo hoang vắng kia). Không phải một mà đến cả trăm cái bệnh viện hắn cũng đánh sập được. Ông bác sĩ đưa nó vào phòng phẫu thuật rồi chữa trị cho nó.

Hắn ở ngoài này thấp thòm không yên, nhưng cũng không quên thực hiện lời hứa của mình. Hắn gọi cho thư kí riêng rồi bảo chuẩn bị đầy đủ cho gia đình cụ già đó.

Ở trên thuyền, Zan cũng thấp thòm không yên khi chẳng thấy bóng dáng nó đâu, hỏi mọi người thì chẳng có biết cả, cô còn nghĩ nó bị cá mập ăn thịt rồi đấy chứ. Zan ôm Jin mà khóc thút thít. Cả cậu cũng đâu có lo lắng thua Zan đâu, hắn thì mất tích kiểu như bị bốc hơi vậy, cậu còn nghĩ nó và hắn giấu mọi người đi chơi riêng rồi chứ(vắng, đi chơi trong bệnh viện). Điện thoại của hắn thì lại để trên thuyền. Chợt...

Ni jeongongeun haedon yaegi

Tto hagi yeopguri jilleoseo jeol batgi

Imi jeonghaejin jaepan batgi jichyeosseo

Beoseonago sipeo jeolbakhi

Neohanteneun chingu naegen

Baram-eul pilsu ineun buranhan jongjadeul il ppun

Tto dareun silsu

Niga hamyeon ok naega hamyeon huh

[If You Do-GOT7] (mấy bạn rảnh thì vào you tube xem nha)

-Alo

-[Tao Jun đây]

-Mấy bác ơi ở đâu vậy

-[Tao đang ở bệnh viện Jeju, Ice bị thương, cô ấy đang phẫu thuật, mấy bảo Zan vào đây nhanh lên]

-Cái gì? Được rồi. Đợi tao

Sau khi nghe được tin thì Jin liền báo cho Zan. Cô nghe xong thì tức tốc lấy cano trên tàu đi về đảo.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Hãm Hại- Lần Đầu Tiên...(2)

----- Bệnh viện đại học quốc gia Jeju-----

Đã qua hai tiếng đồng hồ kể từ khi Ice được đưa vào phòng phẫu thuật. Hấn vì lo cho nó mà đứng ngồi không yên, đi qua đi lại, trong lòng với nỗi lo âu thấp thòm

-Này Jun_ Tiếng kêu phát ra từ thang máy, Jin cùng Zan chạy về phía hấn. Nhưng ngờ đâu, Zan xông tới chỗ Jun đấm cho hấn một phát rồi nắm cổ áo hấn

-Cậu làm cái gì Ice mà nó bị thương hả

-Ice bị đánh lén rồi rơi xuống biển, tôi xin lỗi_hấn cuối đầu

-Là ai đánh hả

-Tôi nghi là nhỏ Nhật Vi.

-Sao chứ_Zan tức giận

Ting...

Một bác sĩ bước ra, trên mặt vẫn còn đeo khẩu trang, nhưng ánh mắt của ông cho thấy được sự lo lắng

-Ở đây ai là người nhà của bệnh nhân?

-Là tôi_Zan bước ra

-Bệnh nhân thuộc nhóm máu hiếm, AB-RH trừ, hiện giờ máu trong bệnh viện sắp cạn kiệt, nếu có ai trùng nhóm máu thì xin cung cấp máu cho bệnh nhân_ ông nói rồi bước vào phòng phẫu thuật

-Jim, phải điện cho anh ấy_Zan nói rồi rút điện thoại ra gọi (nếu các bạn thắc mắc Jim là ai thì xem lại chương GTNV nhé)

Tút...Tút...Tút...

-[Devid Williams Jeon xin nghe]

-Anh à, là em Zan đây. Ice...Ice...nó_Zan vừa nói vừa khóc

-[Em bình tĩnh lại đi nào]

-I..Ice nó bị thương, mất máu quá nhiều, bệnh viện không còn đủ máu, anh mau đến bệnh viện đại học quốc gia Jeju đi.

-[Damn it! Được rồi, đợi anh]

Tút...tút

-Em mới vừa gọi cho ai vậy_Jin hỏi Zan. Thấy cô xưng anh anh em em với đầu giấy bên kia thì anh tức lắm (tg: trời ơi, hoàn cảnh hiện giờ mà chú còn có tâm trạng đề ghen nữa cơ à)

-Là anh của Ice, anh ấy sắp đến đây rồi

5 phút trôi qua...

10 phút...

Mọi người hiện giờ đang rất lo lắng. Zan thì cứ khóc liên tục, Jin phải dỗ cô nhưng vô ích. Khóc một lúc thì cô thiếp đi vì quá mệt. Rồi bỗng hấn bật dậy, làm cả bọn giật mình

-Đề tôi hiến máu, tôi trùng nhóm máu với cô ấy_ hấn nói thật nhanh rồi chạy đi. Để lại Jin với một dấu chấm hỏi to trên đầu

15 phút lại trôi qua...

...

20 mười phút...

Hấn quay lại chỗ Jin và Zan, mặt hơi tái nhợt. Bỗng một bóng đen vụt qua chỗ hấn đứng rồi chạy về phía Zan. Đó là một anh chàng mặc bộ Vest công sở nặc tiền. Có vẻ đây là Jim- anh trai của Ice. Anh lay lay người Zan

-Con bé đâu rồi

Bóp...

Jin đã đánh Jim rồi lôi cổ áo anh lên mà quát

-Anh thôi đi. Cô ấy cũng đâu có lo lắng cho Ice thua anh đâu. Anh là anh trai mà sao giờ này mới đến hả, nếu không nhờ Jun bạn tôi thì Ice đã chết từ lâu rồi

-Cậu là ai?

-Tôi là bạn trai của Zan. Còn người kia (chỉ về phía hấn) là bạn của tôi, Zan và Ice

-Ồ, chẳng phải là thiếu gia Hàn sao, sao cậu lại ở đây?_ anh quay về phía hấn. Thật sự rất bất ngờ

-À...ừ...ngài Devid, sao ngài lại ở đây, đáng lẽ giờ này ngài phải ở trụ sở bộ ngoại giao chứ, chẳng phải ngài là bộ trưởng bộ ngoại giao HQ sao?_ hấn đang thờ thẩn thì nghe thấy tên mình bị gọi nên ngóc đầu lên, ai ngờ lại chạm mặt anh chứ

-Sao, bộ trưởng bộ ngoại giao HQ hả?_ Jin đơ người, chẳng phải mình đã đắc tội đến ông lớn rồi à(anh này ít coi TV quá)

-Ice là em gái tôi, sao tôi lại không ở đây. Tôi cũng hơi ngạc nhiên, thiếu gia Hàn đây tại sao lại hiến máu cho em gái tôi?

-À...chỉ vì tình huống khẩn cấp_ hấn nói rồi quay đi chỗ khác

Ting...

Vị bác sĩ đó lại bước ra ngoài một lần nữa. Tim của ai nảy như muốn nảy khỏi lồng ngực

-Cô ấy sao rồi bác sĩ_ Jim chạy lại chỗ ông

-Ồ...à...mọi người hãy chuẩn bị tâm lí..._ ông bác sĩ sau khi thấy được mặt anh thì vừa vui vừa lo. Vui vì có ngày cũng gặp được bộ trưởng của đất nước. Lo vì không biết phải làm sao ăn nói với anh

Rầm...

-Zan, Zan, em làm sao vậy_ Jin chạy lại đỡ Zan lên. Cô sau khi nghe được mấy chữ từ miệng ông bác sĩ thì đổ rầm xuống sàn nhà lạnh lẽo vì sốc

-Mọi người xin hãy bình tĩnh, bệnh nhân đã qua cơn nguy hiểm. Nhưng đầu bị va đập mạnh nên não bị chấn thương. Nếu trong vòng 3 ngày tới, bệnh nhân không tỉnh lại thì sẽ sống ở tình trạng thực vật mãi mãi, còn tỉnh lại thì sau này sẽ không để lại di chứng gì. Xin lỗi, chúng tôi đã cố gắng hết sức_ ông nói xong rồi bước đi, trên trán vẫn còn lấm tấm mồ hôi.

-Sao...sao lại như vậy chứ, sao lại bắt công với Ice như vậy hả, cô ấy đã làm nên tội tình gì. Nhặt Vi... tôi phải giết cô_ Zan nói xong rồi chạy vụt khỏi tầm với của Jin. Nhưng chưa chạy được bao xa thì cô ngã khụy xuống, có lẽ cô đã kiệt sức rồi. Jin hoảng hồn vội đỡ cô dậy rồi đưa vào phòng bệnh

Còn Jun và Jim thì thất thần sau khi nghe được những lời từ chính miệng của bác sĩ. Hấn ngồi sụp xuống, tay vò tóc

Tách...

Tách...

Những giọt lệ rơi xuống sàn nhà. Khóc? Hấn đã khóc ư? Trong suốt bao nhiêu năm qua, đây là lần đầu tiên hấn khóc, khóc vì một người con gái, vì nó. Vì nó mà hấn đã thay đổi quá nhiều. Rồi mọi thứ dần mờ ảo trước mắt hấn.

Rầm...

Cả người hấn đổ xuống, Jim vội đưa hấn vào phòng bệnh cứu chữa.

-----Tôi là đường phân cách thời gian-----

[Quay lại 6 tiếng trước]

Ni jeongongeun haedon yaegi

Tto hagi yeopguri jjilleoseo jeol batgi

Imi jeonghaejin jaepan batgi jichyeosseo

Beoseonago sipeo jeolbakhi

Neohanteneun chingu naegen

Baramaul pilsu ineun buranhan jongjadeul il ppun

Tto dareun silsu

Niga hamyeon ok naega hamyeon huh

[If You Do-GOT7]

-Alo

-[Tao Jun đây]

-Mày bốc oi ở đâu vậy

-[Tao đang ở bệnh viện Jeju, Ice bị thương, cô ấy đang phẫu thuật, mày bảo Zan vào đây nhanh lên]

-Cái gì? Được rồi. Đợi tao

Ở một góc nào đó trên con thuyền, nhỏ Boni đã nghe được tất cả mọi chuyện. “tại sao đến lúc này rồi mà anh còn ở bên cô ta chứ? Dù sao cô ta cũng sẽ không sống được bao lâu nữa đâu. Nếu Tạ Nhật Vi này không có được anh thì chẳng ai có được anh cả”. Nhỏ rút điện thoại ra gọi cho một ai đó

-Anh điều tra cho tôi ở bệnh viện đại học quốc gia Jeju, người có tên là Thiên Băng có tình trạng như thế nào, điều tra cả phòng bệnh của cô ta nữa.

-[vâng thưa tiểu thư]_ đầu dây bên kia trả lời

Nhỏ nhếch miệng cười thâm độc. “Cứ chờ mà xem, tôi sẽ cho cô thua một cách thảm bại”

Nó có thể tỉnh lại? Điều gì sẽ sắp xảy ra với nó. Đón đọc chap tiếp theo nhé . Saranghae <3 Byung Byung

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl*, *Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Âm Sát...

-----Bệnh viện đại học quốc gia Jeju-----

Tại phòng 547 VIP, có hai chiếc giường trắng tinh, trên đó là hai thiên thần đang ngự trị. Họ đang ngủ, mà người con gái kia cũng không phải là đang ngủ nữa, có lẽ cô ấy đang chìm sâu vào cơn mê như công chúa ngủ trong rừng vậy, khác ở chỗ là người con gái ở đây đẹp hơn người con gái trong câu chuyện. Đẹp về tất cả mọi thứ. Còn người con trai kia thì sao? Chiếc mũi thanh tú cao vút, đôi lông mi dày đen, vàng trán sáng rộng, làn da không tí vết khiến cho cả nữ giới phải ghen tị, còn đôi môi anh đào có chút nhợt nhạt.

Ngón tay trở của người con trai chợt cử động, đôi mắt màu khói hút hồn từ từ mở ra. Chỉ là một màu trắng xung quanh hần. Nhìn qua bên kia, cô gái mà hần luôn luôn thương nhớ, luôn luôn lo lắng đang phải nằm trên chiếc giường trắng kia, với những ống thở, máy móc chằng chịt. Hần rút dây chuyền nước biển ra khỏi tay, bước xuống giường một cách chậm rãi khó khăn.

Rầm...

Hắn khụy xuống, đúng lúc đó, Jim mở cửa bước vào. Anh vội vàng đỡ hắn dậy, nhưng hắn hất anh ra, gắng gượng đi đến giường của nó. Hắn ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, nắm lấy tay nó rồi thì thào

-Ice à, em tỉnh lại đi

Đáp lại chỉ là một sự im lặng...

-Tôi xin em đó, em mau tỉnh lại đi

Câu trả lời vẫn không đổi...

-Ice, em có nghe tôi nói không vậy hả?

Vẫn là một sự im lặng đến đau xé cả tâm can...

Tách...tách...

Hắn khóc rồi gục xuống tay nó. Nước mắt rơi xuống bàn tay nhỏ nhắn. Thật bất ngờ, bàn tay nó chợt cử động. Hắn ngóc đầu lên, vội lau nước mắt rồi nhìn nó, trên môi hiện diện một nụ cười hạnh phúc...

-Ice à, em tỉnh lại rồi đúng không?

Jim nghe hắn nói thì giật mình vội tiến về phía nó.

-Ice à, em có nhận ra anh không?

-Jim_ hắn nói rồi quay lại phía hắn

-Jun

Nghe nó nói thì hắn nở nụ cười rạng rỡ, chợt ôm chầm lấy nó, miệng nói lí nhí đủ cho nó nghe

-Em tỉnh lại rồi Ice

Câu nói và hành động của hắn làm cho nó đỏ mặt rồi vội vàng đẩy hắn ra. Thấy em gái mình có biểu hiện như vậy thì Jim nở nụ cười "Em cuối cùng cũng tan rồi hả?" anh nghĩ. Thấy anh trai cười một mình như thằng điên nên nó chầm chọc

-Anh hai à, em biết anh đẹp trai rồi, không cần cười như vậy nữa đâu

Nghe Ice nói thì nụ cười của anh tắt ngúm. Hắn chợt nhớ ra điều gì đó thì quay sang nói với Jim

-Ngài Jeon thật sự là anh trai của Ice hả, chẳng phải cô ấy nhận học bổng vào trường của bọn tôi sao?

-Sao chứ, nhận học bổng._ anh bất ngờ nhìn nó nhưng thấy ánh mắt muốn giết người đó nên thôi

-À, ừ. Sau này cậu cứ gọi tôi là Jim. Mong cậu giữ bí mật này giúp Ice

-Vâng, được rồi ạ

Ba người nói chuyện thoải mái một hồi.

Cạch...

Cách cửa bật mở. Một bóng trắng chạy vào ôm chầm lấy nó, theo sau là Jin và còn cả một con gì ấy nhỉ, à là con sư tử trắng.

-Iceeeeeeeeeeeeeeeeeeeee. Mấy tỉnh lại rồi _ Zan hét lên ôm chặt nó

-Khụ khụ, ày à ao a, ao ông ở ực ừ ừ (mày thả tao ra, tao không thờ được rùi nè)

-Hí hí, xin lỗi lại tao mừng quá mà. Tao có đem em yêu đến cho mày đấy

-Ở đâu?_ nó hỏi

-Ở đây này_ Zan nói rồi nhảy sang một bên, tránh đường cho con sư tử trắng. Hắn giật mình. Mặc dù đã đi khắp thế giới, đến cả Amazon rồi nhưng hắn vẫn có chút hơi sợ khi đứng ở cự li gần với một con sư tử như thế này. Riêng Jim thì vẫn không có biểu hiện gì

-Aaaaaaa, Jingoo à._ Nó thốt lên. Con sư tử thấy cô chủ gọi tên mình thì nhảy vọt lên giường của nó, dụi dụi cái bòm bòm bành vào cổ nó. Hắn hoảng

quá chạy ra đằng sau Jim.

-Nhật tào quá, mầy thả tao ra được rồi đây_ Nó nhẹ nhàng đẩy “em yêu” ra rồi quay sang Zan

-Làm sao mầy đưa nó tới đây được vậy?

-Jim nuôi Jingoo ở nhà anh ấy. Thấy cậu bị thương, ở trong bệnh viện chắc sẽ buồn chán nên anh ấy bảo tớ sang dinh thự đem con này đến đây. Cậu có biết tớ phải khổ sở như thế nào mới đem cái cục nợ này từ tới đây không hả. Nội việc đem con này lên máy bay một cách kín đáo thì đã khổ sở lắm rồi đây_Zan kể công với nó.

-Được rồi thưa cô nương, khi chế hồi phục chế sẽ bao cung kẹm được chưa?

Zan nghe đến kẹm là sáng mắt, gạt đầu lia lịa. Cả bọn cười to rồi tiếp tục nói chuyện vui vẻ.

-Sao rồi, tìm hiểu được chưa?_một giọng nói vang lên

-[Thưa tiểu thư được rồi ạ. Người tiểu thư muốn tìm đang ở phòng 547 VIP . Tiểu thư có điều gì sai bảo nữa không ạ]

-Tốt. Sai người khứ cô ta đi, nhưng phải bảo người đó uống Hiểu chưa?

-[Vâng thưa tiểu thư]

-Hahaha, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của mầy, Thiên Băng à, rồi thì sau đó, Thiên Phong sẽ là của tao

Một tiếng cười ghê rợn vang lên, kèm theo là một khuôn mặt nham hiểm. Liệu người đó sẽ làm gì nó?

-Cậu đi về đi, dù sao lát nữa Jim cũng sẽ đến mà_ nó nói với hấn (ghê chưa, xưng cậu luôn rồi kìa @@)

-Như vậy có sao không?_hấn lo lắng

-Tôi sẽ không sao, cậu cứ về đi

-Vậy tôi về đây

Hấn nói rồi lấy áo khoác đi về. Được khoảng 15 phút thì có một người mặc áo choàng trắng, đeo khẩu trang, cổ có đeo một băng tên, giống như một bác sĩ. Người đó tiến về phía nó đang nằm ngủ trên giường, lấy từ túi áo ra một cái kim tiêm đã chứa một thứ chất lỏng rồi dần dần đưa cái kim lại gần phía cánh tay nó. Chỉ còn cách khoảng 5mm nữa thôi thì bỗng..

Rắc...rầm...

Những tiếng xương gãy vụn lần lượt vang lên. Thực ra, từ khi người đó bước vào thì nó đã nhận ra rồi. Đến khi tay nó và cái kim gần như tiếp xúc với nhau thì nó chụp lấy tay người đó, bẻ ngược ra đằng sau rồi vật hấn xuống. Nó lấy cây súng ở đầu giường chìa thẳng vào gáy tên đó (trời ơi, chị này ở bệnh viện mà cũng đem súng đây)

-Nói, ai sai mầy tới đây_ nó hỏi cung

-Có ngu tao mới nói_ người đó trả lời

-Tao cho mầy cơ hội cuối cùng, có nói hay không

-Bộ mầy bị điếc hả, tao đã nói là không mà_tên đó cố chấp

-Được rồi, tao sẽ bắt mầy vào nhà kho, điều tra tung tích của người nhà mầy, sau đó tao sẽ móc mắt từng người một, cắt gân tay gân chân người đó ra, moi từng bộ phận trong cơ thể, rồi sau đó cho xe ủi chà họ trước mặt mầy, khi họ xẹp lẹp, tao sẽ cho người chặt từng bộ phận đem chôn ở nhiều nơi, còn cơ thể của mầy, tao sẽ cho con sư tử của tao ăn, mầy thấy thế nào, hấp dẫn đấy chứ

-Được rồi, tao sẽ nói. Chỉ cần mầy không làm hại đến người thân của tao

-Được, mầy nói đi

-Người đó là...Hự_tên đó đang nói từ bỗng nhiên miệng gã sùi bọt trắng, máu chảy thành lệ, môi chuyển sang màu tím tái nhợt rồi chết mà không nhắm mắt. Có vẻ tên này uống xyanua trước khi đến đây

-Này...này...Danm it!_ nó chửi

Cách...

Jim mở cửa bước vào thì thấy cảnh hiện tại. Anh chạy đến chỗ nó xem sao.

- Chuyện gì mới xảy ra vậy? _ anh hỏi nó.

Nó kể lại toàn bộ sự việc cho Jim nghe. Sau đó, anh kết một câu

- Giết người diệt khẩu. Con người này quả thật rất nham hiểm. Lần này thất bại, chắc chắn hắn sẽ tiếp tục ám sát em. Điều quan trọng là tìm hiểu tại sao người đó lại muốn em chết.

- Cái này đợi sau hắn nói. Anh đã làm thủ tục xuất viện cho em chưa?

- Rồi. Mình đi

Nói rồi anh cầm cái vali của nó ra khỏi bệnh viện, cho người dọn dẹp cái xác đó rồi trở về Việt . Còn bọn Jun, Jin Zan đã về nước trước đó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

-----Trên máy bay-----

- Tập đoàn của papa bên Việt đang gặp trục trặc. Những mẫu thiết kế đã không cánh mà bay_ Jim nói với khuôn mặt lo lắng

- Từ khi nào? _ nó hỏi

- Há?

- Từ khi nào mà tập đoàn gặp trục trặc

- Khoảng 1 tháng trước.

- Hừm_ nó nhếch môi cười. – Có lẽ lão ta đã hành động rồi đấy

- Ý em là Tạ Cường.

- Đúng vậy. Nếu lão đã muốn chơi thì em sẽ chơi đến cùng với lão. Sắp có trò vui rồi đây._ nó nói, sâu thăm thẳm cái ánh mắt của nó như muốn giết người. Jim nhìn vào đôi mắt đỏ mà cũng phải thấy sợ

- Vậy là em đã có kế hoạch rồi.

- Đúng vậy. Anh biết Jun đúng không, cậu ta là “ con rể tương lai” của lão đấy.

- Cái gì? Thế thì càng có lợi cho lão, em định để như thế này hả? _ Jim bất ngờ quay sang nó.

- Em muốn thế mà. Chắc cũng đã đến lúc em tiết lộ cho anh một bí mật này rồi

- Không lẽ em còn giấu anh điều gì nữa sao?

- Chủ tịch và phu nhân của Hàn thị là papa nuôi của em

- CÁI GÌ! _ anh hét lên, tất cả mọi người trên máy bay nhìn anh như sinh vật lạ.

- Anh nhỏ nhỏ cái miệng lại giúp em _ nó bụm miệng anh lại

- ực rồi, em ả ra i(được rồi, em thả ra đi)

- Vậy hai vị cũng biết quá khứ của em chứ

-Ủm

-Vậy thì tại sao họ lại kết thông gia với Tạ thị?

-Em bảo họ làm đấy. Anh đừng lo, em đã có kế hoạch sẵn rồi. H thì em phải đi ngủ.

Nó nói rồi tựa đầu vào vai anh mà ngủ. Chiếc máy bay tiến thẳng đến Việt

-Một lũ vô dụng, chỉ là một con bé vắt mũi chưa sạch mà sao cũng không giết được há_ nhỏ Boni đập phá đồ đạc, chửi bới tên thuộc hạ

-Xin tiểu thư thứ lỗi. Chúng tôi thực sự không biết

-Được rồi, lui ra

-Vâng thưa tiểu thư

“Mày giỏi đấy Thiên Băng, nhưng hai lần đã quá đủ rồi. Bằng mọi cách, Thiên Phong phải thuộc về tao”

-----Biệt thự Frozen-----

Nó và Jim cùng bước vào siêu biệt thự. Anh choáng ngợp trước sự xa hoa của biệt thự này, nó còn hơn cả lâu đài ấy chứ. Để đi đến biệt thự chính, chân anh đã gần như kiệt sức

-Ice à, nếu lần sau anh có đến nữa thì em cho anh đi xe vào đây luôn đi. Ai bảo em xây cái biệt thự này chi

-Là papa cho em đấy.

-Papa thật là bất công, anh là con cả mà cũng chẳng được một phần tư của cái biệt thự này.

-Anh đi mà than với papa ấy, em mệt rồi, lên nghỉ trước đây. Anh ở tầng 2 phòng cuối cùng. 4 tiếng nữa tập trung tại phòng khách, em có chuyện muốn nói.

4 tiếng sau...

-Có gì thì em nói đi

-ừ, mày nói đi_ Zan nói(Lúc nó về tới nhà thì Zan đi chơi với Jin rồi)

-Người hại tao ở thuyền là Tạ Nhật Vi

-Ý em là con gái của lão Tạ_ Jim quay sang hỏi nó

-Ủm_ nó gật đầu

-Tao phải cho con này chết_ nói đến đây, mặt Zan đen lại, hàn khí tỏa ra rất nhiều nhưng không bằng nó

-Bình tĩnh đi. Đừng mạnh động. Sau này tao sẽ tính luôn một thể với ả.

-Vậy là mày đã có kế hoạch rồi.

-Đúng vậy. Mai bọn mình sẽ đi học lại. Anh cũng nhập học với bọn em luôn đi. Với lũ cậu ấm cô chiêu nào phăng lì thì cũng chẳng biết anh là ai đâu.

-Ừ được rồi.

-Ice này, Bạch Long muốn thách đấu bang ta đấy. Chúng yêu cầu thách đấu với bang chủ. 9 h tối nay lại đấu trường xxx, mày định sao

-Nếu họ đã mở lời thì mình cũng đâu thể thất lễ. Lâu rồi tao cũng muốn dẫn cơ một chút. Tiện thể kiểm đồ ăn cho mấy cung dưới tầng hầm_ nói đến đây, mặt nó nham hiểm lạ thường.

-Em nói mấy cung là sao?_ anh hỏi nó

-Zan, mày dẫn anh ấy đi xem đi, tao mệt rồi. 8 h kêu tao dậy._ nó nói rồi đi về phòng. Còn Jim thì đi theo Zan đến tầng hầm. Cánh cửa ở dưới mặt đất bắt đầu mở. Mặt nước hiện ra, bên dưới là hàng chục con cá mập lon nhỏ. Jim há hốc mồm nhìn chúng. Mặc dù biết em gái mình rất bạo nhưng ai ngờ lại làm tới bước này. Jim nuốt nước bọt rồi hỏi Zan đóng cửa lại. Cô thấy mặt anh mà lẩn tránh ra người. Cả hai người về lại phòng. Jim bây giờ vẫn chưa thể tỉnh táo.

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Hãy Làm Hộ Pháp Cho Ta!

-----9h p.m-----[Đấu trường xxx]

Bầu không khí u ám bao quanh khán đài không một bóng người. Một vài con quạ bay lượn trên tường thành, thì thoảng lại kêu 'quát quát'. Nơi đây nếu muốn so sánh thì nó giống như một không gian thư giãn dành cho thần chết.

Lộp cộp lộp cộp...

Một vài tiếng giầy vang lên, lắng đọng lại bởi bốn bức tường kín của võ đài. Không khí im lặng đến ngạt thở đến nỗi chỉ có thể nghe tiếng gió thổi. Bỗng một giọng nói vang lên phá tan bầu không khí ấy

- sao bọn Bạch Long (BL) bây giờ còn chưa tới?

-kiên nhẫn chút đi Ken_ Giọng nói lãnh khốc của nó vang lên.

-Đến rồi kìa_ Zan hất mặt về phía cánh cổng của đấu trường, nơi đang có những con người mặt áo đen bước vào như một đoàn âm binh của Diêm Vương phái đến, chỉ thiếu những dây xích và tiếng trống nữa thôi. Nếu so về lực lượng của hai bên tối nay thì có vẻ bên nó yếu thế hơn bọn BL rất nhiều. Chúng có khoảng hơn 100 người, nhưng bên nó chỉ có vồn vẹn 3 người. Nhưng đâu ai có thể biết trước được kết quả

- Xin lỗi vì đã để cô đợi lâu, bang chủ Demons_ Clay- Bang chủ của BL. Hắn ta là con lai giữa hai dòng máu Pháp-Việt. Đôi mắt xám tro đúng chất Pháp của hắn hướng về khuôn mặt bí ẩn phía sau chiếc mặt nạ bạch kim kia (nó, Zan và Ken đang đeo mặt nạ). Khuôn mặt của anh ta có gì đó sắc sảo, khá đẹp trai, có thể nói là ngang ngửa với hai anh của nó, nhưng không mưu mô, có lẽ khá thông minh kèm theo một chút lạnh lùng, nhưng nếu đem so với nó thì có lẽ 100 nhân bản của Clay chắc cũng chẳng bằng

- Đã quá lời rồi ấy, anh bạn. Tên gì nhỉ, Clay phải không? Chúng tôi chỉ mới đến thôi.

Giọng nó trong trẻo pha chút băng lãnh khiến Clay ngỡ ngàng. Nó khiến anh ta càng ham muốn thấy được khuôn mặt thật của nó

- Không lòng vòng nữa. Chúng ta hãy chiến đi. Nhưng theo thời thấy với lực lượng ở bên cô thì tôi đã biết được kết quả của trận đấu rồi. Chi bằng cô đầu hàng BL đi là vừa

- Hình như anh khá tự tin rồi đấy Clay_Ken lên tiếng

-Tôi có một ý kiến. Sao không để bang chủ hai bên đánh nhau đi, có thể tránh được thương vong ở hai bên. Chắc anh cũng không muốn huynh đệ vào sinh ra tử với mình bị giết đầu nhĩ?

- Được. Nhưng tôi có một điều kiện. Ai thua thì phải chấp nhận để bang của người đó sát nhập vào bang thắng. Được chứ._Anh ta nói

Nó hơi nhíu mày rồi trong phút chốc lại giãn ra

- Ok. Let's Start game.

Nó nói rồi bước vào chính giữa. Clay cũng tiến tới. Nó rút ra từ bên hông một cái dây thừng nhỏ. Clay cũng lấy cho mình một cây đao ngắn. Anh ta ra chiêu trước, rồi nó cũng lấy cái dây thừng quất về phía anh ta. Đầu dây quấn chặt vào đầu mũi đao của anh ta. Nó nhanh nhẹn giật mạnh chiếc giây thừng, làm cho Clay mất thăng bằng. Tận dụng cơ hội, nó uyển chuyển xoay cô tay, chiếc dây thừng nhờ đó mà cũng quay theo. Nó hất nhẹ dây thừng nhưng nó đủ để cái đao rời xa tầm tay của Clay. Tiếng đao chạm nhẹ xuống đất, kêu len ken len ken khiến tai của người ta phải cảm thấy nhức nhối. Chớp lấy cơ hội, nó bật nhẹ lên không trung, xoay người rồi đáp xuống phía đằng sau Clay. Nó vút dây thừng cho Zan rồi bắt đầu đấu tay không với anh ta. Nó ra chiêu nào, hắn đỡ chiêu đấy, hai bên cân tài cân sức khiến người xem hai bên phải nín thở. Bỗng nó lấy tay nắm mạnh vào cổ dưới rốn khoảng 5cm. Bị đánh trúng, Clay đau đớn nhăn mặt rồi ngã xuống dưới đất. Nó từ từ bước lại cuối xuống nhìn anh ta.

- Tôi thắng, giờ thì anh thức hiện nghĩa vụ của mình rồi chứ!

Bọn đàn em của Clay sau khi thấy bang chủ của mình thua tâm phục khẩu phục một cô gái không rõ danh tính thì mồm há, mắt mở to như mới gặp ma

- Bang chủ, chúng tôi nguyện theo người!_ bọn chúng đồng loạt hô to, to đến nỗi những con quạ đang an giấc kia phải từ thiên đường rút xuống địa ngục. Clay mở to mắt nhìn bọn chúng. Phán rồi, phán thật rồi

Nó nhếch mép nhìn bọn chúng rồi quay sang nói với Clay

- Anh thấy rồi đấy, tất cả bọn họ đều qui thuận theo tôi, chỉ còn lại mỗi anh thôi.

Anh ta bức mình quay sang chỗ khác, tỏ ý không khâm phục

- Hãy làm hộ pháp cho ta! giọng nói băng lãnh đó lại vang lên

- Hades/Chỉ hai _ Zan và Ken đều bất ngờ nhìn nó. Hộ pháp là một vị trí vô cùng quan trọng, sao nó có thể giao cho một người như Clay được chứ.

- Tôi thấy những động tác của anh vô cùng nhanh nhẹn. Từ trước ít ai có thể đỡ được đòn của tôi, nhưng tôi khá ngạc nhiên vì anh đấy, Clay. Quyết định tùy thuộc vào anh.

Nó nói rồi quay gót bước đi, miệng nhếch mép. Zan và Ken vẫn chưa hết ngạc nhiên, vô hồn đi theo nó.

- Chờ đã, tôi đồng ý

"Tôi biết vậy mà"

Nghe được sự chấp nhận từ Clay, nó quay lại.

-Chào mừng đến với Demons. Tôi mong anh sẽ làm tốt nhiệm vụ của mình.

Nó nói rồi đưa bàn tay trắng thon mượt kia ra. Hai người bắt tay nhau. Nhìn khuôn mặt của hai người không ai có thể đoán được họ đang nghĩ gì. Chỉ biết những việc họ đang làm là vì bản năng sinh tồn hoặc vì một bí mật nào đó vẫn bị giấu kín.

- Từ mai anh bắt đầu đi học đi. Trường cấp 3 Royal, lớp 11A VIP. Tôi sẽ sắp xếp lớp cho anh

Nó nói rồi bỏ đi, chẳng để cho Clay ú ớ gì cả. Sau đó, anh ta cũng cùng thuộc hạ của mình quay về.

Merry Christmas <3 <3 <3

<http://mp3.zing.vn/bai-hat/Wish-Tree-Red-Velvet/ZW7OZ66F.html>

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nhập Học - Tình Cờ Phát Hiện

-----11h 30 pm-----

-Ice à, tớ vào nhà cậu ở nha, dù gì nhà cậu cũng rộng mà, không có ai ở chung sẽ chán lắm? _ đang đi trên đường thì đột nhiên Zan bỗng hỏi nó. Cô làm cái bộ mặt của cún dễ thương ơ là dễ thương -Tùy_ và đáp lại chỉ có vồn vện một chữ của nó. Thật hờ hững mà!

-Cảm ơn cậu, hìhì_ Cô nói. Nó quay sang cô rồi cười nhẹ, một nụ cười thật sự, nụ cười chan chứa tình yêu thương đối với người bạn của mình.

Cả thủ đô đã chìm trong bóng tối, chỉ có duy nhất một chiếc xe duy nhất chạy băng băng về phía ngoại ô. Chiếc xe đó chẳng nề hà gì đến luật an toàn giao thông, mặc những tiếng còi cảnh sát phía sau đang đuổi theo. Thật sự nghĩ có thể đuổi theo nó sao. Một ngày nữa lại kết thúc, ngày mai có gì thì vẫn chưa ai biết được. Cứ vô tư mà sống vậy thôi

-----7h am-----

[Trường cấp ba Royal]

Reng... reng... reng...

Tiếng chuông trường inh ỏi vang lên, mọi người ai nấy đều đã về lớp. Sân trường bây vắng tanh, chỉ còn sót lại một vài chiếc lá thu vàng. Nhưng ở lớp 11A VIP, khung cảnh lại giống như một cái Club. Ai muốn làm gì thì làm, người chơi game, người nghe nhạc, người thì đánh lộn, đủ thứ kiểu khác nhau.

Bống

-Bây ơi bây, cô giáo tới kia!_một thằng to con nói to

-Cô đến thì kệ cô, việc gì phải sợ, mấy hồi tao thấy mày gan lớn lắm mà, sao bữa nay giống như thỏ đế vậy_ một thằng khác nói

-Không, mày không biết rồi, cô còn dẫn theo một thằng con trai nào đó nữa, thấy lạ lắm!_thằng đó lại nói

-Cái gì, đẹp trai không mày?

-Nhà nó giàu không mày?

-Nó đẹp trai bằng anh Phong không vậy mày?

-Ôi, thêm hot boy nữa rồi kia, cảm tui bây dành ảnh với tao

-Đề lát nữa thằng đó như Chí phèo thì mày ráng chịu nha

-...

Bọn con gái lớp này hề nghe đến trai thì nhao nháo lên. Cũng chỉ toàn là bọn hám trai. Riêng nó thì nhếch mép. Zàn nhìn nó khó hiểu, sau khoảng hai ba phút gì đó rồi mới hiểu ra. Zàn quay sang nó hỏi

-Là anh ta hả?

-Tao không biết

Nó nói rồi nhắm mắt gục xuống bàn. Hần nghĩ đến những gì Zàn vừa nói với nó. Bây giờ trong đầu hắn là một mớ suy nghĩ về người mà Zàn nói. Rốt cuộc lai lịch của anh ta là ai?

Cánh cửa chợt mở ra. Bước vào đầu tiên là cô giáo chủ nhiệm lớp này, theo sau là một cậu học sinh điển trai, không kém gì Phong. Bọn con gái hét ầm lên. Cô giáo phải lấy thước gỗ thì lớp mới yên lặng được. Cô bắt đầu giới thiệu

-Đây là học sinh mới của lớp chúng ta, hãy giúp đỡ bạn ấy nhé! Em tự giới thiệu về mình đi

-Âu Dương Thiên Hoàng là tên của tôi, gọi Clay cũng được, không cần giúp đỡ_ Anh ta lạnh lùng nói rồi xuống thẳng chiếc bàn mới tinh vừa được chuyển vào. Nó ở ngay sau bàn của nó và hắn.

Clay gục đầu xuống bàn ngủ. Bống nó ngóc đầu dậy, lấy một mẫu dây note vàng viết gì đó rồi đưa tay ra đằng sau. Clay đang an giấc thì cảm thấy cái gì đó mới chạm vào mình, nhìn xuống phía dưới thì thấy một mẫu giấy note có ghi hàng chữ

“Chào mừng anh Clay”

Anh ta bất ngờ, nhìn lên phía trên thì hai ngón tay hình chữ V được giơ lên từ nó. Clay nhếch mép, nó cũng nhếch mép, chẳng hiểu hai người đang nghĩ gì

Reng... reng... reng...

Tiếng chuông lại một lần nữa vang lên, trường như một cái tổ ong bị quấy rối, học sinh chạy toán loạn.

Tại căn tin bây giờ toàn là tiếng của bọn con gái

-Nghe tin gì chưa, bọn con gái lớp 11A VIP nói lớp nó có thêm một hotboy nữa đấy, hình như đẹp trai ngang ngửa hotboy Thiên Phong trường mình đấy!

-Thật hả, tao phải cưa đồ hắn ta mới được!

-Thôi đi mày, nghe gì anh ta lạnh lùng lắm cơ, mày có chắc là cưa đồ hắn ta không vậy?

-Chưa thử thì sao biết hả mày!

-...

[Khoảng 10 phút trước]

Clay đang chuẩn bị đứng dậy ra khỏi lớp thì đột nhiên có tin nhắn. Anh ta lấy chiếc Samsung S6 Edge ra, nhấn vào tin nhắn. Nó hiện lên với dòng chữ “Sân thượng”

Vì mới vào trường nên không biết sân thượng ở đâu, vì vậy Clay đành phải hạ mình đi hỏi một đứa con gái cùng lớp

-Bạn gì ơi, cho mình hỏi?_Một bạn nữ có chút dễ thương, thấy có người gọi mình nên quay lại. Cô bạn quay người, gấp ngay ánh mắt hút hồn của Clay. Cô bạn đơ người, sau phút chốc thì đã định lại tinh thần rồi trả lời Clay

-À, cậu ra khỏi lớp, rẽ trái đi thẳng thì có một cầu thang đi lên sân thượng nhé!

-Cảm ơn. Clay cười nhẹ rồi làm theo lời của cô bạn gái nói. Cô bạn lại đơ người lần nữa, nhưng chưa gì đã cảm nhận được mùi sát khí xung quanh mình. Cô bạn nuốt nước bọt rồi từ từ gục xuống bàn.

[Hiện tại]

-Hộ pháp kính chào bang chủ_Clay chào nó

-Không cần lễ nghi như vậy, cứ bình thường là được rồi_vẫn là bản chất lạnh lùng như trước

-Vậy, cô gọi tôi lên đây có việc gì

-Anh đã biết khuôn mặt thật của tôi. Nếu anh dám phản bội tôi thì anh có ở đâu cũng đừng mong được sống

-Chỉ vậy thôi sao? Được rồi, đã rõ

-Khoang, còn có chuyện muốn nhờ

-Việc gì?

-Anh biết Spider chứ?

-Bang Spider, đã từng nghe qua. Bang đó chẳng phải thuộc Hạ thị sao?

-Đúng, tôi muốn anh cài một số người làm nội gián cho ta bên đó, phải là người tinh nhuệ, hiểu chứ! Còn nữa, Hạ Nhật Vi là con gái của Hạ Cường-Chủ tịch Hạ thị. Cô ta học lớp chúng ta. Phải người dám sát nhất cử nhất động của cô ta ở trường. Có gì bất thường thì nói với tôi

-Đã rõ!

Clay nói rồi xoay người bỏ đi. Chỉ còn mỗi nó trên sân thượng. Nhưng từ nãy tới giờ, đã có một người nghe lén cuộc đối thoại giữa nó và Clay. Còn ai ngoài hắn chứ. Sở dĩ hắn chỉ muốn đi sau nó thôi, nhưng ngờ đâu lại xuất hiện thêm một người tên Clay vào nữa. Hàng loạt câu hỏi đang xoay vòng vòng trong đầu hắn: “Hộ pháp? Bang chủ? Spider? Tà thị? Tà Cường? Còn cả Tà Nhật Vi? Rốt cục em là ai hả Ice?”

Merry Christmas <3

Bạn đang đọc truyện *Ice Girl, Saranghae* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.